

Lovforslag nr. L 124. Fremsat den 8. december 1993 af skatteministeren (Stavad)

Forslag

til

Lov om merværdiafgift (momsloven)¹⁾

§ 1. Erhvervsmæssig levering af varer og ydelser med leveringssted i Danmark er afgiftspligtig efter denne lov. Afgiftspligtig er ligeledes erhvervelse af varer fra andre EF-lande og indførsel af varer fra steder uden for EF. Afgift efter loven betales til staten.

Kapitel 1

Afgiftsområde

§ 2. Det danske afgiftsområde omfatter de danske landområder, de indre territoriale vande, de ydre territoriale farvande i en afstand af 4 sømil (7.408 m) fra kystlinien eller sådanne rette basislinier, som er eller bliver fastsat, samt lufrummet over de nævnte områder. Afgiftsområdet omfatter ikke Færøerne og Grønland.

Stk. 2. EF's afgiftsområde omfatter de områder, som er fastsat i EF's bestemmelser herom, herunder det danske afgiftsområde. Som steder uden for EF betragtes de områder, der ikke er omfattet af EF-landenes afgiftsområder.

Kapitel 2

Afgiftspligtige personer

§ 3. Afgiftspligtige personer er juridiske eller fysiske personer, der driver selvstændig økonomisk virksomhed.

Stk. 2. Som afgiftspligtig person anses endvidere:

- 1) Enhver person, der lejlighedsvis leverer et nyt transportmiddel til et andet EF-land, jf. § 11, stk. 4.
- 2) Offentlige forsyningsvirksomheder.
- 3) Andre statslige, amtskommunale og kommunale institutioner, for så vidt de leverer varer og ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder.

Stk. 3. Flere afgiftspligtige personer, der registreres under ét, jf. § 47, stk. 4, anses som én afgiftspligtig person. Har en afgiftspligtig person flere virksomheder, der registreres hver for sig, jf. § 47, stk. 3, 2. pkt., anses hver af de selvstændigt registrerede virksomheder som én afgiftspligtig person.

Kapitel 3

Afgiftspligtige transaktioner

Leverancer

§ 4. Der betales afgift af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. Ved levering af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode. Levering af en ydelse omfatter enhver anden levering.

Stk. 2. Gas, vand, elektricitet, varme o.lign. anses som varer.

Stk. 3. Som levering af en vare anses endvidere:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører
– Rådets direktiv nr. 92/111/EØF, EF-Tidende 1992, L 384
– Rådets direktiv nr. 92/77/EØF, EF-Tidende 1992, L 316
– Rådets direktiv nr. 91/680/EØF, EF-Tidende 1991, L 376

- 1) Overdragelse af en vare i henhold til en kommissionsaftale med henblik på køb eller salg.
- 2) Faktisk overdragelse af en vare i henhold til en kontrakt, som vedrører udlejning af en vare for et bestemt tidsrum eller salg på kredit, med en klausul om, at ejendomsretten under normale forhold overgår til lejeren eller køberen senest ved betaling af det sidste lejeløb eller afdrag.
- 3) Levering af lønarbejde.

Stk. 4. Når en formidler af en ydelse handler i eget navn, men for en andens regning, anses formidleren for selv at have modtaget og leveret den pågældende ydelse.

§ 5. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning, herunder anvendelse, af varer fra virksomheden, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer. Det gælder, når udtagning sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller for dennes personale, eller til vederlagsfri overdragelse, eller i øvrigt til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser. Udtagning af reklameartikler o.lign. til en værdi af mindre end 100 kr., ekskl. afgift, og vareprøver sidestilles ikke med en levering.

Stk. 2. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af varer og ydelser, når de tages i anvendelse til formål som nævnt i § 42, stk. 1 og 2, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer og ydelser.

Stk. 3. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af ydelser til privat brug for virksomhedens indehaver eller til dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkomne formål.

§ 6. Der betales afgift af afgiftspligtige personer, bortset fra offentlige institutioner m.v. omfattet af § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, der for egen regning på egen, lejet eller lejers grund opfører bygninger til salg eller udlejning eller som på egne eller lejede bygninger udfører ombygnings- eller moderniseringsarbejde med henblik på salg eller udlejning, hvis den pågældende eller dennes ansatte udfører arbejde ved projekteringen, opførelsen eller ombygnings- eller moderniseringsarbejdet. Reparations- eller vedligeholdelsesarbejde til en samlet værdi af mere end 50.000 kr. årligt sidestilles med

ombygnings- eller moderniseringsarbejde. Der skal dog ikke betales afgift i det omfang, byggeriet m.v. omfattes af en frivillig registrering, jf. § 51, stk. 1.

Stk. 2. For byggeri m.v., hvoraf der skal betales afgift efter stk. 1, sidestilles det arbejde, der udføres, og de materialer, der anvendes til dette arbejde, med levering mod vederlag.

§ 7. Der betales afgift af afgiftspligtige personer, bortset fra offentlige institutioner m.v. omfattet af § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, der for egen regning på egen eller lejet grund lader bygninger opføre til virksomhedens eller virksomhedens indehavers brug eller som udfører ombygnings- eller moderniseringsarbejde på egne eller lejede bygninger til virksomhedens eller virksomhedens indehavers brug, hvis den pågældendes ansatte udfører arbejde ved projekteringen, opførelsen eller ombygnings- eller moderniseringsarbejdet. Reparations- eller vedligeholdelsesarbejde til en samlet værdi af mere end 50.000 kr. årligt sidestilles med ombygnings- eller moderniseringsarbejde. Bestemmelserne i 1.-2. pkt. gælder dog ikke i det omfang, virksomheden har fradragsret for afgiften.

Stk. 2. For byggeri m.v., hvoraf der skal betales afgift efter stk. 1, sidestilles det arbejde, der udføres af virksomhedens ansatte, og de materialer, der anvendes til dette arbejde, med levering mod vederlag.

§ 8. Levering mod vederlag omfatter salg af virksomhedens aktiver, når der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af aktivet. Det samme gælder salg af aktiver ved virksomhedens afmeldelse fra registrering. Til levering mod vederlag kan dog ikke henregnes overdragelse af aktiver som led i en overdragelse af virksomheden eller af en del af denne, når den nye indehaver driver registreret virksomhed. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give de statslige told- og skattemyndigheder meddelelse om den nye indehavers navn og adresse samt om salgsprisen for de overdragne aktiver.

Stk. 2. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af aktiver, der ikke er omfattet af reglerne i §§ 43-44, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. heraf, når udtagningen sker til privat brug eller til andre formål, som ikke vedrører den

afgiftspligtige virksomheds levering af varer og ydelser.

§ 9. Leverancer mellem institutioner inden for samme ministerområde og leverancer mellem amtskommunale og kommunale institutioner under samme amtskommune eller kommune betragtes ikke som en afgiftspligtig levering, når de pågældende institutioner er afgiftspligtige efter § 3, stk. 2, nr. 3. Det samme gælder leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere amtskommuner eller kommuner, til de amtskommuner eller kommuner, som er parthavere i institutionen.

§ 10. Med levering af varer mod vederlag sidestilles en afgiftspligtig persons overførsel til et andet EF-land af en vare til brug for dennes virksomhed i det andet EF-land i overensstemmelse med EF's regler herom.

Erhvervelser

§ 11. Der betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af:

- 1) Varer fra andre EF-lande, når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift, og erhververen er en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der er registreringspligtig efter §§ 47-48, eller som registreres efter §§ 50-51. Der foreligger dog ikke en erhvervelse, når varen af sælger installeres eller monteres her i landet.
- 2) Nye transportmidler fra andre EF-lande, jf. stk. 4.

Stk. 2. Ved erhvervelse af en vare forstås erhvervelse af retten til som ejer at råde over en vare, som af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen fra et andet EF-land.

Stk. 3. Med erhvervelse mod vederlag sidestilles en afgiftspligtig persons benyttelse i sin virksomhed af en vare, der af den afgiftspligtige person eller for dennes regning er forsendt eller transporteret fra et andet EF-land, når varen er fremstillet m.v., erhvervet eller indført fra et sted uden for EF som led i den afgiftspligtige persons virksomhed i det andet EF-land.

Stk. 4. Ved nye transportmidler i stk. 1, nr. 2, forstås:

- 1) Motordrevne landkøretøjer (motorkøretøjer, traktorer, motorredskaber og knallerter)

med et slagvolumen på over 48 ccm eller en effekt på over 7,2 kW, når leveringen finder sted senest 3 måneder efter første ibrugtagning, eller når køretøjet har kørt højst 3.000 km.

- 2) Både på over 7,5 meter, når leveringen finder sted senest 3 måneder efter første ibrugtagning, eller når den har sejlet højst 100 timer.
- 3) Fly med en højst tilladt startvægt (take-off weight) på over 1.550 kg, når leveringen finder sted senest 3 måneder efter første ibrugtagning, eller når det har fløjet højst 40 timer.

Indførsel

§ 12. Der betales afgift af varer, der indføres her til landet fra steder uden for EF.

Stk. 2. Når varen ved indførslen henføres under en ordning vedrørende fællesskabsforsendelse, aktiv forædling, midlertidig indførsel m.v., hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, eller varen oplægges i Københavns Frihavn eller på frilager, anses varen først for indført, når den ikke længere er omfattet af en af disse ordninger m.v.

Fritagelser

§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

- 1) Hospitalsbehandling og lægevirksomhed, herunder kiropraktik, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje samt tandlæge- og anden dentalvirksomhed.
- 2) Social forsorg og bistand, herunder sådan, som præsteres af børne- og ungdomsinstitutioner og institutioner inden for ældreområdet, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil.
- 3) Skoleundervisning og undervisning på videregående uddannelsesinstitutioner, faglig uddannelse, herunder omskoling, og anden undervisning, der har karakter af skolemæssig eller faglig undervisning, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter dog ikke kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v.
- 4) Foreningers og organisationers levering af ydelser og varer i nær tilknytning hertil til deres medlemmer i disses fælles interesse

F. t. l. om merværdiafgift

- og mod et kontingent. Det er en forudsætning, at foreningen m.v. ikke arbejder med gevinst for øje, og at formålet er af politisk, fagforeningsmæssigt, religiøst, patriotisk, filosofisk eller filantropisk karakter eller vedrører borgerlige rettigheder. Det er desuden en forudsætning, at afgiftsfritagelsen ikke kan fremkalde konkurrencefordrejning.
- 5) Sportsaktiviteter og -arrangementer, herunder arrangementer, hvortil er knyttet spil på totalisator eller på anden lignende måde. Fritagelsen omfatter dog ikke motorløb og arrangementer, hvor der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.
 - 6) Kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, museer, zoologiske haver o.lign., samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter dog ikke radio- og fjernsynsudsendelser, biograf- og teaterforestillinger, koncerter o.lign.
 - 7) Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.
 - 8) Kunstneres levering af egne kunstværker.
 - 9) Administration, udlejning og bortforpagtning af fast ejendom, herunder levering af gas, vand, elektricitet og varme som led i udlejningen eller bortforpagtningen. Fritagelsen omfatter dog ikke udlejning af værelser i hoteller o.lign., udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, udlejning af camping-, parkerings- og reklameplads, samt udlejning af opbevaringsbokse.
 - 10) Levering af fast ejendom.
 - 11) Forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, herunder ydelser i forbindelse med sådan virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og -formidlere.
 - 12) Følgende finansielle aktiviteter:
 - a) Långivning og formidling af lån samt långivers forvaltning af egne udlån.
 - b) Sikkerheds- og garantistillelse, herunder forhandling herom, samt forvaltning af kreditgarantier ved den, der har ydet kreditten.
 - c) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler, fordringer, checks og andre handelsdokumenter, dog ikke inddrivelse af fordringer.
 - d) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende valuta, pengesedler og mønter, der anvendes som lovligt betalingsmiddel, bortset fra samlerobjekter.
 - e) Transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning af værdipapirer, bortset fra varerepræsentativer og dokumenter, der giver bestemte rettigheder, herunder brugsrettigheder, over fast ejendom, samt andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.
 - f) Forvaltning af investeringsforeninger.
 - 13) Lotterier o.lign. samt spil om penge.
 - 14) Postvæsenets indsamling og omdeling af breve og pakker og hertil knyttede ydelser.
 - 15) Frimærker leveret til pålydende værdi, som kan anvendes til frankering her i landet, stempelmærker og lignende værdimærker.
 - 16) Personbefordring. Fritagelsen omfatter dog ikke anden erhvervsmæssig passagerkørsel med bus end rutekørsel.
 - 17) Rejsebureauvirksomhed og turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed o.lign.
 - 18) Ydelser i direkte tilknytning til bisættelser.
 - 19) Varer og ydelser, der leveres i forbindelse med afholdelsen af velgørende arrangementer. Afgiftsfritagelse meddeles efter forudgående ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder. Som velgørende arrangementer anses arrangementer af kortere varighed, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at leveringen sker for arrangørens regning og risiko, og at arrangøren ikke i øvrigt driver virksomhed med levering af tilsvarende varer og ydelser. Indsamling og salg af brugte varer af ringe værdi, der foretages af velgørende foreninger m.fl., fritages ligeledes for afgiften efter forudgående ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at den velgørende forening m.fl. ikke i øvrigt driver registreringspligtig virksomhed, og at salget udelukkende sker til registrerede virksomhe-

der. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af fritagelse.

- 20) Varer leveret fra genbrugsbutikker, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almenyttige formål. Det er en forudsætning, at butikken kun sælger brugte varer, der er modtaget vederlagsfrit, og at butikken kun beskæftiger ulønnet, frivillig arbejdskraft.
- 21) Ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af deres virksomhed direkte nødvendige tjenester. Det er en forudsætning, at det enkelte medlems betaling for disse ydelser nøjagtigt svarer til medlemmets andel i de fælles udgifter, og at afgiftsfritagelsen ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning.

Stk. 2. Levering af varer, der alene har været anvendt i forbindelse med virksomhed, der er fritaget for afgift efter stk. 1, eller af varer, hvis anskaffelse eller anvendelse har været undtaget fra retten til fradrag efter kapitel 9, er fritaget for afgift.

Kapitel 4

Stedet for afgiftspligtige transaktioner

Leverancer – varer

§ 14. Leveringsstedet for varer er her i landet i følgende tilfælde:

- 1) Når varen ikke forsendes eller transporteres, og varen befinder sig her i landet på leveringstidspunktet.
- 2) Når varen forsendes eller transporteres, og varen befinder sig her i landet på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren påbegyndes. Leveringsstedet er dog ikke her i landet, når varen installeres eller monteres i udlandet af leverandøren eller for dennes regning, eller når varen sælges ved fjernsalg til andre EF-lande, og virksomheden er registreringspligtig for dette salg i det andet EF-land. Ved fjernsalg forstås salg af varer fra et EF-land til et andet EF-land, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgere eller på dennes vegne til en køber, der ikke er registreret.

- 3) Når varen forsendes eller transporteres her til landet, og varen installeres eller monteres her i landet af en udenlandsk leverandør eller for dennes regning, eller varen sælges ved fjernsalg fra et andet EF-land, når virksomheden er registreringspligtig for dette salg her i landet, jf. § 49, stk. 3.
- 4) Når varen leveres om bord på et skib, et fly eller et tog under den del af en personbefordring, som finder sted inden for EF, og afgangsstedet for befordringen er her i landet.

Leverancer – ydelser

§ 15. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres af en afgiftspligtig person, der her har etableret enten stedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har bopæl eller sædvanligt opholdssted her, jf. dog stk. 2 og §§ 16-21.

Stk. 2. Leveringsstedet for udlejning af transportmidler er ikke her i landet, hvis transportmidlet udelukkende benyttes uden for EF.

§ 16. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen vedrører fast ejendom, der er beliggende her, herunder ydelser fra ejendomsmæglere, ejendomshandlere og sagkyn-dige, samt arkitekters og tilsynsførendes ydelser vedrørende forberedelse eller samordning af byggearbejder. Leveringsstedet for ydelser vedrørende fast ejendom, der er beliggende i udlandet, er ikke her i landet.

§ 17. Leveringsstedet for følgende ydelser er her i landet, når ydelsen faktisk præsteres her, og ikke her i landet, når ydelsen faktisk præsteres i udlandet:

- 1) Aktiviteter inden for kunst og kultur, sport, underholdning, undervisning, videnskab o.lign.
- 2) Sagkyndig vurdering af løsørengenstande.
- 3) Arbejde udført på løsørengenstande.

§ 18. Leveringsstedet er her i landet for følgende ydelser, der leveres fra udlandet til afgiftspligtige personer her, eller som leveres fra steder uden for EF til ikke-afgiftspligtige personer her, medmindre ydelsen udelukkende benyttes uden for EF:

- 1) Hel eller delvis overdragelse af ophavsret-tigheder, patentrettigheder, licensrettighe-

der, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og andre lignende rettigheder.

- 2) Reklameydelser.
- 3) Ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelser, databehandling og meddelelse af oplysninger.
- 4) Påtagelse af forpligtelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed eller brug af en af de rettigheder, der er omhandlet i dette stykke.
- 5) Bank-, finansierings- og forsikringsvirksomhed, bortset fra udlejning af bankbokse.
- 6) Levering af arbejdskraft.
- 7) Udlejning af løsørengenstande, bortset fra transportmidler.
- 8) Ydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når formidlerens virksomhed vedrører levering af ydelser som omhandlet i dette stykke.

Stk. 2. Leveringsstedet for de i stk. 1 omhandlede ydelser er ikke her i landet, når ydelser leveres til aftagere uden for EF, og ydelser enten alene benyttes i udlandet eller aftageren kan opnå afgiftsgodtgørelse efter § 45, stk. 1. Leveringsstedet er tilsvarende ikke her i landet, når ydelser leveres til afgiftspligtige personer i andre EF-lande. Det samme gælder, når ydelser leveres til ikke-registrerede aftagere her i landet eller til ikke-afgiftspligtige aftagere i andre EF-lande, og ydelser udelukket udnyttes uden for EF.

§ 19. Leveringsstedet for ydelser i form af transport af varer er her i landet, når transporten udføres her, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ved transport af varer inden for EF med afgang og ankomst i to forskellige EF-lande er leveringsstedet her i landet, når afgangsstedet for transporten er her, medmindre aftageren af transportydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EF-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når afgangsstedet er i et andet EF-land, hvis aftageren af ydelser er registreret her.

§ 20. Leveringsstedet for ydelser knyttet til transport som lastning, losning, omladning o.lign. er her i landet, når de udføres her, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Leveringsstedet for de i stk. 1 nævnte ydelser, der knytter sig til transport af varer in-

den for EF med afgang og ankomst i to forskellige EF-lande, er her i landet, når ydelser udføres her, medmindre aftageren af ydelser er registreret for merværdiafgift i et andet EF-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når ydelser udføres i et andet EF-land, hvis aftageren af ydelser er registreret her.

§ 21. Leveringsstedet for ydelser, bortset fra de i § 18 omhandlede, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, fastsættes efter følgende regler:

- 1) Ved transport af varer mellem to EF-lande fastsættes leveringsstedet i overensstemmelse med § 19, stk. 2.
- 2) Ved ydelser som lastning, losning, omladning o.lign. knyttet til transport af varer mellem to EF-lande fastsættes leveringsstedet i overensstemmelse med § 20, stk. 2.
- 3) Ved andre formidlingsydelser end omhandlet i nr. 1 og 2 er leveringsstedet her i landet, når formidlingsydelsen vedrører en transaktion, der er afgiftspligtig her, medmindre aftageren af formidlingsydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EF-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når formidlingsydelsen vedrører en transaktion, der er afgiftspligtig i et andet EF-land, hvis aftageren af formidlingsydelsen er registreret her.

Erhvervelser

§ 22. Stedet for erhvervelse af en vare fra et andet EF-land er her i landet, når varen befinder sig her efter afslutningen af forsendelsen eller transporten til erhververen.

Stk. 2. En vare, der er erhvervet under benyttelse af dansk registreringsnummer, anses for erhvervet her i landet, selv om varen ikke er modtaget her, medmindre erhververen kan godtgøre, at erhvervelsen pålægges afgift i det andet EF-land, hvortil forsendelsen eller transporten er sket.

Kapitel 5

Afgiftspligtens indtræden

Leverancer

§ 23. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor leveringen af varen eller ydelser finder sted (leveringstidspunktet).

Stk. 2. Udstedes faktura over en leverance, anses faktureringstidspunktet som leverings-

tidspunkt, for så vidt faktureringen sker inden eller snarest efter leverancens afslutning.

Stk. 3. Finder betaling helt eller delvis sted, inden levering finder sted eller inden faktura udstedes, anses betalingstidspunktet som leveringstidspunkt.

Stk. 4. For varer, der leveres i kommission eller i konsignation, anses leveringstidspunktet for at være enten det tidspunkt, hvor leveringen finder sted, eller det tidspunkt, hvor afregningen med kommissionæren eller konsignatøren finder sted. I sidstnævnte tilfælde må faktura først udstedes ved afregningen.

§ 24. Ved levering af varer, der er omfattet af § 34, stk. 1, nr. 1-4, anses leveringstidspunktet for at være den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken leveringen finder sted. Er der udstedt en faktura efter leveringen, men inden denne dato, anses faktureringstidspunktet dog som leveringstidspunkt.

Erhvervelser

§ 25. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor varen erhverves. Erhvervestidspunktet anses for at være den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken leveringen finder sted. Er der udstedt en faktura efter leveringen, men inden denne dato, anses faktureringstidspunktet dog som erhvervestidspunkt.

Indførsel

§ 26. Afgiftspligten indtræder på tidspunktet for varens indførsel (fortoldningstidspunktet). Såfremt varen befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger m.v., indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af ordningen.

Kapitel 6

Afgiftsgrundlaget

Leverancer

§ 27. Ved levering af varer og ydelser er afgiftsgrundlaget vederlaget, heri ikke indbefattet afgiften efter denne lov. Finder betaling helt eller delvis sted, inden levering finder sted eller inden faktura udstedes, udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af det modtagne beløb.

Stk. 2. I afgiftsgrundlaget medregnes:

- 1) Told og afgifter, der i henhold til andre love er opkrævet af tidligere omsætningsled, el-

ler som betales i forbindelse med indførsel fra steder uden for EF, eller ved erhvervelse af varer fra andre EF-lande, eller som det påhviler virksomheden at betale i forbindelse med den pågældende levering.

- 2) Biomkostninger som udgifter til provision, emballage, forsendelse, forsikring o.lign., som leverandøren forlanger afholdt af aftageren.
- 3) Tilslutnings- og oprettelsesafgifter og andre beløb, som leverandøren afkræver modtageren som betingelse for levering af varer og ydelser.
- 4) Agentprovision o.lign. samt auktionssalær.
- 5) Kreditkøbstillæg, finansieringstillæg o.lign.

Stk. 3. I afgiftsgrundlaget medregnes ikke:

- 1) Prisnedsættelser i form af kasserabat for forudbetaling.
- 2) Kasserabat eller andre rabatter, der opnås på det tidspunkt, hvor leveringen finder sted.
- 3) Beløb, som en virksomhed modtager fra aftager som godtgørelse af omkostninger afholdt i aftagers navn og for dennes regning, og som i virksomheden registreres på en udlægskonto. Virksomheden skal kunne gøre rede for de enkelte beløb for disse udgifter og kan ikke fradrage afgiften heraf.
- 4) Renter, der beregnes af den til enhver tid skyldige del af købesummen, på betingelse af, at det af købekontrakten eller af bilag vedrørende betalingerne fremgår, hvor meget renten udgør af de enkelte betalinger.

Stk. 4. I afgiftsgrundlaget kan fradrages rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, for så vidt rabatten senere bliver effektiv. Fradraget foretages, når rabatten bliver effektiv, og er betinget af, at der udstedes kreditnota over den ydede rabat med angivelse af afgiften.

Stk. 5. I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af beløb, der er godtgjort kunder for varer, som virksomheden har modtaget retur.

Stk. 6. I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og ydelser. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvis, skal 80 pct. af modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96.

§ 28. For varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, er afgiftsgrundlaget indkøbsprisen eller fremstillings-

prisen, jf. dog stk. 3, heri ikke indbefattet afgiften efter denne lov, men medregnet andre afgifter som anført i § 27, stk. 2, nr. 1. Har virksomheden selv indført varen fra steder uden for EF, anses en i overensstemmelse med reglerne i § 32, stk. 1, fastsat værdi som indkøbsprisen.

Stk. 2. For varer og ydelser, der helt eller delvis leveres mod anden betaling end penge (byttehandel), er afgiftsgrundlaget virksomhedens almindelige pris ved levering af den pågældende vare eller ydelse. Findes der ikke en sådan almindelig salgspris, er afgiftsgrundlaget en kalkuleret salgspris, der skal omfatte samtlige de omkostninger og den avance, der i almindelighed indgår ved leveringen af varer og ydelser af den pågældende art. Kan begge parter fuldt ud fradrage afgiften af det modtagne, kan afgiften beregnes på grundlag af forskelsbeløbet.

Stk. 3. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter §§ 6 og 7, fastsættes afgiftsgrundlaget på den i stk. 2 anførte måde.

Stk. 4. For aktiver, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 8, stk. 2, fastsættes afgiftsgrundlaget på den i stk. 1 anførte måde. For aktiver, der er undergivet værdiforringelse, reduceres afgiftsgrundlaget med 20 pct. for hvert påbegyndt regnskabsår efter anskaffelses- eller fremstillingstidspunktet.

§ 29. Består der mellem leverandøren og aftageren af varer og ydelser et interessefællesskab, f.eks. således, at den ene har økonomisk interesse i den anden parts virksomhed eller ejendom, kan de statslige told- og skattemyndigheder påbyde, at afgiftsgrundlaget skal fastsættes på den i § 28, stk. 2, anførte måde.

Stk. 2. Skatteministeren kan for grupper af virksomheder bestemme, at varer og ydelser, der afgiftsberigtiges efter reglerne i § 28, stk. 1, kan afgiftsberigtiges efter standardbeløb. I tilfælde, hvor afgiftsgrundlaget opgøres på grundlag af en kalkulation, kan skatteministeren tilsvarende bestemme, at afgiftsberigtigelsen skal foretages efter standardbeløb.

§ 30. Udlejningsvirksomheder og køreskoler kan ved salg eller udtagning til ejerens private brug af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, afgiftsberigtige disse på et reduceret grundlag. Det reducerede grundlag udgør et beløb svarende til

afgiftsgrundlaget ved køretøjets første afgiftsberigtigelse her i landet med fradrag af et beløb, der forholdsmæssigt udgør dette afgiftsgrundlags andel af det samlede værditab på køretøjet.

Stk. 2. Beregnes afgiften på det i stk. 1 anførte grundlag, må der ikke i fakturaen for det pågældende salg anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan udregnes.

Erhvervelser

§ 31. Ved erhvervelse af varer fra andre EF-lande er afgiftsgrundlaget vederlaget for varen. §§ 27-29 finder tilsvarende anvendelse.

Indførsel

§ 32. Ved indførsel af varer fra steder uden for EF er afgiftsgrundlaget toldværdien tillagt eventuel told og andre afgifter, der er foranlediget af indførslen, bortset fra afgiften efter denne lov. Til afgiftsgrundlaget medregnes endvidere de forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., der påløber indtil varernes første bestemmelsessted her i landet.

Stk. 2. Ved indførsel af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, jf. § 69, stk. 4-6, er afgiftsgrundlaget 20 pct. af afgiftsgrundlaget, som fastsat efter stk. 1.

Stk. 3. Varer, som har været midlertidigt udført til steder uden for EF, og som genindføres efter reparation, forarbejdning, tilpasning, omdannelse eller bearbejdning, kan af de statslige told- og skattemyndigheder på nærmere fastsatte vilkår tillades afgiftsberigtiget alene af omkostningerne, herunder forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v. ved den uden for EF foretagne forarbejdning m.v.

Kapitel 7

Afgiftssatsen

§ 33. Afgiften udgør 25 pct. af afgiftsgrundlaget.

Kapitel 8

Afgiftsfritagelser

Leverancer

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

- 1) Levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EF-land, når erhververen er registreret for merværdiafgift i et andet EF-land.
 - 2) Levering af nye transportmidler, der af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen i et andet EF-land.
 - 3) Levering af punktafgiftspligtige varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EF-land, når der skal betales punktafgift af varen i modtagerlandet og forsendelsen sker i overensstemmelse med reglerne for handel med punktafgiftspligtige varer. Ved punktafgiftspligtige varer forstås de varer, der er omfattet af EFs fælles regler om punktafgiftspligtige varer.
 - 4) Overførsel af varer i overensstemmelse med EF's regler herom til brug for virksomheden i et andet EF-land.
 - 5) Levering af varer, der af virksomheden eller af en køber, som ikke er registreret her i landet, eller for disses regning udføres til steder uden for EF. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl i Finland, Norge eller Sverige, er fritagelsen betinget af, at salgsprisen for den enkelte vare overstiger 1.200 kr., inkl. afgift. En gruppe af ting, der normalt udgør en helhed, anses som én vare. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl andre steder uden for EF, er fritagelsen betinget af, at købet er foretaget i samme forretning og omfatter varer til en værdi over 300 kr., inkl. afgift. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.
 - 6) Arbejdsydelser på varer, som efter behandlingen bliver transporteret til et sted uden for EF af virksomheden eller af en aftager etableret i udlandet.
 - 7) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord i fly og på skibe i udenrigsfart, bortset fra sportsfly og lystfartøjer, samt ydelser, der præsteres for sådanne fly og skibe samt deres ladning.
 - 8) Salg og udlejning af fly og af skibe på 5 registertons brutto eller derover, bortset fra sportsfly og lystfartøjer.
 - 9) Reparations-, vedligeholdelses- og installationsarbejder på de af nr. 8 omfattede fly og skibe og disses faste udstyr samt de af den pågældende virksomhed i forbindelse hermed leverede materialer.
 - 10) Levering af:
 - a) Varer og transportydelser til diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttet personale med diplomatiske rettigheder, samt personale med diplomatiske rettigheder ved internationale organisationer i andre EF-lande i det omfang, de er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og varerne transporteres til det pågældende EF-land.
 - b) Varer og ydelser til internationale organisationer i andre EF-lande i det omfang, de er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og varerne transporteres til det pågældende EF-land.
 - 11) Levering af guld til Danmarks Nationalbank.
 - 12) Levering af ydelser, herunder transportydelser og hertil knyttede transaktioner, når ydelsen er direkte knyttet til udførsel af varer til steder uden for EF eller til indførsel af varer, der befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger m.v.
 - 13) Ydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når de medvirker ved de i nr. 5 til 12 omhandlede transaktioner eller ved transaktioner, som udføres uden for EF.
 - 14) Levering af aviser, som normalt udkommer med mindst ét nummer månedligt.
 - 15) Levering af varer til oplægning i Københavns Frihavn eller på frilager.
 - 16) Levering af proviant og andre fornødenheder til skibe eller fly til brug om bord eller til salg til passagerer m.v. i overensstemmelse med toldlovens regler.
- Stk. 2.* Skatteministeren kan i overensstemmelse med EF's regler bestemme, at levering fra told- og afgiftsfri butikker i toldlufthavne, i fly og på skibe er fritaget for afgift.
- Stk. 3.* De statslige told- og skattemyndigheder meddeler med henblik på opfyldelse af traktatlige forpligtelser afgiftsfrihed for levering af:
- 1) Varer, der er betalt af midler stillet til rådighed af De forenede Staters regering som led i det fælles forsvar.
 - 2) Forsvarsmateriel til organisationer tilsluttet NATO.

- 3) Materialer og ydelser i forbindelse med gennemførelsen af arbejder under NATO's fællesfinansierede infrastrukturprogram.

Erhvervelser

§ 35. Erhvervelse af varer fra andre EF-lande er fritaget for afgift, når:

- 1) Tilsvarende leverancer her i landet af sådanne varer foretaget af registrerede virksomheder er fritaget for afgift.
- 2) En udenlandsk virksomhed, der er registreret for merværdiafgift i et andet EF-land, sælger varer her i landet, som er erhvervet fra et andet EF-land end det land, hvor virksomheden er registreret (trekantshandel), og den registrerede varemottager her i landet betaler afgiften, jf. § 46, stk. 1, nr. 1. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den udenlandske virksomheds dokumentation for, at afgift ikke skal betales af virksomheden.

Stk. 2. Erhvervelse af varer er fritaget for afgift i samme omfang, som erhververen har ret til godtgørelse efter kapitel 10.

Indførsel

§ 36. Indførsel af varer fra steder uden for EF er fritaget for afgift:

- 1) Når der er toldfrihed ved midlertidig indførsel af køretøjer, eller toldfrihed for proviant m.v., der medbringes af skibe og fly ved ankomst fra steder uden for EF, eller når der ikke opstår toldskyld, fordi varen er tilintetgjort eller overgivet til staten, eller når der indrømmes toldfrihed for returvarer.
- 2) I overensstemmelse med EF's regler om afgiftsfrihed ved indførsel. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden.
- 3) Når varens samlede værdi ved erhvervsmæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr. Afgiftsfritagelsen omfatter ikke alkoholholdige varer, parfume og toiletvand samt tobak og tobaksvarer. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden.
- 4) Når tilsvarende leverancer her i landet af sådanne varer foretaget af virksomheder ville være fritaget for afgift.
- 5) Når varen af importøren leveres videre til et andet EF-land, og denne levering er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-4.

Stk. 2. Der er i samme omfang og under samme betingelser som fastsat for toldfrihed

afgiftsfrihed for varer til fremmede staters herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttede personer med diplomatiske rettigheder samt til internationale organisationer og dertil knyttede personer, der tilstås diplomatiske rettigheder.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder meddeler med henblik på opfyldelse af traktatlige forpligtelser afgiftsfrihed for indførsel fra steder uden for EF af:

- 1) Varer, der er betalt af midler stillet til rådighed af De forenede Staters regering som led i det fælles forsvar.
- 2) Materiel, der oplægges midlertidigt i depoter her i landet af udenlandske NATO-magter efter aftale med den danske regering.
- 3) Materiel og udstyr i forbindelse med gennemførelsen af arbejder under NATOs fællesfinansierede infrastrukturprogram.

Kapitel 9

Fradrag

Fuld fradragsret

§ 37. Registrerede virksomheder kan ved opførelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer, som ikke er fritaget for afgift efter § 13, herunder leverancer udført i udlandet.

Stk. 2. Den fradragsberettigede afgift er:

- 1) Afgiften af varer og ydelser, der er leveret til virksomheden.
- 2) Den afgift, som efter § 11 påhviler varer, der er erhvervet fra et andet EF-land.
- 3) Den afgift, som efter § 12 påhviler varer, som virksomheden har indført fra steder uden for EF, jf. dog § 69, stk. 2.
- 4) Afgiften af ydelser, som virksomheden er betalingspligtig for efter § 46, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Såfremt der skal betales afgift ved udtagning, kan afgiften af indkøb m.v. hertil fradrages i det omfang, dette ikke allerede er sket.

Stk. 4. Ved bytてhandel, hvor afgiften beregnes på grundlag af forskelsbeløbet, jf. § 28, stk. 2, 3. pkt., opgøres fradragsretten tilsvarende på grundlag af forskelsbeløbet.

Delvis fradragsret

§ 38. For varer og ydelser, som en registreret virksomhed anvender både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til andre formål i

virksomheden, kan der foretages fradrag for den del af afgiften, der forholdsmæssigt svarer til omsætningen i den registreringspligtige del af virksomheden. Ved opgørelse af omsætningen ses bort fra omsætningsbeløb, der vedrører levering af investeringsgoder, som har været benyttet i virksomheden. Som investeringsgoder anses maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis salgspris, ekskl. afgiften efter denne lov, overstiger 50.000 kr. Der ses endvidere bort fra omsætningsbeløb, som vedrører bitransaktioner vedrørende fast ejendom, og omsætningsbeløb, som hidrører fra passiv kapitalanbringelse, herunder enkeltstående udlån mellem moder- og datterselskaber og mellem søsterselskaber, samt renteindtægter fra købekontrakter og kreditkøbsaftaler, som er indgået i forbindelse med virksomhedens salg og udlejning af egne varer.

Stk. 2. For varer og ydelser, som af en registreret virksomhed benyttes både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til virksomheden uvedkommende formål, kan der udelukkende foretages fradrag for den del af afgiften, der skønsmæssigt svarer til de pågældende varers og ydelsers fradragsberettigede brug i den registreringspligtige virksomhed.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder kan efter forudgående ansøgning give tilladelse til eller påbyde, at fradragsretten i virksomheder med flere sektorer opgøres særskilt for hver sektor inden for virksomheden. Virksomheden anses for at bestå af flere sektorer, når en afgiftspligtig person har flere virksomheder, der er registreret under ét, eller når der er forskellige driftsaktiviteter i samme virksomhed. Fastsættes fradragsretten sektorvis, skal virksomheden føre et særskilt regnskab for hver af disse sektorer.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af den delvise fradragsret efter stk. 1 og 2.

§ 39. Afgift vedrørende opførelse af bygninger, herunder tilbygninger, som foruden lokaler for den registrerede virksomhed omfatter andre lokaler, kan fradrages med den del af den samlede afgift på bygningen, som byggekomkostningerne for virksomhedens lokaler skønnes at udgøre i forhold til de samlede byggekomkostninger.

Stk. 2. Til virksomhedens lokaler efter stk. 1 medregnes ikke:

1) Lokaler, der anvendes som bolig for virksomhedens indehaver eller personale, uanset om lokalerne tillige anvendes i den pågældendes erhverv.

2) Lokaler, der anvendes til udlejning, med mindre udlejningen er omfattet af en frivillig registrering efter § 51, stk. 1.

Stk. 3. Afgift vedrørende ombygnings-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder på de i stk. 1 omhandlede bygninger kan fradrages i det omfang, afgiften direkte vedrører virksomhedens lokaler. Det er en betingelse, at leverandøren i sin faktura har foretaget en opdeling af prisen for det udførte arbejde.

Stk. 4. Afgift vedrørende ombygnings-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder, som ikke direkte kan henføres til bygningens enkelte lokaler, kan fradrages efter forholdet mellem etagearealet af virksomhedens lokaler og bygningens samlede etageareal.

Stk. 5. Afgift vedrørende anlæg, reparation og vedligeholdelse o.lign. af anden fast ejendom end bygninger kan fradrages med en andel, som opgøres efter reglerne i § 38, stk. 1 eller 2, jf. dog § 40, stk. 1.

§ 40. Afgift vedrørende vedligeholdelse af veje, der benyttes ved tilkørsel til en registreret landbrugsvirksomheds beboelsesbygninger og til virksomhedens driftsbygninger, kan fradrages med to tredjedele.

Stk. 2. Afgift vedrørende anskaffelse og drift af telefoner, som anbringes hos en registreret virksomheds medarbejdere med henblik på benyttelse i virksomhedens tjeneste, kan fradrages med halvdelen, såfremt telefonselskabets regninger er stilet til og betales af virksomheden. Fradraget kan dog ikke overstige afgiften af den af virksomheden faktisk afholdte udgift.

§ 41. Afgift, der vedrører anskaffelse af vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 tons, kan ikke fradrages, med mindre køretøjerne udelukkende anvendes i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede levering af varer og ydelser.

Stk. 2. Afgift, der vedrører drift af de i stk. 1 omhandlede motorkøretøjer, kan fuldt ud fradrages, uanset om køretøjet kun delvis anvendes til fradragsberettigede formål i virksomheden.

Stk. 3. For lejede motorkøretøjer af den i stk. 1 omhandlede art, der under lejemålet ikke udelukkende anvendes i virksomheden, kan afgiften vedrørende driften og en tredjedel af afgiften på lejen fradrages.

Stk. 4. Det er en betingelse for fradragsret efter stk. 2 og 3, at virksomhedens leverancer af varer og ydelser overstiger 10.000 kr. årlig.

Ingen fradragsret

§ 42. Virksomheder kan ikke fradrage afgift af indkøb m.v., som vedrører:

- 1) Kost til virksomhedens indehaver og personale.
- 2) Anskaffelse og drift af bolig for virksomhedens indehaver og personale.
- 3) Naturalafłønning af virksomhedens personale.
- 4) Anskaffelse og drift af vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, feriehus, sommerhuse o.lign. for virksomhedens personale.
- 5) Repræsentation og gaver.
- 6) Hotelophold.
- 7) Anskaffelse og drift af personmotorkøretøjer, der er indrettet til befordring af ikke mere end 9 personer.

Stk. 2. Virksomheder, der driver kursusvirksomhed efter § 13, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., kan ikke fradrage afgift af indkøb m.v., som vedrører overnatning og bespisning af virksomhedens kursusdeltagere m.v.

Stk. 3. Virksomheder, der forhandler eller udlejer motorkøretøjer, eller som driver køreskole, kan uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 7, fradrage afgiften af indkøb m.v. til disse formål.

Regulering for investeringsgoder

§ 43. For investeringsgoder skal der ske regulering af den fradragsberettigede afgift, hvis der sker ændringer i anvendelsen efter anskaffelsen af godet.

Stk. 2. Som investeringsgode efter stk. 1 betragtes:

- 1) Maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis anskaffelsespris, ekskl. afgiften efter denne lov, overstiger 50.000 kr., og som er undergivet værdiforringelse.
- 2) Fast ejendom, herunder til- og ombygning.
- 3) Reparation og vedligeholdelse af fast ejendom til et samlet beløb af mere end 50.000 kr.

Stk. 3. Registreringspligtige virksomheder skal foretage regulering i følgende tilfælde:

- 1) Når anvendelsen af et investeringsgode, der ved anskaffelsen har givet virksomheden ret til fuld eller delvis fradragsret, ændres således, at virksomheden har ret til et mindre fradrag.
 - 2) Når anvendelsen af et investeringsgode, der ved anskaffelsen ikke har givet virksomheden ret til fradrag eller har givet ret til delvis fradragsret, ændres således, at virksomheden har ret til et højere fradrag.
 - 3) Når et investeringsgode, for hvilket der ikke ved anskaffelsen m.v. er opnået fuld fradragsret, sælges af virksomheden, jf. dog nr. 4. Salget sidestilles med investeringsgodets overgang til fuld fradragsberettiget anvendelse. Regulering beløbet kan ikke overstige 25 pct. af salgssummen, ekskl. afgiften efter denne lov.
 - 4) Ved salg af fast ejendom. Salget sidestilles med den faste ejendoms overgang til ikke-fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.
 - 5) Når et driftsmiddel overdrages som led i overdragelse af virksomheden eller af en del af denne, jf. § 8, stk. 1, 3. pkt. Overdragelsen sidestilles med driftsmidlets overgang til ikke-fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.
- Stk. 4.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af regulering efter stk. 3.

§ 44. For driftsmidler foretages der regulering for ændringer, som indtræder inden for de første 5 regnskabsår efter anskaffelsen, inkl. det regnskabsår, hvori driftsmidlet er anskaffet. For fast ejendom og for reparation og vedligeholdelse af fast ejendom foretages der regulering for de første 10 regnskabsår efter anskaffelsen eller ibrugtagningen, inkl. det regnskabsår, i hvilket den faste ejendom er anskaffet eller taget i brug.

Stk. 2. Regulering i de enkelte regnskabsår foretages for driftsmidler med en femtedel, og for fast ejendom og reparation og vedligeholdelse af fast ejendom med en tiendedel, af det afgiftsbeløb, som er betalt i forbindelse med anskaffelsen eller ibrugtagningen af det pågældende investeringsgode. Reguleringen foretages på grundlag af de ændringer i fradragsret-

ten, som finder sted inden for det enkelte regnskabsår i forhold til fradragsretten i det regnskabsår, hvor det pågældende investeringsgode er anskaffet eller taget i brug. Ved regulering i tilfælde af afmeldelse fra registrering eller ved salg eller overdragelse, jf. § 43, stk. 3, nr. 3, 4 eller 5, foretages regulering dog for den resterende del af reguleringsperioden.

Stk. 3. Der foretages ikke regulering, såfremt udsvinget i fradragsprocenten er mindre end 10 i forhold til fradragsprocenten på anskaffelses- eller ibrugtagningstidspunktet.

Kapitel 10

Afgiftsgodtgørelse

§ 45. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, kan få godtgjort den afgift, som er betalt her for varer og ydelser til virksomhedens erhvervmæssige brug. Godtgørelse indrømmes dog kun for indkøb af den art, som registrerede virksomheder kan fradrage ved opgørelsen af afgiftstilsvaret efter loven. Efter EF's regler herom kan der i stedet for godtgørelse ydes fritagelse.

Stk. 2. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer samt tilknyttet personale har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Skatteministeren fastsætter efter forhandling med udenrigsministeren og forsvarsministeren, for hvilke varer og ydelser afgiften kan godtgøres.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse af afgift, som transportvirksomheder har betalt her i landet i forbindelse med udenrigspersonbefordring.

Stk. 4. Der ydes godtgørelse af afgift, som er betalt i forbindelse med transaktioner omfattet af § 13, stk. 1, nr. 11 og 12, når ydelsen leveres til aftagere uden for EF, eller når de pågældende transaktioner er knyttet direkte til varer, som udføres til steder uden for EF.

Stk. 5. Humanitære organisationer m.v., der udfører varer til steder uden for EF, får godtgørelse af den afgift, som er betalt for varerne her i landet.

Stk. 6. Der ydes i tilfælde, hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter EF's toldkodeks er opfyldt, afgiftsgodtgørelse i samme omfang som toldgodtgørelse. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse, hvor det er åbenbart, at forudsætningerne for afgiftsfrihed har foreligget ved indførslen.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for udbetaling af godtgørelsen efter stk. 1 og 3-6.

Kapitel 11

Betalingspligtige personer

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når:

- 1) Aftageren er en registreret virksomhed, der har modtaget varen fra et andet EF-land ved en trekantshandel, jf. § 35, stk. 1, nr. 2.
- 2) Aftageren er en registreret virksomhed, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i et andet EF-land, eller for dennes regning. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig.
- 3) Aftageren er en registreret virksomhed, der modtager en af de i § 19, stk. 2, § 20, stk. 2, eller § 21 nævnte ydelser fra en virksomhed, der er etableret i udlandet. Det samme gælder, når en aftager modtager en af de i § 18 nævnte ydelser fra en virksomhed, der er etableret i udlandet.

Stk. 2. Betaling af afgift af varer fra andre EF-lande påhviler erhververen.

Stk. 3. Betaling af afgift af varer, der indføres fra steder uden for EF, påhviler importøren.

Stk. 4. Betaling af afgift påhviler enhver, der på en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift.

Stk. 5. Er en udenlandsk virksomhed registreret ved en herværende repræsentant efter § 47, stk. 2, hæfter denne og virksomheden solidarisk for betaling af afgiften.

Stk. 6. Er flere virksomheder, der ikke har samme ejer, registreret under ét, jf. § 47, stk. 4, hæfter de pågældende solidarisk for betaling af afgift vedrørende de virksomheder, der er omfattet af den fælles registrering.

Kapitel 12

Registrering

§ 47. Afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, som ikke er fritaget efter § 13, skal anmelde

deres virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder. Afgiftspligtige personer, der handler med varer, som er oplagt i Københavns Frihavn, herunder leverer ydelser i nær tilknytning hertil udført i frihavnen, kan dog undlade at lade sig registrere.

Stk. 2. Afgiftspligtige personer, der ikke har forretningssted her i landet, og som er registreringspligtige efter stk. 1, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet. Det samme gælder, når den udenlandske virksomhed foretager erhvervelser af varer fra andre EF-lande. Virksomheden skal dog ikke registreres i det omfang, aftageren er betalingspligtig.

Stk. 3. Har en afgiftspligtig person flere virksomheder her i landet, skal de anmeldes til registrering under ét. Hvis der føres særskilt regnskab for de enkelte virksomheder, kan virksomhederne dog efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder registreres hver for sig.

Stk. 4. Flere afgiftspligtige personer, der udelukkende driver registreringspligtig virksomhed, kan efter anmodning registreres under ét. De statslige told- og skattemyndigheder kan tillade, at to eller flere afgiftspligtige personer, der både driver registreringspligtig og ikke-registreringspligtig virksomhed, kan registreres under ét. Tilladelse kan kun gives, hvis den ene afgiftspligtige person (moderselskabet m.v.) gennem direkte eller indirekte besiddelse af samtlige aktier m.v. ejer den eller de andre afgiftspligtige personer (datterselskaber, datterdatterselskaber m.v.), der inddrages under fællesregistreringen. Uanset reglerne i 3. pkt. kan de statslige told- og skattemyndigheder dog tillade fællesregistrering, selv om et datterselskab udsteder aktier m.v., der er omfattet af ligningslovens § 7 A, når udstedelsen heraf er betinget af, at de ved afståelse eller ved medarbejderens død tilbagesælges til selskabet, der er forpligtet til at erhverve disse. Fællesregistrering kan kun ske mellem selskaber m.v., der er etableret her i landet.

Stk. 5. Anmeldelse til registrering skal ske senest 8 dage inden påbegyndelse af registreringspligtig virksomhed. Ændringer i en virksomheds registreringsforhold skal meddeles til de statslige told- og skattemyndigheder senest 8 dage efter ændringen.

§ 48. Ikke-afgiftspligtige juridiske personer

samt afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, skal ligeledes registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EF-lande efter § 46, stk. 2. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr., og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

§ 49. Afgiftspligtige personer etableret her i landet skal uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler til andre EF-lande skal der dog altid ske registrering.

Stk. 2. Der skal ikke ske registrering og betales afgift af:

- 1) Salg i marketenderier og kantiner, når salget ikke overstiger 30.000 kr. årligt.
- 2) Blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 110.000 kr. årligt.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der leverer varer ved fjernsalg her til landet fra andre EF-lande, jf. § 14, nr. 3, skal uanset § 47, stk. 2, ikke registreres og betale afgift her i landet, når leveringen vedrører andre varer end punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, og den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr.

§ 50. Den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser eller erhverver varer fra andre EF-lande, og som efter §§ 48 og 49 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

§ 51. De statslige told- og skattemyndigheder kan give tilladelse til frivillig registrering for erhvervsmæssig udlejning, herunder bortforpagtning, af fast ejendom eller dele heraf. Kun lokaler, der udlejes eller forsøges udlejet, omfattes af den frivillige registrering. Den frivillige registrering kan ikke omfatte udlejning til boligformål. Den frivillige registrering kan heller ikke omfatte allerede indgåede erhvervslejemål, medmindre lejeren er indforstået hermed. Der kan tilsvarende gives tilladelse til frivillig registrering for køb og opførelse m.v. af

fast ejendom samt byggemodning af jord med henblik på salg til en registreret virksomhed.

Stk. 2. Frivillig registrering for udlejning af fast ejendom skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår. Foretages registrering inden et byggeri afsluttes, regnes 2-års perioden fra tidspunktet for første udlejnings påbegyndelse.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af tilladelse til frivillig registrering efter stk. 1.

Kapitel 13

Regnskabsbestemmelser

§ 52. Enhver registreret virksomhed skal for levering af varer og ydelser, bortset fra de af § 13 omfattede, udstede en faktura til modtageren. Såfremt en del af en samlet leverance kræves betalt, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura for denne del. Faktureringspligten anses for opfyldt, såfremt modtageren udsteder et afregningsbilag. Udstederen af afregningsbilaget skal sikre sig, at leverandøren er en registreret virksomhed. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til faktureringen, herunder om fravigelse af fakturakravene for bestemte typer af salg.

Stk. 2. Sker der efter fakturaens udstedelse returnering af varer, skal der udstedes kreditnota. Det samme gælder, hvis leverandøren efter fakturaens udstedelse giver afslag i prisen. Finder efterbetaling sted, skal der udstedes faktura for efterbetalingen.

Stk. 3. Virksomheder, der ikke driver virksomhed med afgiftspligtige leverancer, må ikke på fakturaer anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Modtager virksomheden afregningsbilag, hvorpå der er anført afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at afregningen indbefatter afgift, skal virksomheden gøre den, der har udstedt afregningsbilaget, opmærksom herpå og tilbagebetale modtagne afgiftsbeløb.

Stk. 4. Virksomheder, der i strid med stk. 3 på en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til de statslige told- og skattemyndigheder. Det samme gælder, hvis en virksomhed på en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller på en faktura over leverancer, hvoraf der ikke skal betales afgift, anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse

af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Indbetaling kan dog undlades, hvis fejlen berigtiges over for køberen.

Stk. 5. Kopi af fakturaer og kreditnotaer samt modtagne afregningsbilag skal opbevares af leverandøren.

§ 53. Virksomheder og privatpersoner, der udelukkende registreres for enkeltstående salg af nye transportmidler til en køber i et andet EF-land, skal udstede faktura over salget. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold af fakturaen.

Stk. 2. Kopi af fakturaen skal indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder senest 1 måned efter udløbet af den kalendermåned, i hvilken leverancen har fundet sted. Samtidig med indsendelse af fakturakopi skal der med henblik på tilbagebetaling af afgift efter denne lov fremlægges dokumentation for den afgift, der er betalt ved indkøb af det pågældende transportmiddel. Der tilbagebetales et beløb svarende til det afgiftsbeløb, der enten er indeholdt i den oprindelige købspris, eller er betalt ved en tidligere erhvervelse fra et andet EF-land eller ved indførsel fra steder uden for EF. Har transportmidlet tabt i værdi siden anskaffelsen, nedsættes tilbagebetalingen svarende til forholdet mellem den oprindelige anskaffelsespris uden afgift og videresalgsprisen.

§ 54. Registrerede virksomheder, der leverer varer til andre EF-lande, skal indsende lister over sådanne leverancer m.v. til de statslige told- og skattemyndigheder. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende virksomhedernes indsendelse af lister.

§ 55. Registrerede virksomheder skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen med afgiftens berigtigelse. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for regnskabsføring.

Kapitel 14

Opgørelse af afgiftstilsvaret

§ 56. Registrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode opgøre den udgående og den indgående afgift. Forskellen mellem den udgående og den indgående afgift er virksom-

hedens afgiftstilsvær. Afgiftstilsværet afregnes efter reglerne i kapitel 15 og 16. Hvis den indgående afgift for en afgiftsperiode overstiger den udgående afgift for samme periode, får virksomheden forskellen godtgjort efter reglerne i § 63.

Stk. 2. Den udgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften efter denne lov af virksomhedens leverancer, erhvervelser fra andre EF-lande og betalingspligtige køb efter § 46, stk. 1, for hvilke afgiftspligten er indtrådt i perioden.

Stk. 3. Den indgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften efter denne lov på virksomhedens fradragsberettigede indkøb m.v. efter kapitel 9 i perioden. Når der skal betales afgift af en vare efter § 32, stk. 2, må denne afgift, hvis varen er indkøbt til videresalg, først medregnes til den indgående afgift i den afgiftsperiode, i hvilken videresalget sker.

Kapitel 15

Afregning af afgiften

§ 57. Registrerede virksomheder skal senest 1 måned og 15 dage efter udløbet af hver afgiftsperiode til de statslige told- og skattemyndigheder angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden samt værdien af de leverancer, der efter § 34 er fritaget for afgift. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for angivelsen.

Stk. 2. Afgiftsperioden er kvartalet.

Stk. 3. Virksomheder, hvis udgående afgift regelmæssigt er mindre end den indgående afgift som følge af, at en væsentlig del af leverancerne er fritaget for afgift efter § 34, kan af de statslige told- og skattemyndigheder få tilladelse til at anvende kalendermåneden som afgiftsperiode. Såfremt den udgående afgift for sådanne virksomheder regelmæssigt er mindre end halvdelen af den indgående afgift, kan der gives virksomheden tilladelse til at anvende kortere afgiftsperiode end 1 måned, dog ikke under 1 uge.

Stk. 4. Ændring af afgiftsperioden kan kun ske med virkning fra begyndelsen af et kvartal, og anmodning herom må fremsættes senest 1 måned, før ændringen ønskes iværksat. Virksomheder, der får tilladelse til at anvende en kortere afgiftsperiode end kvartalet, kan ikke inden for de følgende 2 år anvende kvartalet som afgiftsperiode.

§ 58. Såfremt en angivelse for en afgiftsperiode ikke foreligger rettidigt, og det angivne afgiftstilsvær er positivt, forhøjes virksomhedens afgiftstilsvær for den pågældende periode med 1 pct., dog mindst med 500 kr. og højst med 1.100 kr. I tilfælde, hvor afgiftstilsværet er negativt eller nul, beregnes en afgiftsforhøjelse på 500 kr. i gentagelsestilfælde. Der beregnes dog ikke afgiftsforhøjelse, hvor afgiftstilsværet er negativt eller nul, og der er forløbet mere end 2 år, siden en negativ- eller nulangivelse er indkommet for sent.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele fritagelse for forhøjelse af afgiften i henhold til stk. 1, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt.

Stk. 3. Har de statslige told- og skattemyndigheder efter afleveringsfristens udløb ikke modtaget angivelse for en afgiftsperiode, kan de foretage en foreløbig fastsættelse af virksomhedens afgiftstilsvær til et skønsmæssigt beløb. Virksomheden betaler en afgift på 150 kr. for en foreløbig fastsættelse.

§ 59. Afgiften for en afgiftsperiode forfalder til betaling 1 måned efter afgiftsperiodens udløb og skal indbetales senest 15 dage derefter. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 2. Betales afgift ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne, dog mindst 50 kr. for en afgiftsperiode. Der betales ikke rente af en i henhold til § 58, stk. 1, foretaget forhøjelse af afgiften.

Stk. 3. Ubetalte afgifts- og rentebeløb, afgiftsforhøjelser samt gebyrer kan inddrives ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for afgiftens indbetaling og fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse.

Stk. 5. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift.

§ 60. For virksomheder, der kun skal drives i kort tid, kan de statslige told- og skattemyndigheder fastsætte, at afgiftsperioden er det tidsrum, i hvilket virksomheden drives. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere for sådanne virksomheder forkorte fri-

sterne for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift.

§ 61. Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EF, afregnes efter toldreglerne.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan på nærmere fastsatte vilkår tillade forhandlere af bøger, tidsskrifter, noder og frimærker at indbetale afgiften af brevforsendelser indeholdende de nævnte varer månedligt. Indbetaling skal ske på grundlag af en særlig afgiftsangivelse inden udgangen af den følgende måned. Tilsvarende tilladelse kan i særlige tilfælde gives for andre forsendelser indeholdende tidsskrifter.

§ 62. Registrerede virksomheder med kvar-talet som afgiftsperiode skal uanset § 57 anvende kalendermåneden som afgiftsperiode og indsende angivelse samt indbetale afgiften senest 15 dage derefter, når

- 1) virksomheden ikke har betalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,
- 2) virksomheden for en af de forudgående 3 afgiftsperioder ikke har indbetalt skyldig afgift som anført i nr. 1, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr., og
- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift inden 10 hverdage fra modtagelsen af en erindringsskrivelse fra de statslige told- og skattemyndigheder, hvorved virksomheden underrettes om, at den ved fortsat manglende betaling pålægges forkortet afgiftsperiode og angivelses- og indbetalingsfrist efter dette stykke.

Stk. 2. Den forkortede afgiftsperiode efter stk. 1 skal anvendes med virkning fra den 1. i den kalendermåned, hvor 10-dages fristen udløber. Afgiften for en tidligere afgiftsperiode, hvor afgiften endnu ikke er angivet og indbetalt, skal angives og indbetales samtidig med afgiften for den første forkortede afgiftsperiode.

Stk. 3. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., skal uanset § 68 indsende angivelse og indbetale afgift senest den 15. i den tredje kalendermåned efter afgiftsperioden, når

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,

- 2) virksomheden for en af de forudgående 3 afgiftsterminer ikke har indbetalt skyldig afgift som anført i nr. 1 og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr., og

- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift som anført i stk. 1, nr. 3.

Stk. 4. Virksomheder, der indfører varer fra steder uden for EF, skal uanset § 61 betale afgiften kontant ved varens angivelse til fortoldning, når

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,
- 2) virksomheden inden for de sidste 12 måneder har været i restance mindst 2 gange med mere end 50.000 kr., og
- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift som anført i stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1, 3 og 4 om forkortet afgiftsperiode m.v. finder anvendelse, selv om virksomheden har angivet, men ikke indbetalt afgiftsbeløbet. Reglerne finder endvidere anvendelse, hvis virksomheden ikke har angivet afgiftsbeløbet, og afgiftsskylden er blevet foreløbigt fastsat af de statslige told- og skattemyndigheder, men beløbet ikke er blevet indbetalt.

Stk. 6. Virksomheder, der stiller sikkerhed for et beløb svarende til det højeste afgiftstilsvaret inden for den seneste 12-måneders periode, skal uanset stk. 1, 3 og 4 ikke anvende forkortet afregningsperiode m.v. Sikkerheden skal stilles for mindst 1 år, i hvilket der ikke må opstå nye restancer. Hvis der efter sikkerhedsstillelsen opstår en ny restance, overføres virksomheden til forkortet afgiftsperiode m.v. efter stk. 1, 3 eller 4.

Stk. 7. Virksomheder, der efter stk. 1, 3 eller 4 er overført til forkortet afgiftsperiode m.v., kan føres tilbage til sædvanlig afgiftsperiode m.v., såfremt virksomheden i en 12-måneders periode ikke har været i restance i mere end 7 dage med et beløb over 50.000 kr. Virksomheder i restance kan dog ikke overføres til sædvanlig afgiftsperiode m.v.

Stk. 8. De statslige told- og skattemyndigheder kan i andre tilfælde end fastsat i stk. 1, 3 og 4 forkorte en virksomheds afgiftsperiode og fristen for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift, hvis virksomheden ikke har indbetalt afgift rettidigt eller virksomhedens indehaver er i restance vedrørende andre registreringsforhold. Det samme gælder, hvis en virksomheds indehaver ved eksekution er fundet

ude af stand til at betale sin gæld, hvis indehaveren har standset sine betalinger eller er under frivillig akkord eller likvidation, eller hvis virksomheden er et aktieselskab, og dette er under likvidation efter reglerne om insolvente selskaber. Ligeledes gælder dette for en virksomhed, hvis indehavers bo er under konkursbehandling eller tvangsakkordforhandling, eller hvis indehaverens dødsbo behandles efter kapitel III i lov om skifte af dødsbo og fællesbo.

Stk. 9. De statslige told- og skattemyndigheder kan under ganske særlige omstændigheder fritage en virksomhed for forkortet afgiftsperiode m.v., hvis der er indgået en betalingsordning, som virksomheden overholder.

Stk. 10. Der skal betales et gebyr på 65 kr. pr. afgiftsperiode for virksomheder, der er omfattet af stk. 1 og 3.

§ 63. Overstiger en virksomheds indgående afgift i en afgiftsperiode den udgående afgift, udbetales det overskydende afgiftsbeløb til virksomheden. Overskydende afgift under 50 kr. udbetales ikke.

Stk. 2. Såfremt angivelsen er modtaget rettidigt, sker udbetaling efter stk. 1 senest 3 uger efter modtagelsen af afgiftsangivelsen for den pågældende periode. Kan de statslige told- og skattemyndigheder på grund af virksomhedens forhold ikke foretage kontrol af angivelsen, afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol.

Stk. 3. Udbetaling sker kun, såfremt afgiftsangivelse vedrørende tidligere afgiftsperioder er modtaget. Krav på afgift og eventuelle renter for disse perioder modregnes ved udbetalingen, selv om afgiftskravet ikke er forfaldent.

§ 64. Virksomheder m.v., der er registreret efter § 48, skal afregne afgiften efter reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Når virksomheden i en afgiftsperiode har foretaget afgiftspligtige erhvervelser, skal den senest 1 måned og 15 dage efter udløbet af afgiftsperioden angive den samlede værdi uden afgift af disse erhvervelser og den samlede størrelse af afgiften heraf til de statslige told- og skattemyndigheder. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for angivelsen. Afgiftsperioden er kvartalet. § 58, stk. 1 og 2, og § 59 finder tilsvarende anvendelse.

§ 65. Virksomheder, der ikke er registreret, men som er betalingspligtige for køb af ydelser i udlandet efter § 46, stk. 1, nr. 3, skal:

- 1) Føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af den afgift, der skal betales for de pågældende ydelser for hver afgiftsperiode, som er det kvartal, i hvilket de pågældende ydelser er leveret, og for kontrollen med afgiftens betaling.
- 2) Senest 1 måned og 15 dage efter udløbet af afgiftsperioden, når der er foretaget betalingspligtige køb i perioden, til de statslige told- og skattemyndigheder angive størrelsen af det afgiftsbeløb, der skal betales for afgiftsperioden. § 58, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 for en afgiftsperiode forfalder til betaling 1 måned efter afgiftsperiodens udløb og skal indbetales senest 15 dage derefter. Er den samlede afgift for perioden under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades. § 59, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Privatpersoner og andre, der ikke er registreret, skal anmelde og betale afgift til de statslige told- og skattemyndigheder af erhvervelse af nye transportmidler fra et andet EF-land. Anmeldelsen, ledsaget af faktura, skal foretages senest 14 dage efter transportmidlets ankomst her til landet. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra de statslige told- og skattemyndigheder. § 59, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Betales afgift ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen efter stk. 2 henholdsvis dagen for påkrav efter stk. 3 at regne, dog mindst 50 kr.

Kapitel 16

Særlige bestemmelser vedrørende landbrug og fiskeri m.v.

§ 66. Såfremt den, der i henhold til § 47, stk. 1, skal anmelde sin virksomhed til registrering, alene har registreringspligtig virksomhed med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, registreres virksomheden i et særligt register for landbrug og fiskeri m.v.

Stk. 2. Har den pågældende foruden landbrug og fiskeri m.v. anden virksomhed med afsætning af varer og ydelser, sker registrering af virksomhederne under ét i det særlige register,

såfremt omsætningen af andet end varer fra landbruget og fiskeriet m.v. ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Det samme gælder, hvis sådan omsætning i øvrigt er af mindre omfang og alene vedrører levering af tjenesteydelser med benyttelse af det til landbruget og fiskeriet hørende materiel eller levering af naturprodukter fra ejendommens område.

Stk. 3. Føres der særskilt regnskab for virksomheden med landbrug og fiskeri m.v., kan denne registreres for sig i det særlige register.

§ 67. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., kan føre regnskab på grundlag af periodiske opgørelser fra leverandører og aftagere. Opgørelserne må kun omfatte indkøb eller afsætning, der vedrører en enkelt af virksomhedens afgiftsperioder, jf. § 68, stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indholdet af opgørelserne.

§ 68. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., skal senest den 20. i den tredje kalendermåned efter udløbet af hver afgiftsperiode til de statslige told- og skattemyndigheder angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Afgiftsperioderne er første og anden halvdel af kalenderåret. For virksomheder, der fører driftsregnskab og benytter andet regnskabsår end kalenderåret, er afgiftsperioderne dog første og anden halvdel af regnskabsåret.

Stk. 3. Af afgiften for en afgiftsperiode forfalder halvdelen til betaling den 1. i den sjette kalendermåned og halvdelen til betaling den 1. i den niende kalendermåned efter afgiftsperiodens udløb. Beløbene skal indbetales senest 15 dage efter, at de er forfaldne til betaling.

Stk. 4. Udgør afgiften for en afgiftsperiode under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 57 og § 59, stk. 1, finder ikke anvendelse for virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v.

Kapitel 17

Særlige bestemmelser for brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter

§ 69. Virksomheder, der med henblik på videresalg indkøber m.v. brugte varer, kunstgen-

stande, samlerobjekter eller antikviteter, kan ved videresalg af afgiftsberigtige de pågældende brugte varer m.v. efter reglerne i dette kapitel. Det er en forudsætning for at anvende disse regler, at de brugte varer m.v. er leveret til virksomheden af:

- 1) Ikke-afgiftspligtige personer her i landet eller i et andet EF-land.
- 2) Afgiftspligtige personer, når leveringen er afgiftsberigtiget efter reglerne i dette kapitel eller efter § 30, eller når leveringen er fritaget for afgift efter § 13 eller fritaget efter tilsvarende regler i et andet EF-land.

Stk. 2. De i stk. 1 anførte virksomheder, der indfører kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, jf. stk. 4-6, fra steder uden for EF, kan ved videresalg heraf ligeledes afgiftsberigtige leverancerne efter reglerne i dette kapitel. Det er en betingelse, at den afgift, der påhviler de pågældende varer ved indførslen, ikke fradrages.

Stk. 3. Ved brugte varer forstås løseregenstande, der kan genanvendes i den foreliggende stand eller efter reparation, bortset fra kunstgenstande, samlerobjekter, antikviteter samt ædelmetaller og -stene. Et transportmiddel, der leveres til eller fra andre EF-lande, anses for brugt, såfremt det ikke omfattes af definitionen i § 11, stk. 4.

Stk. 4. Ved kunstgenstande forstås:

- 1) Varer, henhørende under KN-kode 97 01-97 03.
- 2) Gobeliner og vægtekstiler, henhørende under KN-kode 58 05 og 63 04 udført i hånden på grundlag af kunstnerens originale tegninger, såfremt der ikke findes mere end ét eksemplar af hver.
- 3) Keramiske unika, udført i hånden af kunstneren, og som er signeret af denne.

Stk. 5. Ved samlerobjekter forstås:

- 1) Frimærker o.lign., henhørende under KN-kode 97 04.
- 2) Samlinger og samlerobjekter, henhørende under KN-kode 97 05.

Stk. 6. Ved antikviteter forstås genstande, henhørende under KN-kode 97 06.

§ 70. Ved virksomhedens levering af brugte varer m.v. udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem salgsprisen og købsprisen, jf. dog § 71. Ved levering af varer omfattet af § 69, stk. 2, udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem salgsprisen og afgiftsgrundlaget ved indførslen, jf. § 32, stk. 1. Såfremt

F. t. l. om merværdiafgift

købsprisen overstiger salgsprisen, kan det overskydende beløb ikke fratrækkes i afgiftsgrundlaget for andre salg.

Stk. 2. Når afgiften beregnes efter reglerne i dette kapitel, må der ikke i fakturaen for den pågældende leverance anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan beregnes.

Stk. 3. Ved udførsel af brugte varer m.v. til steder uden for EF finder lovens almindelige regler anvendelse, jf. dog stk. 5.

Stk. 4. Virksomheden skal føre et særskilt regnskab for de leverancer, der afgiftsberigtiges efter dette kapitel. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om regnskabsføring.

Stk. 5. Når der ikke kan ske afgiftsberigtigelse for den enkelte vare efter stk. 1, fordi der foreligger et samlet køb eller salg, opgøres afgiftsgrundlaget for de pågældende varer under ét for afgiftsperioden. Afgiftsgrundlaget udgør 80 pct. af forskellen mellem værdien af de i perioden foretagne køb og salg. Virksomheder, der er omfattet af 1. pkt., kan tilsvarende opføre afgiftsgrundlaget for andre brugte varer m.v. periodevis. Overstiger værdien af køb værdien af salg i en periode, kan det overskydende beløb medregnes til værdien af køb i den efterfølgende periode. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af afgiftsgrundlaget.

§ 71. Ved levering af brugte personmotorkøretøjer kan virksomheden foretage et fradrag i det beregnede afgiftsbeløb, som fastsat efter kapitel 6 og 7. Fradraget beregnes som merværdiafgiftssatsen ganget med en brøk, der i tælleren har virksomhedens købspris for køretøjet og i nævneren har 100 med tillæg af merværdiafgiftssatsen. Ved videresalg af personmotorkøretøjer indkøbt i et andet EF-land anvendes den på tidspunktet for køretøjets levering her til landet gældende merværdiafgiftssats i det andet EF-land.

Kapitel 18

Andre særlige bestemmelser

§ 72. Der udbetales et beløb på 833 øre pr. kg modernælkserstatning, der sælges til direkte forbrug her i landet, som delvis kompensation for afgiften efter denne lov. Kompensation ydes til virksomheder, der er autoriseret til fremstilling af modernælkserstatninger. Kompensation ydes ligeledes til virksomheder, der

erhverver eller indfører modernælkserstatninger fra udlandet, og som er registreret hos Veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Veterinærdirektoratet er på tilsvarende vilkår som fastsat for de statslige told- og skattemyndigheders kontroludøvelse efter § 74, stk. 1, berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomheder, som modtager kompensation efter stk. 1, samt til at efterse disse virksomheders varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale.

Stk. 3. Virksomhedernes indehavere og ansatte skal være Veterinærdirektoratet behjælpelig ved eftersyn nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Materialet nævnt i stk. 2 skal efter anmodning udleveres eller indsendes til Veterinærdirektoratet.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling af kompensation efter stk. 1.

§ 73. For kørsel af den i § 13, stk. 1, nr. 16, 2. pkt., nævnte art med busser indregistreret i udlandet beregnes afgiften efter denne lov på grundlag af et gennemsnitsvederlag. Gennemsnitsvederlaget er det beløb, hvoraf afgiften skal afregnes til de statslige told- og skattemyndigheder. Gennemsnitsvederlaget udgør 20 øre pr. personkilometer. Personkilometer-tallet beregnes som det tilbagelagte antal kilometer her i landet ganget med antallet af befordrede passagerer.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, regnskabsføring, kontrol, herunder eftersyn af busser, og om afregning af afgiften.

Kapitel 19

Kontrolbestemmelser

§ 74. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomhederne, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og ansatte skal være de statslige told- og skattemyndigheder behjælpelig ved eftersyn nævnt i stk. 1.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til efter tilsvarende regler som fastsat i stk. 1 at foretage eftersyn i forbindelse med afgiftspligtige erhvervelser.

Stk. 4. Materialet nævnt i stk. 1 skal efter anmodning udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

§ 75. Leverandører til registreringspligtige virksomheder skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres leverancer af varer og ydelser til disse virksomheder.

Stk. 2. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres indkøb af varer og ydelser til virksomheden.

Stk. 3. Pengeinstitutter samt advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhvervsmæssigt udlåner penge, skal på begæring give de statslige told- og skattemyndigheder enhver oplysning om deres økonomiske mellemværende med navngivne registreringspligtige virksomheder.

Stk. 4. Forsikringsselskaber skal på begæring give de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger i forbindelse med kontrollen med afgiftspligtige erhvervelser af nye lystfartøjer, jf. § 11, stk. 4, nr. 2.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder er på tilsvarende vilkår som fastsat efter § 74, stk. 1, berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 1 og 2 omhandlede virksomheder samt til at gennemse kontrakter m.v. hos virksomheder, der finansierer registrerede virksomheder.

§ 76. Andre offentlige myndigheder skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder enhver oplysning til brug ved registrering af virksomheder og kontrollen med afgiftens betaling eller tilbagebetaling.

Stk. 2. Politiet yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem skatteministeren og justitsministeren.

Stk. 3. De kommunale skattemyndigheder giver efter skatteministerens bestemmelse de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om forhold af betydning for afgiftskontrollen, som de under den skattemæssige kontrol bliver opmærksom på.

Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder er på tilsvarende vilkår som fastsat efter

§ 74, stk. 1, berettiget til at foretage eftersyn på de hovedposthuse, der modtager pakker m.v. fra udlandet. Der kan tilsvarende foretages eftersyn hos virksomheder, der modtager pakker m.v. fra udlandet til besøgelse her i landet.

Stk. 5. Skatteministeren kan pålægge de kommunale skattemyndigheder i forbindelse med den skattemæssige kontrol at indhente oplysninger af betydning for afgiftskontrollen. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de kommunale skattemyndigheder sådanne oplysninger.

§ 77. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift eller fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Det samme gælder, når en virksomhed ikke har indsendt angivelsen, og det efter § 58, stk. 3, foreløbigt fastsatte afgiftstilsvar har været for lavt.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed har modtaget et for stort beløb som godtgørelse og størrelsen af det beløb, som virksomheden derfor skal tilbagebetale, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i § 79 omhandlede nævn.

Stk. 4. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Stk. 5. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift m.v.

Kapitel 20

Klageadgang

§ 78. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen,

ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 79.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 79. Skatteministeren nedsætter et nævn bestående af 6 medlemmer, der skal repræsentere et alsidigt kendskab til administrations- og erhvervsforhold. Nævnets formand udpeges af skatteministeren.

Stk. 2. Ved behandling af sager af den i stk. 4, nr. 6, omhandlede art udvides nævnet med 3 medlemmer, hvoraf 1 skal være sagkyndigt vedrørende erhvervsforhold og 2 skal være sagkyndige vedrørende amtskommunale og kommunale anliggender.

Stk. 3. Ved behandling af sager, der efter nævnets skøn kræver speciel branchemæssig, teknisk eller handelsmæssig indsigt, kan nævnet indkalde sagkyndige rådgivere.

Stk. 4. Nævnet har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om omfanget af de varer og ydelser, der er fritaget for afgift efter § 13.
- 2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget efter § 27, stk. 1-4, og §§ 28-31.
- 3) Spørgsmål om omfanget af de i § 34, stk. 1, nr. 8, og § 36, stk. 1, nr. 4, omhandlede fritagelser.
- 4) Spørgsmål om omfanget af den i § 34, stk. 1, nr. 14, omhandlede fritagelse. Sådanne spørgsmål indbringes direkte for nævnet, der træffer afgørelse som eneste administrative myndighed.
- 5) Spørgsmål om omfanget af fradragsretten efter § 37, § 38, stk. 1-3, § 39, § 40, § 41 og § 42, stk. 1 og 2.
- 6) Spørgsmål om, hvad der er offentlig forsyningsvirksomhed efter § 3, stk. 2, nr. 2.
- 7) Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder i henhold til § 77, stk. 2, foretagne skønsmæssige ansættelser.

Stk. 5. De i stk. 4, nr. 1-3 og nr. 5-6, omhandlede spørgsmål kan, hvis de er af principiel karakter, og der må antages at være behov for en særlig hurtig afgørelse, indbringes direkte til afgørelse af nævnet som eneste administrative instans. Har told- og skatteregionen truffet afgørelse vedrørende spørgsmål som nævnt i 1. pkt., kan sagen ligeledes indbringes direkte for nævnet. Nævnet afgør, om betingelserne for at indbringe sagen direkte for nævnet er opfyldt.

Afgørelsen, der ikke skal begrundes, kan træffes på grundlag af de retlige og faktiske oplysninger, som er forelagt for nævnet af klageren eller af de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 6. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 4, nr. 1-3 og nr. 5-6, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 4, nr. 7, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler derfor.

Stk. 7. Den, der har anmodet nævnet om en afgørelse, har efter anmodning adgang til mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 8. Nævnets forretningsorden, herunder regler om offentliggørelse af nævnets afgørelser, fastsættes af skatteministeren.

§ 80. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. En klagesag kan indbringes for den overordnede administrative instans, når der er forløbet mere end 3 måneder fra indbringelsen af klagen, selv om den underordnede instans ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 3. Sager om spørgsmål efter denne lov kan først indbringes for domstolene, når der foreligger en endelig administrativ afgørelse, eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Er der forløbet mere end 6 måneder efter en sags indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om den administrative instans endnu ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Den endelige administrative afgørelse skal indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse eller sagen er afvist.

Stk. 5. Sager, der indbringes for domstolene, anlægges ved landsret som 1. instans. Sagen anlægges ved den landsret, i hvis kreds virksomheden har hjemting ved sagens anlæg. Hvis virksomheden ikke har hjemting her i landet, anlægges sagen ved Østre Landsret. Retsplejelovens § 241 og § 245, stk. 1, finder dog tilsvarende anvendelse.

Kapitel 21

Straffebestemmelser

§ 81. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller kontrollen med udbetalinger efter § 45, § 53, stk. 2, § 63 og § 72.
- 2) Overtræder § 8, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 2, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. og 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., eller stk. 5, § 48, 1. pkt., § 52, stk. 1, 1., 2. eller 4. pkt., stk. 2, 3 eller 5, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 67, 2. pkt., § 68, stk. 1, 1. pkt., § 70, stk. 2, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, § 75, stk. 1, 2, 3 eller 4, eller § 76, stk. 5, 2. pkt.
- 3) Overtræder angivelsesfristen i § 62, stk. 1, 2 eller 3.
- 4) Undlader at foretage anmeldelse efter § 65, stk. 3, 1. pkt., eller overtræder anmeldelsesfristen i § 65, stk. 3, 2. pkt.
- 5) Undlader at efterkomme et påbud efter § 29, stk. 1, eller § 38, stk. 3, 1. pkt.
- 6) Overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer eller ydelser, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, eller forsøger herpå.

Stk. 2. I forskrifter, som udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå udbetalinger efter § 45, § 53, stk. 2, § 63 og § 72, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 82. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan af-

gøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Kapitel 22

Eftergivelse

§ 83. Afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov kan eftergives, såfremt:

- 1) skyldneren godtgør, at denne ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og
- 2) skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler derfor.

Stk. 2. Tilsvarende kan beløb eftergives, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1, nr. 2, skal der navnlig lægges vægt på, om skyldneren udelukkende eller overvejende har gæld i form af skatte-, told- og afgiftsrestancer, skyldnerens interesse i eftergivelse, gældens alder, omstændighederne ved dens pådragelse og hidtidige afvikling samt skyldnerens forhold under eftergivelsessagen.

Stk. 4. Eftergivelse kan udelukkende meddeles skyldnere, som er fysiske personer. Eftergivelse eller henstand kan dog, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, meddeles selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende.

Stk. 5. Eftergivelse kan gå ud på bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld. I forbindelse med nedsættelse kan der træffes bestemmelse om henstand med og afdragsvis betaling af den ikke eftergivne del af gælden. I hen-

stands- og afdragsperioden sker der ingen forrentning af gælden.

Stk. 6. Eftergivelse kan bortfalde, såfremt:

- 1) skyldneren i forbindelse med eftergivelsessagen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold, eller
- 2) skyldneren groft tilsidesætter sine forpligtelser i forbindelse med afvikling af den ikke eftergivne del af gælden.

Stk. 7. Såfremt skyldneren ikke kan godtgøre, at denne ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, jf. stk. 1, nr. 1, kan der i stedet for eftergivelse meddeles skyldneren henstand. Stk. 1, nr. 2, stk. 2-4 og stk. 6, nr. 1, finder tilsvarende anvendelse ved meddelelse af henstand.

Kapitel 23

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 84. Loven træder i kraft den 1. april 1994 og finder anvendelse på transaktioner, der finder sted fra og med denne dato.

Stk. 2. Virksomheder, der driver kursusvirksomhed, som er omfattet af § 13, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., skal registreres pr. 1. april 1994 og betale afgift af kursusvirksomhed, der afholdes fra og med denne dato.

Stk. 3. § 27, stk. 4, har virkning for rabatter, der ydes fra og med den 1. april 1994.

Stk. 4. Reglerne i § 43, stk. 3, nr. 2, om regulering for investeringsgoder, der ved anskaffelsen ikke har givet virksomheden ret til fradrag,

har først virkning for investeringsgoder, der anskaffes fra og med den 1. april 1994.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder kan efter anmodning og med virkning indtil den 1. april 1996 give tilladelse til fællesregistrering, selv om kravet om fuldt ejerskab i § 47, stk. 4, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Stk. 6. Reglerne i kapitel 17 har først virkning for videresalg af brugte varer m.v., der er leveret til virksomheden fra og med den 1. april 1994.

Stk. 7. Reglerne i § 79, stk. 4, finder anvendelse på klager m.v., der indbringes for nævnet fra og med den 1. april 1994. Reglerne i § 79, stk. 6, finder anvendelse for afgørelser, der træffes af de statslige told- og skattemyndigheder fra og med den 1. april 1994. Reglerne i § 80, stk. 2 og 3, finder anvendelse på klager, der indbringes fra og med den 1. april 1994. Reglerne i § 80, stk. 4, finder anvendelse på administrative afgørelser, der træffes fra og med den 1. april 1994.

Stk. 8. Fristen på 1 måned og 15 dage i § 57, stk. 1, § 64, stk. 2, og § 65, stk. 1, og fristen på 15 dage i § 59, stk. 1, § 65, stk. 2, og § 68, stk. 3, har virkning for afgiftsperioder, der påbegyndes efter den 31. december 1996. For afgiftsperioder, der påbegyndes til og med denne dato, er fristen 1 måned og 10 dage i § 57, stk. 1, § 64, stk. 2, og § 65, stk. 1, og 10 dage i § 59, stk. 1, § 65, stk. 2, og § 68, stk. 3.

Stk. 9. Lov nr. 102 af 31. marts 1967 om almindelig omsætningsafgift, jf. lovekændtgørelse nr. 41 af 1. februar 1993, som ændret ved lov nr. 487 af 30. juni 1993, ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Der foreslås en generel revision af merværdiafgiftsloven (Momsloven). Lovrevisionen er forberedt af en arbejdsgruppe under Skatteministeriet med deltagelse af repræsentanter for advokat- og revisororganisationerne m.fl.

Arbejdsgruppen har efter sit kommissorium haft til opgave at overveje en generel, teknisk revision af merværdiafgiftsloven. Arbejdsgruppen har herunder skullet sammenholde loven med EF's momsdirektiver for at revurdere direktivernes gennemførelse i loven. Gruppen har endvidere skullet vurdere den gældende lovs struktur og udformning med henblik på ændringer, som kunne gøre loven mere overskuelig og enkel at arbejde med.

Merværdiafgiftsloven er fra 1967. Loven er sammen med den senere lovændring optrykt som bilag 1 og 2 til lovforslaget. Selv om der igennem årene er gennemført en lang række ændringer i loven, bl.a. under hensyn til den i EF gennemførte harmonisering af medlemslandenes momslovgivninger, er lovens opbygning i det væsentlige forblevet uændret. Vedtagelsen i 1977 af EF's 6. momsdirektiv, der er EF's grunddirektiv om moms og som fastsætter rammerne for medlemslandenes momsregler, førte således ikke til grundlæggende ændringer i loven.

EF's 6. momsdirektiv blev i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked den 1. januar 1993 ændret på en række væsentlige punkter. Merværdiafgiftsloven blev ændret i overensstemmelse hermed ved lov nr. 363 af 14. maj 1992 om ændring af merværdiafgiftsloven (Momsloven). I forbindelse med denne lovændring blev det imidlertid klart, at der var behov for at revurdere den hidtidige gennemførelse af momsdirektiverne. Der er således en betydelig afstand mellem lovens og direktivernes systematik og terminologi.

Formålet med den foreslåede lovsrevision er helt overvejende at foretage en mere sammenhængende tilpasning af loven til EF-reglerne på momsområdet. Samtidig er der foreslået enkelte andre ændringer i

lovens regler. Det gælder først og fremmest nye regler for afgift af handel med brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter.

Lovforslaget har været sendt til høring hos en lang række organisationer m.v.

2. Væsentlige ændringer i lovens systematik m.v.

Forslaget indebærer meget betydelige ændringer i forhold til den gældende lov. Med ændringerne tilpasses loven systematikken og terminologien i 6. momsdirektiv.

Ændringerne betyder samtidig, at loven bliver væsentlig mere omfattende. Det skyldes først og fremmest, at der er sket en revurdering af den hidtidige vægtning mellem lov- og bekendtgørelsesstof. Der er således i forslaget optaget en række bestemmelser, der hidtil har været fastsat ved bekendtgørelse. Forslaget tilsigter hermed, at loven bliver mere sammenhængende og giver et mere fuldstændigt billede af afgiftsreglerne.

Samtidig præciseres lovens regler på en række punkter, hvor retstilstanden ikke hidtil er fremgået udtrykkeligt af loven.

Med henblik på at give et samlet overblik over lovforslagets systematik og de gennemførte ændringer gennemgås forslagets enkelte kapitler i korthed nedenfor:

Efter en kort angivelse af lovens anvendelsesområde i § 1 fastsættes i kapitel 1 afgiftsområdet direkte i loven. Der findes ikke tilsvarende regler herom i den gældende lov.

I kapitel 2 introduceres begrebet »afgiftspligtige personer« i loven i overensstemmelse med 6. momsdirektiv i stedet for det gældende begreb »afgiftspligtige virksomheder«. Afgiftspligtige personer er enhver juridisk eller fysisk person, der driver økonomisk virksomhed. Udtrykket dækker derfor både registreringspligtige og ikke-registreringspligtige virksomheder.

Kapitel 3 omhandler de afgiftspligtige transaktioner, der omfatter leverancer, erhvervelser og indførsler. I forhold til den gældende lov er der hermed sket en samling og præcisering af disse regler. I for-

bindelse med afgrænsningen af de afgiftspligtige leverancer indeholder kapitlet også en opregning af de leverancer, der er fritaget for afgiften, de såkaldte indenlandske fritagelser, som er præciseret og tilpasset i overensstemmelse med 6. momsdirektiv. Der er samtidigt sket en væsentlig udbygning af reglerne med bl.a. definitioner. Reglerne om betaling af afgift af byggeri for egen regning, der i dag er fastsat ved bekendtgørelse, er optaget i loven.

Kapitel 4 indeholder regler om stedet for de afgiftspligtige transaktioner. »Transaktionsstedet« er et samlebegreb, der omfatter leveringsstedet, erhvervsstedet og stedet for indførsel. Transaktionsstedet er efter 6. momsdirektiv afgørende for, hvor varer og ydelser er afgiftspligtige.

Når en transaktion er afgiftspligtig her i landet, betyder det, at transaktionen skal behandles efter den danske merværdiafgiftslovs regler. Det afgøres derfor efter loven, om der faktisk skal betales afgift af transaktionen her i landet, eller om transaktionen er omfattet af en afgiftsfritagelse.

Baggrunden for reglerne om transaktionsstedet er, at det ved grænseoverskridende transaktioner inden for EF er nødvendigt entydigt at fastlægge, i hvilket EF-land en given transaktion er afgiftspligtig. Herved undgås det, at samme transaktion afgiftsbelægges i flere EF-lande samtidigt, eller at transaktionen helt unddrages beskatning.

Kapitlet fastslår, i hvilket omfang transaktionsstedet er her i landet. Den gældende lov indeholder ikke tilsvarende udtrykkelige generelle regler.

Kapitel 5 fastsætter regler om afgiftspligtens indtræden. Tilsvarende udtrykkelige regler findes kun til dels i loven i dag. Reglerne præciserer navnlig afgiftspligtens indtræden for erhvervelser fra andre EF-lande.

Reglerne om afgiftsgrundlaget i kapitel 6 svarer til de gældende regler om den afgiftspligtige værdi, men reglerne er blevet præciseret.

Kapitel 7 fastsætter afgiftssatsen.

Kapitel 8 samler de forskellige afgiftsfritagelser, hvor transaktionen er afgiftspligtig her i landet, men hvor der ikke skal svares afgift her. Det er fritagelser, som ikke berører virksomhedernes fradragsret for indgående afgift, og hvor der derfor er fradragsret for indkøb hertil efter de almindelige regler. Der er i forhold til de gældende regler sket en præcisering og tilpasning på en række punkter.

Kapitel 9 indeholder regler om fradrag. Kapitlet svarer til de gældende regler om virksomhedernes afgiftstilsvær. Bestemmelserne er imidlertid væsentligt udvidet, navnlig ved i loven at optage regler, der i dag er fastsat ved bekendtgørelse. Forslaget indebærer, at reglerne om fuld fradragsret, delvis fra-

dragsret, ingen fradragsret og regulering af fradrag fremgår direkte af loven.

I kapitel 10 fastsættes regler om afgiftsgodtgørelse.

I kapitel 11 fastslås det, hvem der er betalingspligtig for en bestemt transaktion. Der findes ikke tilsvarende generelle bestemmelser i den gældende lov.

Kapitel 12 indeholder reglerne om registrering. Efter de gældende regler sondres mellem registrerede og anmeldte virksomheder. Denne sondring, som ikke findes i direktivet, opgives, så der alene opereres med registrerede virksomheder. Kapitlet samler de forskellige registreringsgrænser. De materielle regler om frivillig registrering, der i dag er fastsat ved bekendtgørelse, er optaget i loven.

Kapitlerne 13-16 indeholder regnskabsbestemmelser, bestemmelser om opgørelse af afgiftstilsvær og om afregning af afgiften samt særlige bestemmelser vedrørende landbrug og fiskeri m.v.

I kapitel 17 er der indsat nye særlige regler om den afgiftsmæssige behandling af brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter. Efter den gældende lov behandles nye og brugte varer ens, idet der dog er en særregel om brugte personmotorkøretøjer.

Kapitlerne 18-23 indeholder andre særlige bestemmelser, kontrolbestemmelser, regler om klageadgang, herunder regler om henstand med afgiftens betaling under behandlingen af klagesager og frister for indgivelse af klager m.v., straffebestemmelser, regler om eftergivelse og overgangsregler.

3. Andre ændringer i relation til EF's 6. momsdirektiv

Selv om de foreslåede ændringer altovervejende vedrører lovens systematik og terminologi, sker der også med forslaget nogle tilpasninger af de hidtidig gældende regler i loven. Det drejer sig om bestemmelser, hvor loven vurderes ikke i fornødent omfang at afspejle tilsvarende regler i direktivet, eller hvor der i øvrigt skønnes at være behov for tilpasninger.

De regler, der berøres heraf, gennemgås nedenfor:

- regulering

Ved regulering ændres det fradrag, som er opnået ved anskaffelsen af et investeringsgode (større driftsmidler m.v. og fast ejendom), når anvendelsen af godet efterfølgende ændres.

Efter de gældende regler foretages der alene regulering i tilfælde, hvor der har været enten fuld eller delvis fradragsret i forbindelse med anskaffelsen af investeringsgodet. Efter 6. momsdirektiv kan EF-medlemslandene gennemføre regler om tilbagebetaling af afgift til virksomheder i tilfælde, hvor investe-

ringsgoder, der er anskaffet uden ret til fradrag, senere anvendes til afgiftspligtige formål. Det foreslås, at disse regler gennemføres.

Ved eventuel fremtidig inddragelse af nye områder under afgiftspligten, f.eks. i forbindelse med ændringer i EF-direktiver, herunder ændringer i EF-landenes undtagelsesbestemmelser, må der i forbindelse med den nødvendige lovændring som hidtil i hvert enkelt tilfælde tages stilling til, hvorvidt der kan ske regulering for allerede foretagne anskaffelser.

Det foreslås samtidigt, at der ved salg af investeringsgoder i overensstemmelse med direktivets bestemmelser skal ske regulering i videre omfang end efter de hidtidige regler.

- godtgørelse til museer

Statslige eller statsstøttede museer, der køber kunstværker eller andre genstande på auktion til deres samlinger, kan efter de gældende regler få tilbagebetalt afgiften af sådanne køb.

Museers auktionskøb er imidlertid ikke fritaget for afgift efter 6. momsdirektiv, og bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

- ændret fritagelse for undervisningsvirksomhed

Det foreslås, at den gældende afgiftsfritagelse indsnævres. Afgiftsfritagelsen skal således efter forslaget ikke omfatte kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v.

Ændringen vil altovervejende være til fordel for de pågældende virksomheder, som herefter skal svare afgift af deres kursusvirksomhed, fordi de hermed får fradrag for afgiften af deres indkøb, mens afgiften på undervisningen ikke vil belaste de kursusedtagere, der har fradragsret for afgiften.

- ny fritagelse for »selvstændige grupper«

Der foreslås indsat en fritagelsesbestemmelse for ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer med afgiftsfri virksomhed. Ydelserne skal præsteres for medlemmerne og være nødvendige for disse virksomhed. Betalingen skal svare til medlemmets andel af de fælles udgifter, og fritagelsen må ikke kunne fremkalde konkurrencefordrejning.

Bestemmelsen svarer til den tilsvarende fritagelsesbestemmelse i 6. momsdirektiv. Loven har ikke hidtil indeholdt en sådan udtrykkelig bestemmelse.

Bestemmelsen vil kun i meget begrænset omfang give adgang til afgiftsfritagelse. Der lægges i lovbestemmelserne op til, at anvendelsesområdet vil være yderst begrænset. Generelle aktiviteter, der nor-

malt er forbundet med erhvervsvirksomhed, vil ikke kunne fritages efter bestemmelsen.

- ydelser

Med lovforslaget indsættes regler om transaktionsstedet, herunder beskatningsstedet for ydelser, i loven. Disse regler er i dag delvist fastsat ved bekendtgørelse. Den hidtidige gennemførelse af reglerne har på et enkelt punkt afvejet fra 6. momsdirektiv, idet der har været anvendt en anden terminologi i loven end i direktivet. Det har betydet, at virksomheder i visse tilfælde har kunnet indkøbe ydelser uden afgift. Forslaget sikrer, at loven fuldt ud bliver i overensstemmelse med direktivet.

- afgiftspligtens indtræden

Der foreslås indsat bestemmelser i loven om afgiftspligtens indtræden. Den gældende lov indeholder kun til dels tilsvarende udtrykkelige bestemmelser.

Ændringen får reelt kun betydning for periodisering af leverancer, der skal afgiftsberigtiges som erhvervelser i andre EF-lande, og for erhvervelser, der skal afgiftsberigtiges her i landet.

4. Øvrige ændringer

I forbindelse med lovrevisionen foreslås udover de ændringer, der er en konsekvens af tilpasningen til momsdirektiverne, eller som i øvrigt vedrører lovens systematik, enkelte andre ændringer.

De enkelte forslag til ændringer gennemgås kort nedenfor:

- afgift af brugte varer m.v.

Det foreslås at gennemføre særlige regler om den afgiftsmæssige behandling af brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter. De foreslåede regler bygger på EF-Kommissionens forslag til 7. momsdirektiv, der har været forhandlet i en årrække, men som endnu ikke er vedtaget.

Der har igennem årene været en betydelig interesse for at få gennemført særlige regler for handel med brugte varer. Gennemførelsen af det indre marked den 1. januar 1993 åbner mulighed herfor, selv om EF-landene endnu ikke har kunnet blive enige om fælles regler.

Formålet med de foreslåede regler er at undgå, at der betales fuld afgift af samme vare to eller flere gange. Det forekommer f.eks., når handlende af privatpersoner indkøber brugte varer med henblik på videresalg.

Danske antikvitethandlere m.v. står således i en vanskelig konkurrencesituation, idet de efter de gæl-

dende regler skal betale afgift af den fulde salgspris ved videresalg. I de andre EF-lande er det derimod hovedreglen, at det kun er fortjenstmargenen, dvs. avancen, der afgiftsbelægges. Konkurrencesituationen er blevet forværret efter gennemførelsen af det indre marked, hvor private rejsende betaler afgift i det land, hvor de foretager deres indkøb.

Den gældende lov indeholder alene særlige regler for handel med brugte biler, hvorefter det er forhandlerens fortjenstmargen, der skal afgiftsbelægges.

Efter forslaget skal virksomheder, der videresælger brugte varer m.v., kun betale afgift af avancen. De foreslåede regler gælder dog ikke for virksomhedernes indkøb hos andre virksomheder i andre EF-lande. Regler herom forudsætter således, at der vedtages fælles EF-regler, fordi køber og sælger skal behandle transaktionen ens.

– fællesregistrering

Efter de gældende regler er det kun afgiftspligtige virksomheder, der udelukkende driver registreringspligtig virksomhed, der kan registreres under ét (fællesregistrering). Det foreslås at ændre lovens regler om fællesregistrering, så også virksomheder med ikke-registreringspligtige aktiviteter kan få tilladelse til fællesregistrering med registreringspligtige virksomheder.

Tilladelse hertil er betinget af, at samtlige aktier i de datterselskaber, der inddrages under fællesregistreringen, ejes af moderselskabet eller af et eller flere af de andre datterselskaber under fællesregistreringen. De foreslåede regler omfatter ikke kun aktieselskaber, men også andre virksomhedsformer, der opfylder kravene til ejerskab. Kravet om 100 pct. ejerskab er dog ikke til hinder for udstedelse af medarbejderaktier m.v. i de berørte selskaber.

Der har således vist sig behov for at udvide adgangen til fællesregistrering på grund af koncernudbygningen inden for den finansielle sektor. Denne udbygning af koncernstrukturen indebærer, at der foregår en betydelig udveksling af ydelser mellem de forskellige koncernforbundne selskaber. Afregningen for den koncerninterne afsætning sker som udgangspunkt ved en omkostningsrefusion. Det enkelte selskab i koncernen afholder på den måde sin del af de fælles omkostninger.

Den koncerninterne omsætning omfatter afgiftspligtige ydelser som for eksempel edb-behandling og administration. Da omsætningen sker mellem selvstændige juridiske enheder, skal der efter loven svares afgift heraf.

Efter praksis har den koncerninterne omkostningsrefusion imidlertid i et vist omfang kunnet ske

uden afgift. Denne praksis kan ikke uden videre opretholdes, da den efter 6. momsdirektiv forudsætter fællesregistrering.

Formålet med den foreslåede udvidede adgang til fællesregistrering er at tilpasse reglerne, så virksomheder, der har etableret en koncernstruktur, gennem fællesregistrering får mulighed for fortsat at undgå at betale afgift af udveksling af egne ydelser.

– turistsalg

Udenlandske turister kan efter de gældende regler få afgiften tilbage, når de tager varer købt i Danmark med hjem som rejsegods. Det er dog en betingelse, at turisten køber for et vist mindstebeløb. For turister fra lande uden for EF og Norden er beløbsgrænsen 600 kr. Det foreslås, at beløbsgrænsen nedsættes til 300 kr. for at gøre det lettere for de pågældende turister at opfylde betingelserne for at opnå afgiftsrefusion.

– afgiftssatsen

I forbindelse med omlægningen af arbejdsmarkedsbidraget den 1. januar 1992 blev afgiftssatsen forhøjet fra 22 pct. til 22 + 3 pct. Det skete for at understrege baggrunden for afgiftsforhøjelsen. Dette hensyn foreligger ikke længere. Det foreslås derfor, at afgiftssatsen ændres fra 22 + 3 pct. til 25 pct.

– betingede rabatter

Efter de gældende regler kan rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, fratrækkes ved opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning, for så vidt rabatten senere bliver effektiv. Denne mulighed for at regulere den afgiftspligtige omsætning gælder kun, når rabatten ydes til registrerede virksomheder.

Det foreslås, at muligheden for regulering af afgiftsgrundlaget skal gælde generelt, så der også kan ske regulering, når rabatten senere ydes til private personer m.v.

– klageadgang

Der foreslås en række ændringer i reglerne om klage til det særlige momsnavn i overensstemmelse med anbefalinger fra et af skatteministeren nedsat udvalg vedrørende forbedring af sagsbehandlingen i nævnssager. Det indebærer bl.a., at nævnet får udvidet sin kompetence. Der foreslås ligeledes regler om adgang til at henskyde sager til nævnet, henstand med betaling af afgift under klagesager, adgang til at overspringe klageinstanser, når disse ikke træffer afgørelse inden for visse frister, og fastsættelse af fri-

ster for indbringelse af klagesager, herunder indbringelse af sager for domstolene.

5. Administrative konsekvenser

Ved udsendelse af momsvejledning til samtlige virksomheder og annoncering af den foreslåede revision af merværdiafgiftsloven skønnes de samlede udgifter til information at udgøre ca. 5,7 mio. kr., hvoraf porto udgør 3,3 mio. kr. Hertil kommer begrænsede merudgifter til tilretning af edb-systemer.

6. Provenumæssige konsekvenser

Forslaget om en generel revision af merværdiafgiftsloven, der tilnærmer den danske lovgivning til de gældende EF-regler, har en række provenumæssige konsekvenser, jf. tabellen nedenfor.

Provenuvirkning

	Helårs- virkning	Finansårs- virkning
	Mill. kr.	
Brugte varer m.v.	÷ 150	÷ 65
Regulering	÷ 2	÷ 1
Museer	1	1
Undervisning	÷ 5	÷ 3
Turistsalg	÷ 5	÷ 3
Betingede rabatter	÷ 20	÷ 10
Afgiftsfritagelser, der bortfalder	20	10
Visse ydelser til den finansielle sektor	3	1
I alt	÷ 158	÷ 70

– afgift af brugte varer m.v.

Forslaget indeholder særlige regler for beregning af afgift af brugte varer, kunstgenstande m.v. Formålet med de særlige regler er at undgå konkurrenceforvridning og dobbeltbeskatning, når brugte varer leveres til endeligt forbrug. De nuværende regler giver anledning til konkurrenceforvridning, bl. a. fordi salg/køb mellem private f.eks. gennem den »Den Blå Avis« ikke pålægges afgift, mens privates salg til registrerede virksomheder belastes med afgift i forbindelse med virksomhedens videresalg af varen. Merværdiafgiftslovens regler er således en hæmsko for registrerede virksomheders handel med brugte varer, idet disse virksomheder ikke kan tilbyde en ligeså god pris for brugte varer, som den private sælger kan opnå ved salg til en anden privat. Forslaget vil også mindske konkurrenceforvridningen

mellem auktionssalg i Danmark og udlandet. Efter de nuværende regler skal der ved auktionssalg betales afgift af både salgspris og salær, uden at der kan ske fradrag for den oprindelige afgiftsbelastning af den solgte genstand. Efter forslaget vil der alene skulle betales afgift af salæret. Dobbeltbeskatning kan opstå, hvor en registreret virksomhed køber brugte varer af private og ikke-registrerede virksomheder med henblik på videresalg. I sådanne tilfælde er der ikke faktureret afgift på den indkøbte brugte vare, og virksomheden kan derfor ikke fradrage afgiften, selv om varen har været pålagt afgift ved den tidligere ejers køb. Ved videresalg har virksomheden hidtil skullet beregne afgift af hele salgssummen.

Efter forslaget kan virksomhederne i disse tilfælde vælge at beregne afgiften på baggrund af forskellen mellem salgs- og købspris. De 25 pct. i afgift beregnes i disse tilfælde på grundlag af 80 pct. af forskellen mellem salgs- og købspris. Det betyder, at virksomhederne ved videresalg af brugte varer i realiteten kan fradrage den afgift, der tidligere er pålagt de brugte varer. Når videreforhandleren beregner afgift efter de særlige regler for brugte varer, må der ikke faktureres afgift. Hermed sikres, at der kun én gang sker fradrag af den oprindelige afgift på varen.

Forslaget vil medføre et provenutab for staten som følge af, at registrerede virksomheder nu får fradragsret for afgift på brugte varer, købt af private, ikke-registrerede eller offentlige virksomheder.

Der foreligger ikke statistik, som kan belyse, hvor store beløb registrerede virksomheder anvender på køb af brugte varer med henblik på videresalg.

Med udgangspunkt i forbrugsundersøgelsen fra 1987 kan der dog foretages visse skøn for så vidt angår husholdningernes salg af brugte varer. Disse skøn er imidlertid behæftet med ganske stor usikkerhed, især når der ses på husstandenes salg af enkelte varer. Husholdningerne sælger både til registrerede virksomheder og til andre husholdninger og ikke-registrerede virksomheder. For større forbrugsgoder som f.eks. lystbåde og campingvogne kan der desuden være tale om kommissionssalg. Udover husholdningerne kan ikke-registrerede og offentlige virksomheder sælge brugte varer til registrerede virksomheder.

Med stor usikkerhed skønnes det samlede salg fra husholdninger, ikke-registrerede og offentlige virksomheder til registrerede virksomheder, der foretager videresalg, at udgøre i størrelsesordenen 380 mill. kr. Heraf vedrører ca. 150 mill. kr. forbruger-elektronik (tv, video m.v.), ca. 125 mill. kr. husholdningsmaskiner m.v. og godt 100 mill. kr. salg af andre brugte varer (musikinstrumenter m.v.).

Med udgangspunkt i afgiftsstatistikken kan der skønnes over salget af kunst, antikviteter, frimærker m.v. Skønnet er forbundet med stor usikkerhed, bl.a. fordi en stor del af de indkøb, der er belastet med afgift, i statistikken vil være fra auktionshuse m.v., hvor auktionshuset har betalt afgiften. Salget af disse varer anslås med stor usikkerhed til måske ca. 300 mill. kr.

Samlet skønnes husholdningers, ikke-registrerede virksomheders m.v. salg af brugte, oprindeligt afgiftsbelastede varer til registrerede virksomheder med stor usikkerhed til i størrelsesordenen 700 mill. kr. i 1994-niveau. Fordelen ved den nye brugtvareordning kan tilfalde tre grupper:

- Husholdninger m.v., der sælger brugte varer til handlende.
- De handlende.
- Husholdninger m.v., der køber brugte varer fra de handlende.

Hvis de handlendes indkøbspriser fastholdes og fordelene videreføres ubeskåret til de, som køber brugte varer, vil afgiftsprovenutabet udgøre ca. 175 mill. kr. (140 mill. i afløftning for de brugte varer, der herefter kan sælges 140 mill. kr. billigere, tillagt 35 mill. kr. mindre i afgift af salget, da varerne er blevet billigere).

Hvis de handlendes indkøbspriser fastholdes og udsalgspriserne også fastholdes, vil de handlende få en ekstra indtægt på 140 mill. kr. ved en større avance pr. omsat stk., svarende til afløftning af afgiften på de brugte varer. Efter modregning af ekstra indkomstskat fra virksomhederne vil provenutabet da udgøre ca. 90 mill. kr.

Hvis husholdningerne, der sælger varerne til de handlende, får hele fordelene ved den nye brugtvareordning, vil salgsværdien ved uændrede mængder stige med 25 pct. Afgiftsprovenutabet er i dette tilfælde 175 mill. kr.

På længere sigt må det forventes, at husholdningerne og fortrinsvis de, som sælger de brugte varer, får hele gevinsten, og provenutabet er da de anførte 175 mill. kr., idet det må forventes, at de handlendes avance pr. stk. vil blive konkurreret ned. På kortere sigt vil en betydelig del af fordelene dog sandsynligvis tilfalde de handlende. Hvis halvdelen af fordelene tilfalder de handlende, vil helårstabet være på ca. 135 mill. kr.

På længere sigt kan de handlende som nævnt ikke forventes at opretholde en væsentlig større stk. avance. De handlende vil dog opnå en fordel ved, at det kan forventes, at flere brugte varer vil blive handlet gennem registrerede virksomheder i Danmark og færre direkte mellem husholdningerne eller via f.eks. udenlandske auktionshuse m.v.

Det samlede provenutab er på denne baggrund og under hensyn til ovenfor nævnte betydelige usikkerhed opgjort til ca. 150 mill. kr. på helårsbasis.

Ved ikrafttræden den 1. april 1994 kan provenutabet for finansåret 1994 skønnes til ca. 65 mill. kr. Provenutabet for finansåret 1994 vil være under det skønnede helårstab i de tilfælde, hvor afgiften på brugte varer beregnes individuelt fra vare til vare, idet der vil være en vis forsinkelse fra købet til salget. Der vil i øvrigt alene blive angivet afgift vedrørende to kvartaler med anvendelse af de nye regler i 1994.

- fællesregistrering

Det foreslås, at der kan ske fællesregistrering mellem koncernforbundne selskaber. Efter forslaget kan to eller flere aktieselskaber m.v., der driver både registreringspligtig og ikke-registreringspligtig virksomhed, efter ansøgning få tilladelse til fællesregistrering. Det er en betingelse, at det eller de datterselskaber, der inddrages under fællesregistreringen, er 100 pct. ejet af moderselskabet. Forslaget betyder, at der f.eks. kan leveres afgiftspligtige ydelser fra et datterselskab til et ikke-registreret moderselskab, uden at der skal beregnes afgift. Den hidtidige administrative praksis har i vidt omfang tilladt, at koncernintern omkostningsrefusion er sket uden afgift. For koncerner, der opfylder kravet om 100 pct. ejerskab, medfører forslaget ingen økonomiske ændringer. Koncerner, der ikke opfylder 100 pct. kravet, men som hidtil har kunnet undlade at pålægge intern omkostningsrefusion afgift, vil efter forslaget kunne få dispensation fra kravet om 100 pct. ejerskab i en 2-årig overgangsperiode med henblik på at foretage en tilpasning af strukturen. Det må forventes, at disse koncerner i løbet af overgangsperioden vil foretage en sådan tilpasning af koncernstrukturen. Forslaget skønnes på denne baggrund ikke at have væsentlige provenumæssige konsekvenser.

- regulering

Forslaget indebærer, at der ændres på reglerne for regulering af det fradrag, der kan ske ved anskaffelse af et investeringsgode. Efter de gældende regler er der alene foretaget regulering i de tilfælde, hvor der har været fuld eller delvis fradragsret i forbindelse med anskaffelsen af investeringsgodet. Efter forslaget skal der ske regulering ved ændret anvendelse af investeringsgodet uanset forholdene på anskaffelsestidspunktet. Denne ændring vil medføre et provenutab for staten i de tilfælde, hvor et investeringsgode, der er anskaffet uden ret til fradrag, senere anvendes til afgiftspligtige formål, og derfor efter de foreslåede regler vil give anledning til regulering i form af et

fradrag. Det er vanskeligt at skønne over, i hvilket omfang investeringsgoder vil blive overført fra privat og ikke-registreringspligtig anvendelse til afgiftspligtig anvendelse. Et eksempel på ændret anvendelse, der vil kunne give anledning til regulering, kan være en privat bolig, der overgår til erhvervsbrug f.eks. som følge af vækst i i virksomheden. Provenutabet vil variere fra år til år. Med stor usikkerhed skønnes det, at provenutabet næppe vil overstige 2 mill. kr. årligt set over en årrække. For finansåret 1994 skønnes tabet til ca. 1 mill. kr.

Efter merværdiafgiftsloven kan der ske frivillig registrering for opførelse af fast ejendom med henblik på udlejning. Efter de gældende regler skal der ske regulering, såfremt byggeriet ikke er udlejet inden 6 måneder, efter at byggeriet er færdigt til ibrugtagning. I forbindelse med, at reguleringsperiodens længde nu indgår i loven, præciseres det, at reguleringsperioden for fast ejendom regnes fra ibrugtagningstidspunktet. Det betyder, at en virksomhed, der er frivilligt registreret for opførelse af fast ejendom med henblik på udlejning, først anses for at tage ejendommen i brug, når første udlejning har fundet sted. Efter de gældende regler skal der som nævnt ske regulering, såfremt der ikke er sket udlejning indenfor 6 måneder. Imidlertid har told- og skatteregionerne efter konkret vurdering haft mulighed for at forlænge denne 6-måneders frist, hvorfor forslaget ikke skønnes at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

- godtgørelse til museer

Efter de gældende regler kan statslige eller statsstøttede museer få tilbagebetalt afgiften af køb på auktion af kunstværker m.v. til deres samlinger. Denne godtgørelsesordning falder bort med forslaget. Forslaget vil medføre en mindre forøgelse af afgiftsprovenuet afhængig af museernes indkøb på auktion. I 1992 udgjorde den godtgjorte afgift ca. 1 mill. kr. For 1994 skønnes man provenuet styrket med 1 mill. kr.

- ændret fritagelse for undervisningsvirksomhed

Efter forslaget sker der en indsnævring af den hidtidige afgiftsfritagelse for undervisning. Fritagelsen foreslås ændret, således at kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v., ikke længere omfattes. Kursusvirksomhed, der drives i konkurrence med afgiftsfritagne offentlige virksomheder m.v., er dog stadig omfattet af fritagelsen. Forslaget vil afgiftsmæssigt ligestille interne kurser i registrerede virksomheder med køb af eksterne kurser.

Virksomheder, der driver kursusvirksomhed og som omfattes af de ændrede regler, vil få fradrag for deres afgiftsbelagte indkøb, f.eks. leje af kursuslokaler, kursusmaterialer, kontorholdudgifter i form af papir, EDB-udstyr etc. i forbindelse med tilrettelæggelse og afvikling af kurset, mens afgiften på deres salg af kursusydelse vil være fradragsberettiget hos virksomhedernes registrerede kunder. Derimod vil der ikke kunne ske fradrag for udgifter til hotelværelser og bespisning af kursusdeltagere. De ændrede regler vil således medføre et provenutab for det offentlige. Der foreligger ikke oplysninger, som gør det muligt at skønne nærmere over provenutabet. Skønsmæssigt kan provenutabet anslås til i størrelsesordenen 5 mill. kr. For finansår 1994 skønnes provenutabet til 3 mill. kr.

- ny fritagelse for »selvstændige grupper«

Det foreslås, at visse ydelser præsteret af selvstændige grupper for medlemmerne kan fritages for afgift. Det er en betingelse, at ydelserne er nødvendige for medlemmernes virksomhed og at betalingen for ydelsen skal svare til medlemmets andel af de fælles udgifter. Generelle aktiviteter, der normalt er forbundet med erhvervsvirksomhed, omfattes ikke.

Idet anvendelsesområdet er yderst begrænset, skønnes der ikke at være noget væsentligt provenutab forbundet med forslaget.

- turistsalg

Det foreslås at nedsætte beløbsgrænsen for refusion af afgiften på varer indkøbt i Danmark af udenlandske turister og udført som rejsegods. Beløbsgrænsen har hidtil været 600 kr., men foreslås nu nedsat til 300 kr.

Det skønnes, at provenutabet vil udgøre i størrelsesordenen 5 mill. kr. årligt. For 1994 skønnes tabet til 3 mill. kr.

- betingede rabatter

Efter forslaget udvides adgangen til at fradrage rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt på leveringstidspunktet, til også at omfatte rabatter, der ydes til ikke-registreringspligtige virksomheder og private. Rabatten kan have form af dividende eller efterfølgende bonus ved køb af f.eks. store mængder benzin. Rabatten kan fradrages, når den bliver effektiv.

Skatteministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger, der gør det muligt nærmere at anslå omfanget af betingede rabatter til private og ikke-registrerede virksomheder. Med stor usikkerhed skønnes det, at provenutabet vil andrage i størrelsesordenen 20 mill. kr. årligt for staten.

- afgiftsfritagelser m.v., der bortfalder

I forbindelse med lovrevisionen bortfalder skatteministerens adgang til at fastsætte regler, hvorefter visse grupper af virksomheder kan fritages for at svare afgift, jf. den gældende lovs § 4, stk. 4. Som konsekvens heraf kan en række fritagelser efter denne regel ikke længere opretholdes. Dette giver anledning til et merprovenu, der med stor usikkerhed kan anslås til i størrelsesordenen godt 20 mill. kr. For 1994 skønnes gevinsten til ca. 10 mill. kr.

- visse ydelser til den finansielle sektor

Efter forslaget vil den finansielle sektor skulle betale afgift ved anvendelse af visse ydelser leveret fra udlandet. Provenugevinsten er ca. 3 mill. kr.

7. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vil have en række gunstige virkninger for erhvervslivet.

De særlige regler om afgift af brugte varer m.v. vil øge omsætningen hos handlende, der omsætter brugte varer. Antikvitethandlere, kunstauctioner m.v. vil blive mere konkurrencedygtige, både vis-à-vis salget mellem private, men også set i forhold til f.eks. udenlandske auktionshuse, der ofte har haft fordel af lavere eller ingen merværdiafgift på deres omsætning og salær.

Adgangen til fællesregistrering for koncernforbundne selskaber er en fordel for erhvervslivet, idet adgangen til fællesregistrering nu fremgår af loven. For nogle virksomheder kan der være éngangsomkostninger forbundet med strukturtilpasninger for at opfylde kravet om 100 pct. ejerskab af datterselskaber.

De nye regler for turistsalg vil fremme salget af varer til turister og således medvirke til at fremme Danmarks rolle som turistland.

De ændrede regler for regulering vedrørende investeringsgoder vil ligesom de ændrede regler for erhvervsmæssig undevisningsvirksomhed og betingede rabatter til private m.v. være til gunst for virksomhederne.

Med tiden vil hovedparten af det umiddelbare provenutab på ca. 160 mill. kr. kunne forventes overvæltet til husholdninger m.v. i Danmark.

8. Miljømæssige konsekvenser

Forslagets miljømæssige konsekvenser knytter sig først og fremmest til de særlige regler om beregning af afgift af brugte varer m.v. Disse regler vil medvirke til at øge leve- eller anvendelsestiden for f.eks. langvarige forbrugsgoder, hvilket vil reducere resourceforbruget til produkter af denne type og således have en positiv virkning for miljøet.

For en række produkter gælder imidlertid, at ældre produkter belaster miljøet og naturressourcerne mere end tilsvarende nye produkter. Det gælder f.eks. mange husholdningsapparater, hvor nye apparater forbruger mindre energi end gamle ved samme ydelse. Samtidig kan ældre produkter udgøre en stigende forureningsrisiko med alderen som følge af de produkter, der er anvendt ved produktionen eller den anvendte teknologi.

Forslaget har således ikke entydige miljømæssige konsekvenser. Samlet må det dog vurderes, at forslaget næppe vil have større miljømæssige konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen er en kort indledningsbestemmelse, der svarer til den gældende lovs § 1. Bestemmelsen nævner de afgiftspligtige transaktioner – leverancer, erhvervelser og indførsel.

Bestemmelsen fastslår, at erhvervsmæssig levering af varer og ydelser er afgiftspligtig efter loven. Ved erhvervsmæssig levering forstås leverancer i forbindelse med udøvelsen af økonomisk virksomhed i modsætning til privat salg, der ikke er omfattet af afgiftspligten. »Økonomisk virksomhed« er nærmere defineret under bemærkningerne til forslagens § 3. Den foreslåede § 4 indeholder en afgrænsning af »levering«.

Det er efter bestemmelsen kun leverancer med leveringssted her i landet, der er afgiftspligtige efter loven. EF's 6. momsdirektiv indeholder udførlige regler om fastlæggelsen af leveringsstedet ved leverancer inden for EF. Fastlæggelsen af leveringsstedet er afgørende for, i hvilket EF-land en bestemt vare eller ydelse er afgiftspligtig. Forslagets kapitel 4 indeholder de nærmere regler om, hvornår en leverance har leveringssted her i landet.

Afgiftspligten omfatter udover leverancer også erhvervelse af varer fra andre EF-lande og indførsel af varer fra steder uden for EF. »Erhvervelse« er nærmere defineret i forslagens § 11, og »indførsel« er nærmere fastlagt i den foreslåede § 12.

Afgiften af de afgiftspligtige transaktioner betales til staten.

Kapitel 1

Afgiftsområde

Kapitlet indeholder en afgrænsning af det danske afgiftsområde og en henvisning til EF's afgiftsområde.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger i stk. 1 det danske afgiftsområde. Afgiftsområdet er det geografiske anvendelsesområde for lovens bestemmelser. Bestemmelsen er ny, idet den gældende lov alene i § 45 fastsætter, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Afgiftsområdet afgrænses i overensstemmelse med 6. momsdirektiv til anvendelsesområdet for Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, som fastsat i traktatens artikel 227. Grønland og Færøerne er således ikke en del af det danske afgiftsområde.

I stk. 2 fastslås det, at EF's afgiftsområde er EF-landenes samlede afgiftsområder som fastsat i EF's regler, herunder det danske afgiftsområde. Det fastslås samtidig, at steder uden for EF omfatter de områder, som ikke er omfattet af EF-landenes afgiftsområder.

Følgende specielle områder, der omfattes af EF-landenes nationale områder, betragtes efter 6. momsdirektiv ikke som en del af landenes afgiftsområder:

Storbritannien

– Kanaløerne

Frankrig

– De oversøiske Departementer

Grækenland

– Bjerget Athos

Italien

– Livigno

– Campione d'Italia

– Luganosøens nationale farvande

Spanien

– Ceuta

– Melilla

– De kanariske Øer

Tyskland

– Øen Helgoland

– Området Büsingen

Andorra, Gibraltar, San Marino og Vatikanstaten betragtes som steder uden for EF.

Monaco og Isle of Man betragtes som en del af EF's afgiftsområde.

Sondringen mellem EF's afgiftsområde og steder uden for EF har f.eks. betydning for, om en virksomhed skal behandle modtagelsen af en vare som en erhvervelse eller som en indførsel.

Kapitel 2

Afgiftspligtige personer

Kapitlet indeholder en afgrænsning af de afgiftspligtige personer.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2 a og § 3, stk. 1. Udtrykkene »afgiftspligtig virksomhed« og »erhvervsvirksomhed« i lovens § 2 a er erstattet af udtrykkene »afgiftspligtig person« og »økonomisk virksomhed« i overensstemmelse med 6. momsdirektiv. Bestemmelsen ændrer i øvrigt affattelsen af de gældende regler på en række punkter. Der sker dog ikke med de pågældende tilpasninger nogen ændring i den gældende retstilstand på området.

Efter stk. 1 er afgiftspligtige personer juridiske eller fysiske personer, der driver selvstændig økonomisk virksomhed.

Bestemmelsens definition af afgiftspligtig person svarer til direktivets artikel 4. Selv om udtrykket afgiftspligtig person hermed introduceres i loven, vil der i loven fortsat blive anvendt udtrykket »virksomhed« som synonymt hermed.

Da afgiftspligtige personer er juridiske eller fysiske personer, kan en afgiftspligtig person derfor være enhver form for virksomhedsdannelse, f.eks. et selskab eller en selvstændig erhvervsdrivende.

Som afgiftspligtige personer betragtes ikke alene registrerede virksomheder, men også ikke-registrerede virksomheder. F.eks. er læger og tandlæger afgiftspligtige personer, selv om der ikke skal betales afgift af leverancer af læge- og tandlægeydelser.

Den afgiftspligtige person skal drive selvstændig økonomisk virksomhed. Med udtrykket »selvstændig« undtages lønmodtagere og andre personer, der er forpligtet over for en arbejdsgiver ved en arbejdskontrakt eller lignende, som skaber et arbejdstager-/arbejdsgiverforhold med hensyn til arbejds- og aflønningsvilkår og arbejdsgiverens ansvar.

Udtrykket »økonomisk virksomhed« omfatter alle former for virksomhed som producent, handlende eller leverandør af ydelser, herunder virksomhed inden for de liberale og dermed ligestillede erhverv. Som økonomisk virksomhed anses også transaktioner, der omfatter udnyttelse af materielle og immaterielle goder og rettigheder med henblik på at opnå indtægter af en vis varig karakter, f.eks. patent- og varemærkerettigheder.

Økonomisk virksomhed omfatter ikke alene varig virksomhedsudøvelse, men også mere lejlighedsvis økonomiske transaktioner.

Økonomisk virksomhed omfatter enhver form for sådan virksomhed uanset formålet med eller resultatet af virksomheden.

Det bemærkes, at økonomisk virksomhed også omfatter andelsforeningers og andre foreningers virksomhed, selv om foreningen kun afsætter til medlemmer eller kun afsætter medlemmernes varer og ydelser. Det samme gælder personer, der foranstalter auktioner afholdt. Begge former for økonomisk virksomhed er udtrykkeligt nævnt i den gældende lovs § 3, stk. 1, litra b og e, men falder ind under den foreslåede generelle bestemmelse i stk. 1. Disse bestemmelser er derfor ikke gentaget i den foreslåede bestemmelse.

Afgrænsningen af de afgiftspligtige personer har bl.a. betydning i forbindelse med fastlæggelse af leveringsstedet for visse ydelser, der handles mellem forskellige EF-medlemslande. Reglerne fastlægger, i hvilket EF-land disse ydelser skal afgiftsberigtiges. Ydelserne skal i en række tilfælde afgiftsberigtiges af køberen i dennes hjemland, selv om køberen – der er en afgiftspligtig person – ikke er en registreret virksomhed, jf. forslagens § 18.

Efter stk. 2, nr. 1, omfatter udtrykket afgiftspligtig person endvidere privatpersoner, der sælger et nyt transportmiddel til en køber i et andet EF-land. Den pågældende privatperson kan ved salget få godtgjort tidligere betalt afgift ved anskaffelsen af transportmidlet, jf. forslagens § 53, stk. 2. »Nye transportmidler« er nærmere defineret i forslagens § 11, stk. 4.

Efter nr. 2 og 3, omfatter afgiftspligtige personer tillige dels offentlige forsyningsvirksomheder, dels andre statlige, amtskommunale og kommunale institutioner, som leverer varer og ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder.

Ved »offentlige forsyningsvirksomheder« forstås offentlige virksomheder, der leverer varer eller ydelser til virksomheder og private borgere. Offentlig forsyningsvirksomhed omfatter således f.eks. leverancer af el, gas, vand og varme, men også udførelse af servicefunktioner som renovation og offentlig transport.

Andre offentlige virksomheder anses alene som afgiftspligtige personer, i det omfang de leverer varer eller ydelser i konkurrence med private virksomheder, som skal betale afgift af deres leverancer.

I stk. 3 fastslås det, at hvis flere afgiftspligtige personer, f.eks. flere selskaber, registreres under ét, anses de som én afgiftspligtig person. De pågældende selskaber vil derfor i afgiftsmæssig henseende blive betragtet som ét selskab.

Har en afgiftspligtig person flere virksomheder, kan de registreres hver for sig. Det kan f.eks. være et selskab, der ejer en butikskæde, hvor de enkelte bu-

tikker registreres enkeltvis. Hvis virksomhederne således registreres hver for sig, anses hver af de selvstændigt registrerede virksomheder som én afgiftspligtig person.

De nærmere regler om registrering findes i forslagens kapitel 12.

Kapitel 3

Afgiftspligtige transaktioner

Kapitlet indeholder en nærmere afgrænsning af de afgiftspligtige transaktioner. Det drejer sig om leverancer (§§ 4-10), erhvervelser (§ 11) og indførsel (§ 12). Regler om afgiftsfritagelser er fastsat i § 13.

Til § 4

Bestemmelsen indebærer en præcisering af de gældende regler i lovens § 2, stk. 1 og 2, samt § 11, stk. 1, litra a, men ændrer i øvrigt ikke den gældende retstilstand på området.

Bestemmelsen fastslår i stk. 1, at der skal betales afgift af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. Det defineres samtidig, hvad der skal forstås ved »levering af varer og ydelser« i overensstemmelse med 6. momsdirektivs artikel 5 og 6. Særlingen mellem varer og ydelser kan have betydning for fastlæggelsen af transaktionsstedet, jf. reglerne i forslagens kapitel 4.

Det fastslås, at der ved levering af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode (vare). Ved ydelser forstås enhver anden levering. Som eksempler på ydelser kan nævnes serviceeller tjenesteydelser, men omfatter f.eks. også overdragelse af immaterielle rettigheder.

Det fastslås i stk. 2 som i den gældende lovs § 2, stk. 1, at gas, vand, elektricitet, varme o.lign. anses som varer.

Som noget nyt fastslås det udtrykkeligt i stk. 3, nr. 1, at overdragelse af varer i henhold til en kommissionsaftale med henblik på køb eller salg er en afgiftspligtig levering.

Samtidig fastsættes det i nr. 2, at som levering af varer anses også overdragelse af varer i henhold til en lejekontrakt eller en kreditkøbsaftale, hvor ejendomsretten under normale forhold overgår til lejer eller køberen senest ved betaling af sidste lejeløb eller afdrag. Bestemmelsen omfatter leje/købekontrakter, hvorefter ejendomsretten overgår til lejer eller køberen ved opfyldelse af kontrakten. Også denne bestemmelse er ny.

Efter nr. 3 anses levering af lønarbejde for levering af en vare. Ved »lønarbejde« forstås i overensstemmelse med 6. momsdirektiv overgivelse fra ordre-

modtager til ordregiver af en vare, som ordremodtager har fremstillet eller samlet af materialer og genstande, der er udleveret af ordregiver.

De pågældende præciseringer sker i overensstemmelse med direktivet.

Stk. 4 fastslår, at en formidler af en ydelse i afgiftsmæssig henseende behandles, som om formidleren selv har modtaget eller leveret den pågældende ydelse, når formidleren handler i eget navn, men for en andens regning.

Bestemmelsen indebærer, at formidlingsydelsen afgiftsmæssigt behandles ligesom den ydelse, der formidles. Når formidlingsydelsen knytter sig til en ydelse, der er fritaget for afgift efter forslagens § 13, f.eks. udlejning af fast ejendom, er også formidlingsydelsen afgiftsfri. Det gælder dog kun, når formidleren handler i eget navn og for anden regning. Formidlingen af andre ydelser er afgiftspligtig.

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra o, men går videre, idet den både omhandler formidling af afgiftsfri leverancer og af leverancer, hvoraf der skal betales afgift.

Til § 5

Bestemmelsen fastslår, i hvilket omfang der skal betales afgift ved udtagning af varer og ydelser fra en registreret virksomhed. Ved »udtagning« forstår, at varer eller ydelser, der er frembragt, udført, udvundet, bearbejdet, indkøbt eller indført i forbindelse med virksomheden, anvendes på en sådan måde, at det må sidestilles med en leverance.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 11, stk. 1, litra b, c og d. Bestemmelsen er imidlertid præciseret i overensstemmelse med 6. momsdirektiv.

Stk. 1 omhandler udtagning af varer, hvor der i forbindelse med indkøbet, fremstillingen m.v. er foretaget fradrag for afgift. Det gælder uanset, om der er opnået fuld eller delvis fradragsret. Reglerne om fradragsret findes i forslagens kapitel 9. Når indkøbet m.v. er sket til brug i virksomheden, skal der også betales afgift, når varen efterfølgende overgår til andet formål, uden at der er tale om et egentligt salg.

Der skal betales afgift, når udtagningen sker

- 1) til privat brug for virksomhedens ejer eller personale,
- 2) til vederlagsfri overdragelse, eller
- 3) til andre formål, som ikke vedrører virksomhedens registreringspligtige aktiviteter.

Bestemmelsen indebærer således, at afgiften udover det egentlige salg også kommer til at omfatte alt privat forbrug af varer. Som »privat forbrug« betragtes i denne forbindelse også udtagning til brug i forbindelse med ikke-registreringspligtig virksomhed,

når virksomheden har både registreringspligtige og ikke-registreringspligtige aktiviteter.

Der skal dog ikke betales afgift ved udtagning af reklameartikler o.lign. til en værdi af mindre end 100 kr., uden afgift, og af vareprøver.

Efter stk. 2 skal der på tilsvarende betingelser som fastsat i stk. 1 betales afgift ved udtagning af varer og ydelser, der tages i anvendelse til formål, som ikke giver ret til fradrag ved indkøb m.v. efter forslagens § 42, stk. 1 og 2.

Stk. 3 indeholder en tilsvarende bestemmelse for udtagning af vederlagsfri ydelser. Der er dog den forskel i forhold til reglerne for udtagning af varer, at ydelser uden afgiftsmæssige konsekvenser kan udtages til formål, som er fritaget for afgift efter forslagens § 13. Udtagning kan således ske afgiftsfrit til brug for virksomhedens ikke-registreringspligtige aktiviteter. En virksomhed, der f.eks. sælger edb-ydelser eller administrationsydelser, kan derfor uden afgiftsmæssige konsekvenser udtage disse ydelser til brug for ikke-afgiftspligtige aktiviteter i virksomheden som f.eks. finansielle aktiviteter.

Det er altså kun udtagning til privat brug, forstået som virksomheden uvedkommende formål, der skal betales afgift af.

Til §§ 6-7

Der skal efter forslagens § 6 betales afgift af opførelse af byggeri m.v. for egen regning med henblik på salg eller udlejning.

Efter forslagens § 7 skal der tilsvarende betales afgift af opførelse af byggeri m.v. for egen regning til eget eller virksomhedens brug.

Bestemmelserne svarer til de gældende regler om byggeomoms, som findes i bekendtgørelse nr. 372 af 6. juli 1984 om merværdiafgift af byggeri m.v. til salg, udlejning eller eget brug.

Med forslaget optages bekendtgørelsens regler i loven. Forslaget indebærer ingen ændringer i den gældende retstilstand på området.

Baggrunden for bestemmelserne er, at der efter forslagens § 13, stk. 1, nr. 10, ikke skal betales afgift ved salg af fast ejendom, mens der efter lovens almindelige regler ved byggeleverancer skal betales afgift af de materialer og de arbejdsydelser, der medgår ved byggearbejdet m.v. Det betyder, at der som udgangspunkt efter disse regler alene skal betales afgift af byggeri m.v. for fremmed regning, dvs. hvor arbejdet leveres til en anden. For at undgå konkurrenceforvridning er det nødvendigt at lægge afgift på byggeri m.v. for egen regning, den såkaldte »pålægs-moms«.

F. t. l. om merværdiafgift

Pligten til at betale afgift omfatter afgiftspligtige personer, bortset fra offentlige forsyningsvirksomheder og andre statslige, amtskommunale og kommunale institutioner omfattet af forslagens § 3, stk. 2, nr. 2 og 3. Der skal således også betales afgift af virksomheder, der ikke kan betragtes som egentlige byggevirksomheder, og som ikke i øvrigt er registreringspligtige efter loven.

Der sondres mellem tre typer af byggearbejder:

- 1) opførelse, ombygning eller modernisering af bygninger til salg eller udlejning,
- 2) opførelse, ombygning eller modernisering af bygninger til andre formål, dvs. til brug for virksomheden eller til brug for virksomhedens indehaver, og
- 3) reparation og vedligeholdelse af bygninger.

For opførelse m.v. til salg eller udlejning gælder, at der skal betales afgift af det arbejde, som udføres af den, for hvem opførelsen sker (virksomhedens indehaver), og af dennes ansatte samt af de materialer, der anvendes til arbejdet.

For opførelse m.v. til andre formål gælder, at der skal betales afgift af det arbejde, som udføres af virksomhedens ansatte, og af de materialer, der anvendes til dette arbejde. Der skal derimod som udgangspunkt ikke betales afgift af det arbejde, der udføres af virksomhedens indehaver. Der skal dog betales afgift, når arbejdet falder ind under den pågældendes fag eller hertil nært knyttet fagområde, eller når den pågældende udfører tilsvarende arbejde for fremmed regning eller for egen regning i forbindelse med byggeri til salg eller udlejning.

Reparations- og vedligeholdelsesarbejde behandles som ombygnings- eller moderniseringsarbejde, når dette arbejde har en samlet værdi af mere end 50.000 kr. inden for et år.

Der skal kun betales afgift i det omfang, virksomheden ikke samtidig ville have fradragsret for byggeriet. Der skal således ikke betales afgift, hvis denne afgift samtidig ville kunne fratrækkes i virksomheden. Det betyder, at virksomheder, der for egen regning opfører byggeri m.v. til salg eller udlejning, ikke skal betale afgift af opførelsen i det omfang, virksomheden er frivilligt registreret efter forslagens § 51. Sker byggeriet til andre formål, skal der ikke betales afgift i den udstrækning, virksomheden ville have haft fradragsret for afgiften, hvis byggeriet i stedet var blevet udført af en anden virksomhed. Der skal derfor kun betales afgift, når byggeriet skal anvendes til ikke-fradragsberettigede formål.

Til § 8

Efter stk. 1 skal der også betales afgift ved salg af en virksomheds aktiver, når der er opnået fuld eller

delvis fradragsret ved indkøb m.v. af aktivet. Salg af aktiver, der alene har været anvendt i forbindelse med ikke-registreringspligtig virksomhed, skal derfor ikke afgiftsbelægges. Ved »aktiver« forstår varelagre, maskiner og andre driftsmidler samt immaterielle rettigheder som patentrettigheder. Der skal også betales afgift af salget, når det sker i forbindelse med ophør af virksomheden og afmeldelse fra registrering.

Der kan dog ikke beregnes afgift ved overdragelse af aktiver, hvis overdragelsen sker som led i en overdragelse af selve virksomheden eller af en del af den, hvor virksomheden drives videre af den nye indehaver som registreret virksomhed. Det kan siges, at der i dette tilfælde sker en afgiftsmæssig succession, hvor den nye indehaver indtræder i overdragere-ns afgiftsmæssige status.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 11, stk. 4, og § 12, stk. 5. Der sker ingen ændringer i den gældende retstilstand på området.

Efter stk. 2 sidestilles udtagning af driftsmidler, for hvilke der ikke skal ske regulering efter forslagens §§ 43 og 44, med levering mod vederlag, når der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved anskaffelsen m.v. Udtagningen er afgiftspligtig, når det sker til private formål svarende til forslagens § 5.

Der skal således alene svares afgift ved udtagning af driftsmidler efter disse regler, hvis denne udtagning ikke i øvrigt er omfattet af de foreslåede regler om regulering for investeringsgoder. Efter disse bestemmelser skal der ske regulering, når driftsmidlet er undergivet værdiforringelse, og dets anskaffelsespris overstiger 50.000 kr.

Bestemmelsen i stk. 2 præciserer den gældende retstilstand på området.

Til § 9

Bestemmelsen indeholder en afgrænsning af afgiftspligten for andre offentlige institutioner end offentlige forsyningsvirksomheder. Statslige, amtskommunale og kommunale institutioner, der betragtes som afgiftspligtige personer efter forslagens § 3, stk. 2, nr. 3, fordi de leverer varer og ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder, er som udgangspunkt afgiftspligtige af deres leverancer.

Efter bestemmelsen omfatter afgiftspligten imidlertid ikke leverancer inden for samme ministerområde og leverancer mellem forskellige institutioner under samme amtskommune eller kommune. Det samme gælder leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere amtskommuner eller kommuner, til de amtskommuner eller kommuner, som er parthavere i institutionen.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3, stk. 1, litra d. Der sker ikke hermed ændringer i retstilstanden på området.

Til § 10

Efter bestemmelsen fastslås det, at virksomhedens overførsel af varer til et andet EF-land til virksomhedens eget brug dér efter EF's regler ligestilles med levering af varer mod vederlag. Baggrunden herfor er, at varerne skal beskattes i forbrugslandet. Det er derfor i princippet uden betydning, om varerne leveres til en anden person eller overføres til virksomheden selv i et andet EF-land.

Hvis en vare udelukkende sendes til et andet EF-land med henblik på midlertidig anvendelse dér, foreligger der ikke en afgiftspligtig overførsel.

Til § 11

Bestemmelsen fastsætter, i hvilket omfang der skal ske afgiftsberigtigelse her i landet af erhvervelser af varer. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1, stk. 2 og 3, men bestemmelsen er præciseret.

Efter stk. 1, nr. 1, skal der betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af varer fra andre EF-lande. Der foreligger en afgiftspligtig erhvervelse, når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift og køberen (erhververen) er en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der er registreringspligtig efter forslagets §§ 47-48, eller som registreres efter forslagets §§ 50-51.

Afgiftspligtige personer er som fastsat i forslagets § 3 alle juridiske eller fysiske personer, der driver økonomisk virksomhed, dvs. både virksomheder med registreringspligtige og -fri leverancer. De ikke-afgiftspligtige juridiske personer kan f.eks. være offentlige virksomheder, der ikke foretager leverancer i konkurrence med erhvervsvirksomheder, eller foreninger o.lign., der ikke udøver økonomisk virksomhed. I det omfang disse virksomheder og foreninger foretager erhvervelser og ikke allerede er registreringspligtige efter forslagets § 47, skal de for erhvervelser over en vis grænse lade sig registrere efter forslagets § 48. Hvis de pågældende virksomheder m.v. har valgt at lade sig registrere efter forslagets § 50, der omhandler valgfri registrering, eller efter forslagets § 51, som omhandler frivillig registrering, skal de ligeledes betale afgift af deres erhvervelser og kan i så fald købe uden afgift i det pågældende EF-land.

Der foreligger ikke en erhvervelse, når sælgeren installerer eller monterer varen her i landet. I så fald skal sælgeren som udgangspunkt registreres her for det pågældende salg. Registrering kan dog undlades,

hvis den registrerede varemottager i stedet for betaler afgiften, jf. forslagets § 47, stk. 2, sidste punktum.

Efter nr. 2 skal der altid betales afgift ved erhvervelse af nye transportmidler fra andre EF-lande. Dette gælder uanset sælgers og købers status. Privat køb er derfor også omfattet af denne bestemmelse.

Stk. 2 indeholder en nærmere definition af erhvervelse. Det fastslås, at der ved »erhvervelse af en vare« forstås erhvervelse af retten til som ejer at råde over en vare, som af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen fra et andet EF-land. Ejendomsretten skal altså overgå til erhververen, og varen skal forsendes eller transporteres mellem to EF-lande.

I stk. 3 fastslås det, at modtagelse af en vare, der er overført fra et andet EF-land, sidestilles med erhvervelse. Med erhvervelse sidestilles således en afgiftspligtig persons benyttelse af en vare i sin virksomhed her i landet, når varen er overført hertil fra et andet EF-land, hvor den er fremstillet m.v., hvervet eller indført som led i den afgiftspligtige persons virksomhed i det andet EF-land.

I dette tilfælde er der ikke tale om noget salg, men om at varerne flyttes fra et EF-land til et andet. Ved at sidestille overførsel med erhvervelse sikres det, at beskattningen sker i forbrugslandet.

I stk. 4 er det nærmere defineret, hvad der forstås ved »nye transportmidler« i stk. 2, nr. 1, svarende til definitionen i 6. momsdirektiv.

Til § 12

Efter bestemmelsen skal der betales afgift ved indførsel af varer her til landet fra steder uden for EF. Henføres varerne efter ankomsten til en af de i stk. 2 nævnte ordninger m.v., anses varerne dog først for indført, når de ikke længere er omfattet af en af disse ordninger. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29, stk. 1.

Til § 13

Efter bestemmelsen er en række varer og ydelser fritaget for afgift. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3 og 5, som dog er ændret på en række punkter.

Fritagelserne er fastsat i overensstemmelse med 6. momsdirektiv og svarer til direktivets artikel 13 om afgiftsfritagelser i indlandet. Udgangspunktet er, at EF-landene anvender de samme fritagelser. Der er dog fastsat enkelte undtagelser herfra, således at landene i et vist omfang fortsat kan anvende afgiftsfritagelser, som ikke er nævnt i artiklen, og pålægge afgift, hvor direktivet fastsætter afgiftsfrihed.

Nedenfor gennemgås de foreslåede afgifts fritagelser enkeltvis.

Til stk. 1

Til nr. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra a.

Afgiftsfritagelsen for tandlæge- og anden dentalvirksomhed omfatter ydelser præsteret af tandteknikere samt tandlægers og tandteknikeres levering af tandproteser.

Efter bestemmelsen er dentallaboratorier, tandlæger og praktiserende tandteknikere ligeledes fritaget for at betale afgift af leverancer af aftagelige og faste tanderstatninger, som de selv har fremstillet. Det samme gælder deres fremstilling og levering af individuelle apparaturer til ortodontiske, kæbeortopædiske og kæbekirurgiske behandlinger. Denne præcisering har hidtil været indeholdt i bekendtgørelse nr. 644 af 20. oktober 1988 om fritagelse for at betale afgift efter merværdiafgiftsloven.

Bestemmelsen indebærer tillige afgiftsfritagelse for organer, blod og mælk fra mennesker i overensstemmelse med 6. momsdirektivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra d, svarende til den hidtidige praksis.

Til nr. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra b, men der er sket en sproglig tilpasning af teksten til 6. momsdirektivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g og h.

Bestemmelsen indebærer ingen ændringer i forhold til den gældende retstilstand på området.

Til nr. 3

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra c, men er ændret, idet afgiftsfritagelsen for undervisningsvirksomhed ikke længere omfatter den erhvervsrelaterede kursusvirksomhed. Den foreslåede begrænsning af afgiftsfritagelsen sker under hensyn til omfanget af den tilsvarende fritagelsesbestemmelse i 6. momsdirektiv.

Direktivets fritagelsesbestemmelse for undervisningsvirksomhed i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra i og j, lyder således:

»uddannelse af børn og unge, skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse eller omskoling samt tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning hertil, som præsteres af offentligretlige organer med disse formål eller af andre organer, der

er anerkendt af den pågældende medlemsstat som havende tilsvarende formål;

privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau;«

Mens der efter den gældende bestemmelse lægges vægt på undervisningens karakter eller faglige indhold, lægges der i direktivbestemmelsen yderligere vægt på undervisningsvirksomhedens status. Efter direktivet skal undervisningen således præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som havende tilsvarende formål, dvs. uddannelsesformål.

Direktivets fritagelsesbestemmelse er derfor umiddelbart snævrere end den gældende bestemmelse i loven.

Der er taget højde herfor med den foreslåede ændring for så vidt angår den erhvervsrelaterede kursusvirksomhed. Kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v., foreslås undtaget fra afgiftsfritagelsen.

Aftenskoleundervisning o.lign. vil være afgiftsfritaget i samme omfang som hidtil. Der vil således som hidtil være fritagelse for undervisning i sprog, musik, legemsøvelser, håndarbejde, tegning, bogføring og maskinskrivning, som er direkte nævnt i den gældende lovs § 2, stk. 3, litra c, men ikke gentaget i den foreslåede bestemmelse. I det omfang f.eks. sprogundervisningen er erhvervsrelateret, vil der dog ikke længere være afgiftsfritagelse herfor efter forslaget.

Ændringen berører således alene kursusvirksomhed, der primært retter sig imod erhvervslivet og det offentlige o.lign. Ved afgørelsen af, om et kursus primært retter sig mod erhvervslivet m.v., må der lægges vægt på kursets faglige indhold og den måde, hvorpå kurset udbydes, herunder den faktiske deltagerkreds.

Som »kursusvirksomhed« betragtes også uddannelsesseminarer og -konferencer. Ændringen vil alt-overvejende være til fordel for de pågældende kursusvirksomheder, som med afgiftspligten får fradrag for afgiften af deres indkøb, mens afgiften på kursusaktiviteterne ikke vil belaste de kursusedtagere, som har fradragsret for afgiften.

Fritagelsen omfatter også levering af varer og ydelser i nær tilknytning til den afgiftsfritagne undervisningsvirksomhed. Fritagelsen omfatter skolers udlejning af værelser og servering i forbindelse med egen undervisning. Denne del af fritagelsesbestemmelsen findes i den gældende lovs § 3, stk. 5. Fritagelsen indebærer i øvrigt ingen ændring af den gældende retstilstand på området.

Til nr. 4

Der foreslås afgiftsfritagelse for foreningers og organisationers levering af ydelser og varer i nær tilknytning hertil til deres medlemmer i disses fælles interesse og mod et kontingent. Det er en forudsætning, at foreningen m.v. ikke arbejder med gevinst for øje, og at formålet er af politisk, fagforeningsmæssigt, religiøst, patriotisk, filosofisk eller filantropisk karakter eller vedrører borgerlige rettigheder. Det er desuden en forudsætning, at fritagelsen ikke kan fremkalde konkurrencefordrejning.

Bestemmelsen er ny og svarer til 6. momsdirektivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra l. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov.

Den nærmere afgrænsning af pligten til at svare afgift for foreninger er hidtil sket med udgangspunkt dels i lovens § 3, stk. 1, litra b, hvorefter foreninger er afgiftspligtige, selv om foreningen kun afsætter til medlemmerne eller kun afsætter medlemmers varer og ydelser, dels i vurderingen af om der er tale om erhvervsvirksomhed efter lovens § 2 a.

Spørgsmålet om, hvorvidt en forening driver erhvervsvirksomhed, afgøres efter en konkret vurdering af foreningens vedtægter, service, aktiviteternes art og omfang, regler for kontingentbetaling m.v., herunder om andre end foreningen kunne have leveret tilsvarende ydelser.

Den nye bestemmelse nævner udtrykkeligt de former for foreningsvirksomhed, der efter bestemmelsen er afgiftsfritaget. De pågældende aktiviteter er også efter gældende praksis afgiftsfri.

Den gældende praksis er dog mere vidtgående end den foreslåede fritagelsesbestemmelse isoleret set giver mulighed for. Andre foreninger, som ikke falder ind under bestemmelsen, vil imidlertid i samme omfang som hidtil være fritaget for afgift i den udstrækning, der ikke drives økonomisk virksomhed, jf. forslagens § 3. Den endelige afgrænsning vil som hidtil bero på en konkret vurdering af den enkelte forenings aktiviteter.

Foreninger er efter bekendtgørelse nr. 644 af 20. oktober 1988 om fritagelse for at betale afgift efter merværdiafgiftsloven fritaget for at betale afgift af udgivelsen af foreningsblade, fagblade o.lign., når bladene ikke indeholder annoncer og de afsættes til en pris, der ikke overstiger omkostningerne ved fremstillingen. Bekendtgørelsen bortfalder i forbindelse med lovrevisionen, men der vil fortsat være fritagelse for de pågældende foreningsblade m.v., da der ikke hermed foreligger nogen økonomisk virksomhed, jf. forslagens § 3.

Bytteringe for frimærker har hidtil under visse betingelser været specielt fritaget for afgift efter oven-

nævnte bekendtgørelse. Der er ikke efter 6. momsdirektiv grundlag for at opretholde denne fritagelse.

Til nr. 5

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra e.

Til nr. 6

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra d.

Fritagelsen for kulturelle aktiviteter omfatter også salg af varer, som sker i nær tilknytning til de afgiftsfritagne aktiviteter. Biblioteker og museer m.fl. er således fritaget for at betale afgift af deres afsætning af kataloger, fotokopier m.v., hvis salgsprisen ikke overstiger omkostningerne ved fremstillingen. Denne præcisering er hidtil fremgået af bekendtgørelse nr. 644 af 20. oktober 1988 om fritagelse for at betale afgift efter merværdiafgiftsloven, der bortfalder med lovrevisionen.

Til nr. 7

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra l.

Til nr. 8

Der foreslås afgiftsfritagelse for kunstneres levering af egne kunstværker.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3, stk. 4.

Til nr. 9

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra h, og § 3, stk. 3, idet der er foretaget en redaktionel sammenkædning af de to bestemmelser. Samtidig er det tilføjet, at udlejning af opbevaringsbokse, f.eks. bankbokse, ikke er fritaget for afgift. Denne bestemmelse fremgår for så vidt angår udlejning af bankbokse af den gældende lovs § 2, stk. 3, litra j in fine.

Til nr. 10

Der foreslås afgiftsfritagelse for levering af fast ejendom.

Bestemmelsen er ny, idet der ikke hidtil har været en udtrykkelig fritagelsesbestemmelse i loven for fast ejendom. Bestemmelsen indebærer imidlertid ingen ændringer i den gældende retstilstand, da levering af fast ejendom også efter den gældende lov har kunnet ske uden afgift. Bestemmelsen foreslås optaget direkte i loven i overensstemmelse med 6. momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra g og h.

Fritagelsen omfatter såvel bygninger som grundarealer. Det er kun selve leveringen af den faste ejendom, som er fritaget. Der skal således betales afgift af både de materialer og de arbejdsydelser, som medgår ved opførelsen af bygninger. Der skal også svares afgift af formidlingsydelser i forbindelse med salg af fast ejendom.

Opfører en virksomhed byggeri for egen regning, skal virksomheden derfor betale afgift på samme måde, som hvis byggeriet blev opført for fremmed regning, dvs. på grundlag af den almindelige salgspris for sådant byggeri, jf. forslaget §§ 6 og 7. Hvis byggeriet efterfølgende sælges, skal der derimod ikke betales afgift.

Til nr. 11

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra i.

Fritagelsen for forsikringsvirksomhed omfatter også levering af varer, som overtages fra forsikringstagere i forbindelse med udbetaling af erstatning. Denne præcisering er hidtil delvis fremgået af bekendtgørelse nr. 644 af 20. oktober 1988 om fritagelse for at betale afgift efter merværdiafgiftsloven, der bortfalder i forbindelse med lovrevisionen.

Til nr. 12

Der foreslås afgiftsfritagelse for følgende finansielle aktiviteter:

- a) Långivning og formidling af lån samt långivers forvaltning af egne udlån.
- b) Sikkerheds- og garantistillelse, herunder forhandlinger herom, samt forvaltning af kreditgarantier ved den, der har ydet kreditten.
- c) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler, fordringer, checks og andre handelsdokumenter, dog ikke inddrivelse af fordringer.
- d) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende valuta, pengesedler og mønter, der anvendes som lovligt betalingsmiddel, bortset fra samlerobjekter.
- e) Transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning af værdipapirer, bortset fra varerepræsentativer og dokumenter, der giver bestemte rettigheder, herunder brugsrettigheder, over fast ejendom, samt andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.
- f) Forvaltning af investeringsforeninger.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra j, men fritagelsen er nærmere specificeret i overensstemmelse med 6. momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra d.

Med den foreslåede præcisering fremgår det klart af bestemmelsen, at vurderingsydelser ikke er omfattet af fritagelsen. Ved lov nr. 1033 af 19. december 1992 om ændring af merværdiafgiftsloven (Momsloven) blev vurderingsydelser gjort afgiftspligtige gennem en ændring af lovens § 2, stk. 3, litra i, der indeholder en afgiftsfritagelse for forsikringsvirksomhed. Efter lovbemærkningerne hertil omfattede lovændringen imidlertid vurderingsydelser generelt, dvs. også vurderingsydelser i forbindelse med bank- og sparekasse- samt finansieringsvirksomhed. Der har dog efterfølgende været rejst tvivl om rækkevidden af denne lovændring.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at enkelte midlertidige afgørelser om afgiftsfritagelse ikke kan opretholdes. Pengeinstitutter vil således ikke længere være afgiftsfrie for deres bogførings- og revisionsarbejde for fiskerierhvervet, herunder modtagelse af afregninger og betaling af regninger (kutterservice eller -bytning) samt bogføring og administration i form af opkrævning hos og fakturering til auktionsskøbere-/opkøbere, betaling af regninger eller fakturering/udbetaling til auktionssælgere/leverandører.

Fritagelsen omfatter desuden også pengeinstitutters og finansieringsselskabers leverancer af varer, som er overtaget på grund af misligholdelse af kontrakter, som de pågældende virksomheder har finansieret, eller hvor de står som ufyldestgjort panthaver. Fritagelsen omfatter tillige pengeinstitutters leverancer af sparebøsser, regnskabsbøger o.lign., når salgsprisen ikke overstiger indkøbsprisen. Disse præciseringer har hidtil delvis fremgået af bekendtgørelse nr. 644 af 20. oktober 1988 om fritagelse for at betale afgift efter merværdiafgiftsloven, der bortfalder med lovrevisionen.

Til nr. 13

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra k.

Til nr. 14

Der foreslås fritagelse for postvæsenets indsamling og omdeling af breve og pakker og hertil knyttede ydelser.

Telekommunikation er, uanset at det ikke direkte er nævnt i bestemmelsen, fortsat ikke omfattet af afgiftsfritagelsen.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra g, der imidlertid er blevet præciseret. Be-

stemmelsen indebærer ingen ændringer i den gældende retstilstand på området. Porto for dag-, uge- og månedsblade samt tidsskrifter vil som hidtil være pålagt afgift.

Til nr. 15

Der foreslås afgiftsfritagelse for frimærker leveret til pålydende værdi, som kan anvendes til frankering her i landet, stempelmærker og lignende værdimærker.

Der findes ikke en tilsvarende udtrykkelig fritagelsesbestemmelse i den gældende lov. Bestemmelsen foreslås optaget i loven i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i 6. momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra e.

Afgiftsfritagelsen er hidtil sket i overensstemmelse med fritagelsen for postvæsenets tjenesteydelser og i øvrigt gennem administrationen af loven. Bestemmelsen ændrer derfor ikke den gældende retstilstand på området.

Til nr. 16

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra f.

Fritagelsesbestemmelsen for personbefordring omfatter også ledsagende bagage.

Til nr. 17

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra m.

Til nr. 18

Der foreslås afgiftsfritagelse for ydelser leveret i direkte tilknytning til bisættelser. Hermed forstås ydelser leveret af bedemænd m.fl.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra n.

Til nr. 19

Der foreslås afgiftsfritagelse for varer og ydelser, der leveres i forbindelse med afholdelsen af velgørende arrangementer. Afgiftsfritagelse meddeles efter forudgående ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder. Som velgørende arrangementer anses arrangementer af kortere varighed, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almenyttige formål. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at leveringen sker for arrangørens regning og risiko, og at arrangøren ikke i øvrigt driver virksomhed med levering af tilsvarende varer og ydelser. Indsamling og salg af brugte varer af ringe værdi, der foretages af velgørende foreninger m.fl., fritages ligeledes for afgiften efter for-

udgående ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at den velgørende forening m.fl. ikke i øvrigt driver registreringspligtig virksomhed, og at salget udelukkende sker til registrerede virksomheder. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af fritagelse.

Bestemmelsen svarer til bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 2, stk. 5. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 456 af 19. juni 1990 om fritagelse for afgiftspligt efter momsloven for velgørende arrangementer. Med forslaget optages visse af bekendtgørelsens regler for meddelelse af afgiftsfritagelse i loven. Forslaget indebærer ingen ændringer i den gældende retstilstand på området.

Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for meddelelse af fritagelse efter bestemmelsen. Det er hensigten hermed at fastsætte de regler i ovennævnte bekendtgørelse, der ikke er optaget i loven. Det drejer sig f.eks. om de nærmere krav til varigheden af velgørende arrangementer.

Til nr. 20

Der foreslås afgiftsfritagelse for varer leveret fra genbrugsbutikker, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almenyttige formål. Det er en forudsætning, at butikken kun sælger brugte varer, der er modtaget vederlagsfrit, dvs. som gave eller ved arv, og at butikken kun beskæftiger ulønnet, frivillig arbejdskraft.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til bekendtgørelse nr. 321 af 13. juni 1984 om fritagelse for merværdiafgift for visse genbrugsbutikker, der er udstedt i medfør af den gældende lovs § 2, stk. 5, og § 4, stk. 2. Med den foreslåede bestemmelse optages de nærmere betingelser for afgiftsfritagelsen i selve loven. Forslaget indebærer ingen ændringer i den gældende retstilstand på området.

Til nr. 21

Der foreslås afgiftsfritagelse for ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, der udøver en virksomhed, som er fritaget for afgift, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af deres virksomhed direkte nødvendige tjenester. Det er en forudsætning, at det enkelte medlems betaling for disse ydelser svarer helt til medlemmets andel i de fælles udgifter, og at afgiftsfritagelsen ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning.

Bestemmelsen svarer til 6. momsdirektivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra f. Loven har ikke hidtil indeholdt en udtrykkelig bestemmelse svarende hertil.

Efter bestemmelsen er betingelserne for afgiftsfritagelse, at

- 1) medlemmerne hver især skal være fritaget for afgift,
- 2) ydelserne skal være direkte nødvendige for medlemmernes virksomhed,
- 3) medlemmernes betaling skal svare nøjagtigt til deres andel af udgifterne, og at
- 4) fritagelsen ikke må kunne fremkalde konkurrencefordrejning.

Betingelserne indebærer, at det kun i meget begrænset omfang vil være muligt at opnå afgiftsfritagelse efter bestemmelsen. Den omstændighed, at ydelserne skal være direkte nødvendige for medlemmernes virksomhed, forudsætter, at der skal være tale om ydelser, der, selv om de ikke kan betragtes som en integreret del af medlemmernes afgiftsfritagne aktiviteter og fritages som sådan, ikke desto mindre må betragtes som en uundværlig og uadskillelig del af denne specielle aktivitet.

Medlemmernes betaling må ikke overstige en egentlig omkostningsrefusion. Hvert enkelt medlem skal refundere netop dets andel af de fælles udgifter. Der må således ikke ske en omkostningsudligning mellem medlemmerne, og der må ikke oparbejdes hverken overskud eller underskud i forbindelse med aktiviteterne.

Fritagelsen må ikke kunne fremkalde konkurrencefordrejning. Konkurrencefordrejning foreligger, hvis en afgiftsfritagelse påvirker de gældende konkurrencevilkår på markedet til skade for andre virksomheder, der udøver tilsvarende aktiviteter. Det er tilfældet, hvis det enkelte medlem i kraft af samarbejdet kan få leveret ydelser uden afgift, som andre uafhængige virksomheder udbyder med afgift. Ikke alene aktuelle konkurrenceforhold må i den forbindelse tages i betragtning. En fritagelse må således ikke kunne være en hindring for etablering af konkurrerende virksomheder. Er der tvivl om, hvorvidt en afgiftsfritagelse vil kunne skabe konkurrencefordrejning på et senere tidspunkt, kan en fritagelse efter bestemmelsen gøres tidsbegrænset.

Hensynet til lige konkurrencevilkår indebærer, at aktiviteter, der normalt er forbundet med erhvervsvirksomhed, ikke vil kunne fritages efter bestemmelsen. Det betyder f.eks., at ydelser som almindelig administration og edb-behandling for medlemmerne ikke vil kunne fritages.

Til stk. 2

Der foreslås afgiftsfritagelse for levering af varer, der udelukkende har været anvendt i forbindelse med virksomhed, der er fritaget for afgift efter stk. 1,

eller af varer, hvis anskaffelse eller anvendelse har været undtaget fra retten til fradrag efter kapitel 9.

Der findes ikke en udtrykkelig tilsvarende generel fritagelsesbestemmelse i den gældende lov. Der findes dog i den gældende lovs § 12, stk. 4, en fritagelse for varer, der har været anvendt til formål, som efter lovens § 16, stk. 3, ikke giver fradragsret.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med den hidtidige administration af loven, hvorefter der alene betales afgift ved salg af varer, der sker som led i registreringspligtig virksomhed.

Bestemmelsen indebærer, at salg af varer, der udelukkende har været brugt i forbindelse med afgiftsfritagne aktiviteter, i afgiftsmæssig henseende betragtes som privat salg, hvoraf der ikke skal betales afgift.

Endvidere skal der ikke betales afgift ved levering af varer, der har været anvendt i forbindelse med afgiftspligtig virksomhed, men hvor der ikke har været fradragsret ved indkøb m.v. af de pågældende varer.

Kapitel 4

Stedet for afgiftspligtige transaktioner

Kapitlet fastlægger, i hvilket omfang transaktionsstedet er her i landet. »Transaktionsstedet« er et samlebegreb, der omfatter leveringsstedet, erhvervessestet og stedet for indførsel. Transaktionsstedet er det sted, hvor en transaktion er afgiftspligtig. Når transaktionen er afgiftspligtig her i landet, betyder det, at beskatningsstedet er her. Transaktionen skal derfor behandles efter lovens regler. Det er lovens regler, der er afgørende for, om der faktisk skal betales afgift af transaktionen her i landet, eller om transaktionen er omfattet af en fritagelse. F.eks. er eksportsalg her fra landet afgiftspligtigt, men der skal ikke betales afgift heraf.

Fastlæggelsen af transaktionsstedet følger reglerne i 6. momsdirektiv. Baggrunden for reglerne om transaktionsstedet er, at det ved grænseoverskridende transaktioner inden for EF er nødvendigt med regler, der entydigt fastlægger, i hvilket EF-land transaktionen er afgiftspligtig. Herved undgås, at en transaktion afgiftsbelægges to steder, eller at en transaktion helt unddrages beskatning.

Den gældende lov indeholder ikke udtrykkelige regler om transaktionsstedet, men de fremgår indirekte af en række bestemmelser i loven og i bekendtgørelse nr. 198 af 22. marts 1990 om merværdiafgift (moms) af visse ydelser, der sælges til udlandet eller købes i udlandet (ydelsesbekendtgørelsen). Disse regler er i visse tilfælde blevet tilpasset 6. momsdirektiv.

Til § 14

Bestemmelsen fastlægger, hvornår leveringsstedet for varer er her i landet. Når leveringsstedet er her, er den pågældende leverance også afgiftspligtig her. Der skal derfor betales afgift af leverancen, medmindre den er omfattet af en afgiftsfritagelse efter forslagets §§ 13 og 34. Leverancen kan således f.eks. være fritaget for afgift, fordi den behandles som en afgiftspligtig erhvervelse i et andet EF-land og skal afgiftsbelægges dér.

Efter nr. 1 er leveringsstedet her i landet, når varen befinder sig her på leveringstidspunktet, og varen hverken skal transporteres eller forsendes herfra af sælgeren. Det kan f.eks. dreje sig om almindeligt detailsalg.

Bestemmelserne i nr. 2 og 3 omhandler de tilfælde, hvor varen forsendes eller transporteres af sælgeren. Hovedreglen er, at leveringsstedet er her i landet, når forsendelsen eller transporten påbegyndes her.

Hovedreglen gælder dog ikke i to tilfælde. Ved installation eller montering, der foretages af leverandøren eller for dennes regning, er leveringsstedet således det sted, hvor installationen eller monteringen foretages. Leveringsstedet er derfor ikke her i landet, når installation eller montering foregår i udlandet. Omvendt er leveringsstedet her, når installation eller montering foretages af den udenlandske sælger her i landet.

Ved fjernsalg over en vis beløbsgrænse til et andet EF-land er leveringsstedet der, hvor varerne sendes hen. Denne beløbsgrænse fastsættes af det enkelte EF-medlemsland indenfor visse grænser, der er fastsat i 6. momsdirektiv. Ved fjernsalg her til landet fra et andet EF-land er beløbsgrænsen fastsat til 280.000 kr. om året, jf. forslagets § 49, stk. 3. Ved salg over denne grænse skal der ske registrering, og salget skal afgiftsberigtiges her i landet.

»Fjernsalg« er defineret som salg til eller fra andre EF-lande, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke er registreret. Dette salg omfatter således alle de tilfælde, hvor virksomheder etableret i et EF-land sælger direkte til privatpersoner m.v. i et andet EF-land, og hvor sælgeren på en eller anden måde er involveret i transporten eller forsendelsen af varerne, f.eks. postordresalg.

Bestemmelsen i nr. 4 vedrører salg af varer om bord på skibe, fly eller tog ved passagertransport inden for EF. Leveringsstedet er her i landet, når afgangsstedet er her. Der er fastsat særlige regler om afgiftsfrit salg fra told- og afgiftsfri butikker, i fly og på skibe i forslagets § 34, stk. 2.

Til § 15

Bestemmelsen indeholder hovedreglen for fastsættelsen af leveringsstedet for ydelser. Forslagets §§ 16-21 samt bestemmelsens stk. 2 fastsætter undtagelser fra denne hovedregel.

Betydningen af, at leveringsstedet er her i landet, er, at den pågældende ydelse er afgiftspligtig her og skal beskattes efter de i loven gældende bestemmelser.

Stk. 1 fastsætter, at leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres af en virksomhed, der her har etableret enten stedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har bopæl eller sædvanligt opholdssted her i landet.

Efter stk. 2 er leveringsstedet for udlejning af transportmidler dog ikke her i landet, når transportmidlet udelukkende benyttes uden for EF.

Den gældende lov indeholder ikke udtrykkelige regler svarende til stk. 1. Bestemmelsen i stk. 2 svarer til ydelsesbekendtgørelsen.

Til § 16

Efter bestemmelsen er leveringsstedet for ydelser, der vedrører fast ejendom, her i landet, når ejendommen er beliggende her. Når ejendommen er beliggende uden for Danmark, er beskatningsstedet ikke her i landet. Bestemmelsen svarer til de gældende bestemmelser i ydelsesbekendtgørelsen.

Forslaget følger 6. momsdirektiv, hvorefter leveringsstedet for ydelser vedrørende fast ejendom er det land, hvor ejendommen er beliggende.

Til § 17

Efter bestemmelsen er leveringsstedet for ydelser inden for sport, kultur, undervisning m.v. samt vurdering af løsøregenstande eller arbejde udført på løsøregenstande her i landet, når ydelsen faktisk præsteres her. Præsteres ydelsen i udlandet, er leveringsstedet ikke her i landet. Bestemmelsen svarer til de gældende bestemmelser i ydelsesbekendtgørelsen.

Forslaget følger 6. momsdirektiv, hvorefter leveringsstedet for sådanne ydelser er det sted, hvor ydelserne faktisk udføres.

Til § 18

Det er i 6. momsdirektiv fastsat, at leveringsstedet for en række ydelser, der leveres til aftagere i andre lande, er i det land, hvor aftageren er etableret. Ved levering til aftagere inden for EF bliver ydelsen dog

kun afgiftspligtig i aftagerlandet, hvis aftageren er en afgiftspligtig person, dvs. en virksomhed. Medlemslandene kan dog for at undgå konkurrencefordrejning tage hensyn til, hvor ydelsen faktisk udnyttes.

Disse regler er gennemført ved ydelsesbekendtgørelsen. Den hidtidige gennemførelse af reglerne har dog på et enkelt punkt afvejet fra direktivet, idet der ikke i bekendtgørelsen er anvendt udtrykket »afgiftspligtig person«, men det snævrere »registreret virksomhed«. Loven har således ikke hidtil indeholdt udtrykket »afgiftspligtig person«. Det har betydet, at visse virksomheder, f.eks. forsikringsselskaber, i visse tilfælde har undgået at betale afgift ved køb af de omhandlede ydelser i udlandet.

I de gældende regler sondres der mellem, om aftageren er en registreret virksomhed eller ej. Det foreslås, at der i stedet sondres mellem, om leveringen sker til en afgiftspligtig person eller ej svarende til direktivets ordlyd.

De ydelser, som er omfattet af disse regler, er ydelser vedrørende patentrettigheder m.v., reklameydelser, rådgivningsydelser m.v., konkurrenceklausuler, bank- og finansieringsydelser, vikarbureauvirksomhed, udlejning af løsøre, bortset fra transportmidler, samt formidling af de pågældende ydelser.

Efter stk. 1 er leveringsstedet for de pågældende ydelser her i landet, når ydelsen leveres fra udlandet til afgiftspligtige personer her i landet, eller når ydelsen leveres fra steder uden for EF til ikke-afgiftspligtige personer her, medmindre ydelserne udelukkende udnyttes uden for EF.

Stk. 2 omfatter salg her fra landet af de pågældende ydelser til udlandet. Leveringsstedet er ikke her i landet, når ydelsen leveres til aftagere uden for EF, og ydelsen enten udelukkende benyttes i udlandet, eller aftageren ville kunne få godtgjort afgiften efter forslagens § 45, stk. 1. Leveringsstedet er heller ikke her i landet, når ydelsen leveres til afgiftspligtige personer i andre EF-lande.

Det samme gælder, når ydelsen leveres til ikke-registrerede aftagere her i landet eller til ikke-afgiftspligtige aftagere i andre EF-lande, når ydelsen udelukkende udnyttes uden for EF. Bestemmelsen svarer til de gældende regler.

Til § 19

Efter bestemmelsen er leveringsstedet for ydelser i form af transport af varer her i landet, når transporten udføres her. Det fremgår af stk. 1. Bestemmelsen indebærer f.eks., at udenlandske vognmænd, der udfører transporter med afgangssted og ankomststed her i landet, skal registreres her.

Bestemmelsen følger 6. momsdirektiv, hvorefter leveringsstedet for disse ydelser som hovedregel er det sted, hvor transporten finder sted.

Disse regler gælder imidlertid ikke, hvis der er tale om varetransport mellem to forskellige EF-lande. Der er derfor i stk. 2 fastsat nærmere regler om transport af varer inden for EF. Efter disse regler er leveringsstedet her i landet, når afgangsstedet er her, medmindre ydelsen leveres til en aftager registreret for merværdiafgift i et andet EF-land. Tilsvarende er leveringsstedet her, hvis afgangsstedet er i et andet EF-land, men aftageren er registreret her.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29 c, der dog er blevet præciseret.

Til § 20

Efter bestemmelsen er leveringsstedet for ydelser knyttet til transport som lastning, losning, omladning og lignende ydelser her i landet, når de udføres her. Det fremgår af stk. 1. Efter 6. momsdirektiv er leveringsstedet for de pågældende ydelser således som hovedregel det sted, hvor ydelserne faktisk udføres.

Som for transportydelser fraviges disse regler imidlertid, når ydelserne knytter sig til varetransport mellem to forskellige EF-lande. Stk. 2 indeholder de særlige regler herom. I disse tilfælde er leveringsstedet her i landet, når ydelsen udføres her, medmindre aftageren af ydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EF-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når ydelsen udføres i et andet EF-land, hvis aftageren af ydelsen er registreret her.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29 c, der dog er blevet præciseret.

Til § 21

Bestemmelsen indeholder regler om fastsættelse af leveringsstedet for ydelser, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning. Bestemmelsen omfatter ikke formidling af de ydelser, der er omhandlet i forslagens § 18, der indeholder en særlig formidlingsbestemmelse.

Efter nr. 1 og 2 fastsættes leveringsstedet for formidlingsydelser i forbindelse med transport af varer inden for EF og hertil knyttede aktiviteter i overensstemmelse med henholdsvis forslagens § 19, stk. 2, og § 20, stk. 2.

Efter nr. 3 er leveringsstedet for formidlingsydelser ved formidling af andre ydelser her i landet, når formidlingsydelsen vedrører en transaktion, der er afgiftspligtig her, medmindre aftageren af formidlingsydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EF-land. Når formidlingsydelsen vedrører en

transaktion, der er afgiftspligtig i et andet EF-land, er leveringsstedet også her i landet, hvis aftageren af ydelsen er registreret her.

Bestemmelsen svarer delvis til den gældende lovs § 29 c, der dog er blevet præciseret og udbygget, og til reglerne i ydelsesbekendtgørelsen.

Til § 22

Efter 6. momsdirektiv er stedet for erhvervelsen af varer inden for EF det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til erhververen afsluttes.

Efter stk. 1 er stedet for erhvervelse af en vare fra et andet EF-land således her i landet, når varen befinder sig her efter afslutningen på forsendelsen eller transporten til erhververen.

Stk. 2 indeholder en undtagelse herfra. Hvis der i forbindelse med købet (erhvervelsen) er opgivet et dansk registreringsnummer, anses varen for erhvervet her i landet, uanset om den faktisk er modtaget her. Erhververen kan dog undlade at afgiftsberigtige erhvervelsen her, hvis erhververen kan godtgøre, at varen pålægges afgift i det EF-land, hvortil forsendelsen eller transporten faktisk er sket.

Kapitel 5

Afgiftspligtens indtræden

Kapitlet indeholder regler for, hvornår afgiftspligten indtræder for den enkelte leverance, erhvervelse eller indførsel.

Til § 23

Bestemmelsen fastsætter, hvornår afgiftspligten for leverancer indtræder. Den gældende lov indeholder ikke udtrykkelige regler herom. Bestemmelsen svarer imidlertid indholdsmæssigt til den gældende lovs § 13, stk. 1-4.

Tidspunktet for afgiftspligtens indtræden er afgørende for, til hvilken afgiftsperiode en given leverance skal henføres. Efter stk. 1 indtræder afgiftspligten, når leveringen finder sted (leveringstidspunktet).

Hvis der udstedes faktura over leverancen, anses faktureringstidspunktet som leveringstidspunkt, for så vidt faktureringen sker inden eller snarest efter leverancens afslutning. Dette fremgår af stk. 2.

I stk. 3 fastsættes det, at ved hel eller delvis forudbetaling for en leverance anses betalingstidspunktet som leveringstidspunkt.

Stk. 4 bestemmer, at der for varer, som leveres i kommission eller konsignation, kan vælges imellem to forskellige leveringstidspunkter. Leveringstidspunktet er enten det tidspunkt, hvor leveringen fin-

der sted, eller det tidspunkt, hvor afregningen med kommissionæren eller konsignatøren finder sted. Hvis den sidste mulighed vælges, må faktura først udstedes ved afregningen.

Til § 24

Bestemmelsen udgør en undtagelse fra forslagens § 23. For leverancer, der er fritaget for afgift efter forslagens § 34, stk. 1, nr. 1-4, dvs. leverancer, der udgør en afgiftspligtig erhvervelse i et andet EF-land, er leveringstidspunktet først den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken leveringen finder sted.

Leveres en vare f.eks. til en registreret køber i Tyskland den 5. marts, er leveringstidspunktet først den 15. april. Hvis leverandøren derfor har kvartalet som afgiftsperiode, skal leverancen ikke henregnes til januar, men til april kvartal. Da det er erhververen, der skal betale afgiften af den pågældende leverance, har udskydelsen af leveringstidspunktet alene betydning for udfyldelsen af afgiftsangivelsen, jf. forslagens § 57, og udfyldelsen af lister, jf. forslagens § 54.

Undtagelsen gælder kun, hvis ikke der er udstedt en faktura i tidsrummet mellem leveringen og den 15. i måneden efter leveringsmåneden. Udstedes faktura inden denne dato, indtræder afgiftspligten på faktureringstidspunktet i overensstemmelse med de almindelige regler. Faktureringstidspunktet vil derfor normalt være leveringstidspunktet.

Bestemmelsen er ny og skal ses i sammenhæng med forslagens § 25.

Til § 25

For erhvervelser indtræder afgiftspligten på det tidspunkt, hvor varen erhverves. Erhvervelsestidspunktet er den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken leveringen finder sted.

Bestemmelsen hænger sammen med forslagens § 24. Erhvervelsestidspunktet er således sammenfaldende med leveringstidspunktet for leverancer af varer til registrerede købere i andre EF-lande. Det betyder, at en bestemt leverance og den modsvarende erhvervelse henføres til samme kvartal i begge de EF-lande, der er involveret i handelen.

Leveres en vare fra Tyskland den 5. marts, er leveringstidspunktet den 15. april. Har køberen kvartalet som afgiftsperiode, skal erhvervelsen derfor afgiftsberigtiges i april kvartal.

Ligesom efter forslagens § 24 gælder denne udskydelse af leveringstidspunktet dog ikke, når der er udstedt en faktura over leverancen inden den 15. i måneden efter den måned, i hvilken leveringen finder

sted. Udstedes faktura, anses fakturerings tidspunktet som erhvervelsestidspunkt.

Bestemmelsen svarer delvis til den gældende lovs § 13 a.

Til § 26

Ved indførsel af varer fra steder uden for EF indtræder afgiftspligten på tidspunktet for varens indførsel (fortoldningstidspunktet). Tidspunktet for varens indførsel afgøres således efter toldlovens bestemmelser. Hvis varen befinder sig under en af de i forslagens § 12, stk. 2, nævnte ordninger m.v., dvs. en ordning vedrørende fællesskabsforsendelse, aktiv forædling, midlertidig indførsel m.v., hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, eller varen oplægges i Københavns Frihavn eller på frilager, indtræder afgiftspligten først, når varen opfører med at være omfattet af en af disse ordninger, dvs. når fortoldningen finder sted.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29, stk. 1.

Kapitel 6

Afgiftsgrundlaget

Kapitlet indeholder regler om afgiftsgrundlaget for leverancer, erhvervelser og indførsel. Afgiftsgrundlaget er det beløb, som der skal betales afgift af. Det fastslås, hvad der skal medregnes henholdsvis ikke medregnes til afgiftsgrundlaget, og hvornår der kan ske berigtigelse af grundlaget.

Til § 27

Bestemmelsen fastsætter, hvad der indgår i afgiftsgrundlaget ved levering af en vare eller en ydelse. Afgiftsgrundlaget er det beløb, der skal betales afgift af.

Det fastslås i stk. 1, at afgiftsgrundlaget er vederlaget uden afgift. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7, stk. 1, men er sprogligt tilpasset 6. moms-direktiv. »Afgiftsgrundlaget« svarer således til den »afgiftspligtige værdi« efter de gældende regler.

Stk. 2 indeholder en opregning af en række prislelementer, der skal medregnes til afgiftsgrundlaget. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7, stk. 2, men sprogbrugen er tilpasset direktivet på et enkelt punkt. Den gældende litra e og g er dog ikke gentaget i forslaget. Efter den gældende § 7, stk. 2, litra e, medregnes til afgiftsgrundlaget kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen). Denne bestemmelse er ikke gentaget, idet afgrænsningen af, i hvilket omfang kasserabatter m.v. skal medregnes til

afgiftsgrundlaget, i stedet fremgår af stk. 3, nr. 2, og stk. 4. Bestemmelsen om serveringsafgift i den gældende § 7, stk. 2, litra g, er ikke gentaget, da bestemmelsen omfattes af de almindelige regler om afgiftsgrundlaget.

I stk. 3 fastslås det, hvad der ikke skal medregnes til afgiftsgrundlaget.

Efter nr. 1 og 2 medregnes ikke prisnedsættelser i form af kasserabat for forudbetaling, og kasserabatter eller andre rabatter, der opnås på det tidspunkt, hvor leveringen finder sted. Disse bestemmelser findes ikke direkte i den gældende lov, hvor det i stedet i § 7, stk. 2, er fastsat, hvilke kasserabatter der skal medregnes til afgiftsgrundlaget, jf. ovenfor. Ændringen sker i overensstemmelse med systematikken i direktivet, men der sker som nævnt ingen ændringer i den gældende retstilstand.

Efter nr. 3 medregnes ikke udlæg, dvs. beløb, som modtages fra køber som godtgørelse af omkostninger, der er afholdt i køberens navn og for dennes regning.

Den gældende lov indeholder ikke udtrykkelige regler om udlæg, men det følger af hovedreglen i § 7, stk. 1, at der betales afgift af vederlaget for leverancen (udlægget udgør ikke en del af vederlaget for leverancen). Bestemmelsen foreslås indsat i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i direktivets artikel 11, punkt A, stk. 3, litra c. Bestemmelsen indebærer ingen ændringer i den gældende retstilstand på området, da den afgiftsmæssige behandling af udlæg i realiteten er sket med udgangspunkt i direktivbestemmelsen.

Det er en betingelse for at kunne holde udlæg uden for afgiftsgrundlaget, at udlægget i virksomheden registreres på en udlægskonto, så foretagne udlæg fremgår direkte heraf. Virksomheden skal således kunne redegøre for de faktiske udgifter til udlæg. Da udlæggene ikke vedrører virksomheden, kan virksomheden heller ikke i sin afgiftsopgørelse fradrage den afgift, der ligger på udlæg.

Nr. 4 svarer til den gældende lovs § 7, stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til den gældende lovs § 13, stk. 7, idet bestemmelsens anvendelsesområde dog foreslås udvidet. Efter bestemmelsen kan der i afgiftsgrundlaget fradrages rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, når rabatten senere bliver effektiv. Efter de gældende regler kan der alene foretages fradrag, når rabatten ydes til registrerede virksomheder, der har fradragsret for afgiften af leverancen. Det foreslås, at der også skal kunne foretages fradrag, når rabatten ydes til andre virksomheder og til private forbrugere.

Det er en betingelse for at foretage fradraget, at

der udstedes en kreditnota over rabatten med angivelse af afgiften heraf.

Bestemmelserne i stk. 5 og 6 svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 13, stk. 5 og 6.

Til § 28

Bestemmelsen omhandler fastsættelsen af afgiftsgrundlaget i de tilfælde, hvor det ikke kan ske på grundlag af vederlaget. Det drejer sig om udtagning af varer og ydelser (stk. 1), byttehandel (stk. 2), byggeri for egen regning (stk. 3), og udtagning af aktiver (stk. 4).

Efter stk. 1 er afgiftsgrundlaget for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning, indkøbs- eller fremstillingsprisen uden afgift, men med andre afgifter, der indgår i afgiftsgrundlaget.

Hvis virksomheden selv har indført den udtagne vare fra lande uden for EF, er afgiftsgrundlaget værdien efter forslagets § 32, dvs. toldværdien tillagt eventuel told og andre afgifter, der skal betales i forbindelse med indførslen, dog ikke afgift efter denne lov.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 8, stk. 1, men der er sket en tilpasning til de foreslåede ændrede regler om udtagning i § 5.

Stk. 2, der fastsætter afgiftsgrundlaget ved byttehandel, svarer til den gældende lovs § 8, stk. 2, og § 17, stk. 5.

Stk. 3 omhandler fastsættelsen af afgiftsgrundlaget i de tilfælde, hvor der skal betales afgift af byggeri m.v. for egen regning. Afgiftsgrundlaget fastsættes efter samme regler som i stk. 2. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 8, stk. 3, men der er sket en tilpasning til de foreslåede regler om afgiftsberigtigelse af byggeri m.v. for egen regning i forslagets §§ 6 og 7.

Efter stk. 4 fastsættes afgiftsgrundlaget ved udtagning af aktiver efter forslagets § 8, stk. 2, på den i stk. 1 anførte måde, dvs. på samme måde som ved udtagning af varer og ydelser. Afgiftsgrundlaget er derfor indkøbseller fremstillingsprisen. For aktiver, der er undergivet værdiforringelse, reduceres beregningsgrundlaget med 20 pct. for hvert påbegyndt regnskabsår efter anskaffelses- eller fremstillings-tidspunktet.

Til § 29

Efter stk. 1 kan de statslige told- og skattemyndigheder bestemme, at afgiftsgrundlaget for en leverance fastsættes efter reglerne i forslagets § 28, stk. 2, dvs. som udgangspunkt som den almindelige salgspris, hvis der består et interessefællesskab mellem køber og sælger. Består der et sådant interessefælles-

skab, f.eks. ved at den ene part har økonomisk interesse i den anden parts virksomhed, kan der således være risiko for, at den aftalte salgspris afviger fra den almindelige salgspris for at reducere afgiftsbetalingen.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 9, stk. 1, idet det dog er de statslige told- og skattemyndigheder og ikke skatteministeren, der træffer bestemmelse om anvendelsen af reglerne i forslagets § 28, stk. 2. Denne ændring foreslås, fordi der ikke vurderes at være grundlag for at fastsætte generelle regler herom, idet afgørelsen – som hidtil – vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag.

Stk. 2 svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 9, stk. 2.

Til § 30

Bestemmelsen indeholder særlige regler for fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget, når udlejningsvirksomheder og køreskoler afhænder eller udtager køretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10, stk. 2, og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse nr. 83 af 5. februar 1992 om moms af motorkøretøjer, der afsættes af udlejningsvirksomheder og køreskoler.

Udlejningsvirksomheder og køreskoler kan efter stk. 1 beregne afgiften på grundlag af et reduceret afgiftsgrundlag. I det reducerede grundlag fragår afgiften efter registreringsafgiftsloven nedskrevet i takt med køretøjets værdiforringelse. Afgiftsgrundlaget reduceres for at undgå, at der beregnes afgift af den registreringsafgift, der indgår i prisen, og som ikke afgiftsbelægges for nye køretøjer. Afgiftsteknisk sker det ved at tage udgangspunkt i afgiftsgrundlaget ved køretøjets første afgiftsberigtigelse her i landet og nedskrive dette beløb forholdsmæssigt i forhold til værditabet på køretøjet. Det betyder, at hvis afgiftsgrundlaget udgjorde 35 pct. af køretøjets oprindelige salgspris, udgør det reducerede afgiftsgrundlag 35 pct. af videresalgsprisen.

I modsætning til de gældende regler, der fastsætter gennemsnitlige reduktionsprocenter for hver køretøjskategori, indebærer bestemmelsen, at afgiften fastsættes konkret i hvert enkelt tilfælde.

Efter stk. 2 må der ikke i fakturaen anføres afgiftsbeløb, når afgiften beregnes af et reduceret grundlag.

Til § 31

Bestemmelsen fastsætter, at afgiftsgrundlaget for varer, der erhverves fra andre EF-lande, er vederlaget for erhvervelsen. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 7 om den afgiftsplig-

tige værdi, som efter lovens § 29 d, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på erhvervelser fra andre EF-lande.

Afgiftsgrundlaget er således det samme for erhvervelser som for leverancer af varer og ydelser.

Til § 32

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29, stk. 2 og 6, idet der dog i bestemmelsens stk. 2 er fastsat et lavere afgiftsgrundlag ved indførsel af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter. Afgiftsgrundlaget for disse genstande m.v. foreslås fastsat til 20 pct. af afgiftsgrundlaget som fastsat efter stk. 1. Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede nye regler om brugte varer m.v. i kapitel 17.

Kapitel 7

Afgiftssatsen

Til § 33

Efter bestemmelsen udgør afgiften 25 pct. af afgiftsgrundlaget. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 14.

Kapitel 8

Afgiftsfritagelser

Kapitlet fastsætter afgiftsfritagelser for leverancer, erhvervelser og indførsel. De pågældende transaktioner er afgiftspligtige her i landet, men fritages for afgift.

Til § 34

Grundlaget for bestemmelsen er 6. momsdirektivs artikel 15 og 16. Artikel 15 vedrører afgiftsfritagelse for udførsel til steder uden for EF og dermed ligestillede transaktioner samt for international transport, og artikel 16 særlig afgiftsfritagelse i forbindelse med international udveksling af varer.

Leverancer efter denne bestemmelse er omfattet af en såkaldt »0-momssats«. Det indebærer, at der efter reglerne i kapitel 9 er fradragsret for afgiften af virksomhedens indkøb m.v. i forbindelse med disse leverancer. De pågældende transaktioner er hermed helt fritaget for afgiftsbelastning.

Til stk. 1

Til nr. 1-4

Bestemmelserne vedrørende levering af varer til andre EF-lande svarer til den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 1 og 2.

Ved »punktafgiftspligtige varer« forstås varer, der er omfattet af de harmoniserede punktafgifter i EF, jf. direktiv 91/680. Det drejer sig om mineralolie, alkoholholdige drikkevarer samt tobaksvarer. Reglen omfatter således ikke varer, der her i landet eller i andre EF-lande er pålagt andre afgifter.

Til nr. 5

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 4, som imidlertid er præciseret for så vidt angår salg til turister, dvs. rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage.

Fritagelsen for turistsalg er betinget af et vist mindstesalg. For turister fra Finland, Norge og Sverige skal værdien for den enkelte vare overstige 1.200 kr., inkl. afgift, svarende til de gældende regler. En gruppe af ting, der normalt udgør en helhed, anses som én vare. Grænsen for andre turister fra lande uden for EF foreslås med bestemmelsen nedsat fra de gældende 600 kr. til 300 kr., inkl. afgift, for køb i samme forretning. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af bestemmelsen. Det er hensigten at fastsætte regler svarende til de gældende regler i bekendtgørelse nr. 1209 af 23. december 1992 om fritagelse for merværdiafgift (moms) af varer, der udføres af privatpersoner til steder uden for EF. Det drejer sig f.eks. om de nærmere krav til dokumentation for udførslen.

Til nr. 6

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 5.

Til nr. 7-9

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 7-9.

Til nr. 10

Der foreslås i litra a afgiftsfritagelse for levering af varer og transportydelser til diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttet personale med diplomatiske rettigheder, samt personale med diplomatiske rettigheder ved internationale organisationer i andre EF-lande, og i litra b for levering af varer og ydelser til internationale organisationer i andre EF-lande. Fritagelsen gælder i det omfang, de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet og varerne transporteres til det pågældende land.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 3, men det er bl.a. blevet præciseret, at det er værtslandets regler, som er afgørende for, om leverancen kan ske uden afgift, og at varerne skal

transporteres ud af landet. Der er yderligere foretaget en sondring mellem levering til diplomatiske udsendinge m.v. på den ene side (litra a) og internationale organisationer på den anden side (litra b). Afgiftsfritagelsen er videre ved levering til de internationale organisationer. Den omfatter f.eks. forskningsopgaver, der udføres for en EF-institution.

Leverancer til diplomater m.v., der er akkrediteret her i landet, er omfattet af godtgørelsesordningen efter forslaget § 45, stk. 2. Afgiftsfritagelse ved diplomaters m.v. indførsel af varer fra steder uden for EF sker efter toldlovens regler, jf. forslaget § 36, stk. 2.

Til nr. 11

Der foreslås afgiftsfritagelse for levering af guld til Danmarks Nationalbank.

Bestemmelsen er ny og optages i loven i overensstemmelse med 6. momdirektiv. Der sker ingen ændringer af retstilstanden på området i forbindelse hermed.

Til nr. 12

Der foreslås afgiftsfritagelse for levering af ydelser, herunder transportydelser og hertil knyttede transaktioner, når ydelsen er direkte knyttet til udførsel af varer til steder uden for EF eller til indførsel af varer, der er omfattet af en toldordning m.v.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 10, der dog er blevet præciseret.

Baggrunden for bestemmelsen er, at ydelsen anses som en integreret del af varer, der eksporteres til steder uden for EF. Det bemærkes, at for varer, der indføres fra steder uden for EF, vil ydelserne indgå i fortoldningsbeløbet og herved blive pålagt afgift.

Til nr. 13

Der foreslås afgiftsfritagelse for ydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når de medvirker ved de i nr. 5 til 12 omhandlede transaktioner eller ved transaktioner, som gennemføres uden for EF.

Ved denne bestemmelse fritages formidlingsydelsen for afgift, når den ydelse, der formidles, er afgiftsfritaget efter nr. 5 til 12. Bestemmelsen er ny og indsættes i overensstemmelse med 6. momsdirektiv.

Til nr. 14

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 11.

Til nr. 15

Der foreslås afgiftsfritagelse for varer til oplægning i Københavns Frihavn eller på frilager.

Varer, der leveres med henblik på endeligt forbrug dér, kan ikke fritages for afgift. Det gælder f.eks. kantinesalg.

Forslaget svarer til gældende praksis for så vidt angår Københavns Frihavn. De tilsvarende regler for oplægning på frilagre er en konsekvens af det fremsatte forslag til ny toldlov.

Til nr. 16

Der foreslås afgiftsfritagelse for levering af proviant og andre fornødenheder til skibe eller fly til brug om bord eller til salg til passagerer m.v. i overensstemmelse med toldlovens regler.

Bestemmelsen svarer til bemyndigelsesbestemmelse i den gældende lovs § 12, stk. 3, 1. pkt.

Til stk. 2

Efter stk. 2 kan skatteministeren i overensstemmelse med EF's regler bestemme, at salg fra told- og afgiftsfri butikker i toldlufthavne, i fly og på skibe fritages for afgift.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 12, stk. 3, 2. pkt.

Til stk. 3

Efter stk. 3 meddeler de statslige told- og skattemyndigheder i overensstemmelse med traktatlige forpligtelser afgiftsfrihed for materiel og ydelser til brug for NATO. Denne fritagelse har hidtil været fastsat som tekstanmærkninger til finansloven.

Til § 35

Med bestemmelsen afgiftsfritages erhvervelse af varer fra andre EF-lande i visse tilfælde. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29 d og § 3, stk. 6.

Efter stk. 1, nr. 1, er erhvervelser fra andre EF-lande afgiftsfritaget i samme omfang, som tilsvarende indenlandske leverancer er fritaget.

I nr. 2 er det fastsat, at en udenlandsk virksomhed, der er registreret for merværdiafgift i et andet EF-land, og som sælger varer her i landet fra et tredje EF-land (trekantshandel), er fritaget for afgift. Det er en betingelse for fritagelsen, at den registrerede varemodtager her i landet i stedet betaler afgiften. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den udenlandske virksomheds dokumentation for, at afgift ikke skal betales af denne virksomhed. Det er hensigten at fastsætte regler svarende til de gældende regler for trekantshandel i bekendtgørelse nr. 1211 af 23. december 1992 efter merværdiafgiftsloven (Momsloven) om lister, regnskabsføring, afregning m.v. for EF-handel med varer og transportydelser. Det drejer sig om faktura- og listekrav.

Efter stk. 2 er virksomheder, der erhverver varer, fritaget for at betale afgift, når virksomheden ville kunne få afgiften godtgjort efter bestemmelserne i forslagens kapitel 10.

Til § 36

Efter bestemmelsen er indførsel af varer fra steder uden for EF i visse tilfælde fritaget for afgift.

Stk. 1, nr. 1 og 2, svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 29, stk. 3, nr. 1 og 2.

I nr. 3 fastsættes det, at varer, der forsendes erhvervsmæssigt her til landet fra steder uden for EF, er fritaget for afgift, når den samlede værdi af forsendelsen ikke overstiger 80 kr. Afgiftsfritagelsen omfatter dog ikke alkoholholdige varer, parfume og toiletvand samt tobak og tobaksvarer. De gældende regler, der svarer hertil, er fastsat i bekendtgørelse nr. 1208 af 23. december 1992 om fritagelse for merværdiafgift (moms) ved visse former for indførsel fra steder uden for EF. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden. Det er hensigten at fastsætte regler svarende til bekendtgørelsen.

Nr. 4 og 5 svarer til den gældende lovs § 29, stk. 4 og 5.

Efter stk. 2 er der i samme omfang og under samme betingelser som fastsat for toldfrihed afgiftsfrihed for levering af varer til fremmede staters herværende diplomatiske udsendinge og internationale organisationer samt de dertil knyttede personer.

Bestemmelsen følger af den gældende toldlovs § 22, men foreslås hermed optaget i nærværende lov.

Efter stk. 3 meddeler de statslige told- og skattemyndigheder i overensstemmelse med traktatlige forpligtelser afgiftsfrihed for indførsel af materiel til brug for NATO. Denne fritagelse har hidtil været fastsat som tekstanmærkninger til finansloven.

Kapitel 9

Frdrag

Kapitlet indeholder bestemmelser om, i hvilket omfang registrerede virksomheder har fradragsret for afgiften på deres indkøb m.v. til brug for virksomheden. Der er fastsat regler om fuld fradragsret (§ 37), delvis fradragsret (§§ 38-41), ingen fradragsret (§ 42) og regulering af fradragsret (§§ 43-44).

Til § 37

Bestemmelsen fastsætter reglerne om fuld fradragsret for afgift på indkøb m.v. til brug for afgiftspligtig virksomhed, dvs. fradrag for den såkaldte »indgående afgift« (købsmomsen).

Den gældende lov indeholder ikke tilsvarende generelle og udtrykkelige regler om fuld fradragsret. Reglerne om den fulde fradragsret er således indeholdt i lovens regler om virksomhedernes afgiftstilsvær i § 15, der indeholder en afgrænsning af den indgående afgift. De foreslåede regler indebærer ingen ændringer i den gældende retstilstand på området.

Efter stk. 1 gælder fradragsretten for de registrerede virksomheder. Den fradragsberettigede afgift er afgiften af virksomhedens indkøb, eller den afgift virksomheden i øvrigt skal betale for varer og ydelser, der anvendes i forbindelse med virksomhedens afgiftspligtige leverancer, dvs. i forbindelse med driften af den afgiftspligtige virksomhed. Det gælder også leverancer udført i udlandet.

Der er dog ikke fradragsret for indkøb m.v. til brug for de leverancer af varer og ydelser, der er fritaget for afgift efter forslagens § 13. Det betyder bl.a., at læger ikke kan trække afgiften fra på deres indkøb til brug i lægepraksis.

Det er derimod ikke afgørende for fradragsretten, om virksomheden rent faktisk skal betale afgift af deres afsætning. Indkøb til brug for eksport eller andre afgiftsfritagne leverancer m.v. efter forslagens kapitel 8 er derfor fuldt fradragsberettigede.

Der er kun fuld fradragsret, hvis indkøbene m.v. udelukkende anvendes til brug for den registreringspligtige virksomhed. Hvis indkøb også anvendes til andre formål, f.eks. til brug for ikke-registreringspligtig virksomhed, er der kun delvis fradragsret efter de foreslåede regler om delvis fradragsret i §§ 38-41.

Stk. 2 indeholder en nærmere afgrænsning af den fradragsberettigede afgift.

Efter nr. 1 er der fradragsret for varer og ydelser, som er leveret til virksomheden. Der er således fradragsret for den afgift, der er faktureret til virksomheden af dens leverandører. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 15, stk. 4, nr. 1.

Efter nr. 2 er der fradragsret for virksomhedens erhvervelser fra andre EF-lande. Virksomheden skal betale afgift af disse erhvervelser efter forslagens § 11 og har fradragsret for afgiften, såfremt varen er erhvervet til brug for virksomhedens registreringspligtige omsætning. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 15, stk. 4, nr. 3.

Efter nr. 3 er der fradragsret for afgiften på indførsel, dvs. den afgift, som påhviler varer, der indføres fra steder uden for EF. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 15, stk. 4, nr. 2.

Efter nr. 4 er der endelig fradragsret for afgiften af ydelser, som virksomheden indkøber i andre EF-lande, og som det påhviler virksomheden at betale afgiften af. Det er ydelser, som virksomheden er be-

talingspligtig for efter forslaget § 46, stk. 1, nr. 3. Det drejer sig om de ydelser, der er nævnt i de foreslåede §§ 18-21, dvs. rådgivningsydelser m.v., transportydelser og ydelser knyttet til transport, herunder når de leveres af formidlere. Der findes ikke en tilsvarende udtrykkelig bestemmelse i den gældende lov, men tilsvarende regler fremgår af ydelsesbekendtgørelsen.

I stk. 3 fastslås det, at når der skal betales afgift ved udtagning, kan fradrag – i det omfang det ikke tidligere er sket – for sådanne indkøb m.v. foretages i forbindelse med udtagningen. Ved udtagning af varer, hvor der kun er opnået delvis fradragsret ved indkøbet m.v., kan der således efter bestemmelsen foretages fradrag for den resterende del af afgiften på indkøbet. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 16, stk. 5.

Endelig præciseres det i stk. 4, at når afgiften ved byttehandel beregnes på grundlag af forskelsbeløbet, skal fradragsretten tilsvarende opgøres på grundlag af forskelsbeløbet. Der findes ikke en tilsvarende udtrykkelig regel herom i den gældende lov, men bestemmelsen svarer til den gældende retstilstand på området.

Til § 38

Bestemmelsen fastsætter reglerne om delvis fradragsret for indkøb m.v. til brug for registreringspligtig virksomhed. Delvis fradragsret opnås, når der ikke er grundlag for fuld fradragsret, fordi indkøbene m.v. ikke udelukkende anvendes til den registreringspligtige virksomhed.

Den gældende lov indeholder ikke nærmere regler om delvis fradragsret. De gældende regler er således fastsat i bekendtgørelse nr. 645 af 20. oktober 1988 om delvis fradragsret for merværdiafgift, der er udstedt i medfør af lovens § 16, stk. 2.

Med de foreslåede regler i §§ 38-41 optages bekendtgørelsens regler om opgørelse af den delvise fradragsret i loven.

Stk. 1 omhandler opgørelsen af den delvise fradragsret ved indkøb m.v. til blandet anvendelse, dvs. hvor de pågældende varer og ydelser anvendes både til den registreringspligtige virksomhed og til ikke-registreringspligtig virksomhed. Fradragsretten opgøres forholdsmæssigt, og fradraget udgør den del af afgiften, der forholdsmæssigt svarer til omsætningen i den registreringspligtige del af virksomheden. Bestemmelsen svarer til bekendtgørelsens § 1, stk. 3.

Det præciseres, at der ved opgørelse af omsætningen ses bort fra visse omsætningsbeløb. De omsætningsbeløb, der er tale om, er indtægter fra salg af

investeringsgoder, der har været benyttet i virksomheden.

Det drejer sig endvidere om indtægter fra bitransaktioner vedrørende fast ejendom (i modsætning til ejendomshandlervirksomhed). Ved »bitransaktioner« forstås transaktioner af helt underordnet betydning eller transaktioner, der er direkte afledt af virksomhedens afgiftspligtige aktiviteter. Bitransaktioner omfatter således enkeltstående salg af fast ejendom.

Der skal endelig bortses fra renteindtægter o.lign., der ikke kan anses at hidrøre fra afgiftsfri finansieringsvirksomhed, jf. forslaget § 13, stk. 1, nr. 12. Der drejer sig om indtægter fra passiv kapitalanbringelse, f.eks. renteindtægter fra indestående i pengeinstitutter, udbytter, kursavancer, obligationer, aktier og pantebreve m.v., samt renteindtægter fra egne købe- og kreditkøbsaftaler. Enkeltstående udlån mellem moder- og datterselskaber eller mellem søsterselskaber anses også som passiv kapitalanbringelse.

Disse regler for opgørelse af omsætningen svarer til gældende praksis.

I stk. 2 fastsættes reglerne for opgørelsen af den delvise fradragsret, når indkøb m.v. også anvendes til privat brug. For varer og ydelser, der benyttes både til fradragsberettigede formål og til formål, der ikke vedrører virksomheden, dvs. til formål der heller ikke vedrører ikke-fradragsberettigede aktiviteter, opgøres fradragsretten skønsmæssigt. Der kan foretages fradrag for den del af afgiften, der skønsmæssigt svarer til de pågældende varers og ydelsers brug til fradragsberettigede formål. Bestemmelsen svarer til bekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Efter stk. 3 kan de statslige told- og skattemyndigheder tillade eller stille krav om, at den delvise fradragsret opgøres særskilt for en del af virksomheden. Tilladelse meddeles efter forudgående ansøgning. Har en virksomhed således flere sektorer, f.eks. hvis den registrerede virksomhed består af flere særskilte virksomheder, eller hvis en virksomhed har flere forskellige driftsaktiviteter, kan/skal fradragsretten opgøres særskilt for den enkelte sektor. Hvis fradragsretten således opgøres sektorvis, skal virksomheden føre et tilsvarende sektorregnskab. Bestemmelsen svarer til § 6 i bekendtgørelsen om delvis fradragsret.

Stk. 4 indeholder en bemyndigelse for skatteministeren til at fastsætte nærmere regler for opgørelsen af den delvise fradragsret efter stk. 1 og 2. Det er hensigten at udstede nærmere regler om den praktiske gennemførelse af lovens bestemmelser herom, svarende til de gældende regler i ovennævnte bekendtgørelse. Det drejer sig f.eks. om regler om en foreløbig opgørelse af fradragsretten.

F. t. l. om merværdiafgift

Til §§ 39-41

Disse bestemmelser indeholder specielle regler for opgørelsen af den delvise fradragsret for opførelse af bygninger (§ 39), vedligeholdelse af veje og anskaffelse og drift af telefoner (§ 40), samt for anskaffelse og drift af små vare- og lastmotorkøretøjer (§ 41). Bestemmelserne svarer til de gældende regler i §§ 2-5 i bekendtgørelsen om delvis fradragsret.

Efter forslaget § 39 opgøres den delvise fradragsret for opførelse m.v. af bygninger, der både anvendes til formål, der er fradragsberettigede efter forslaget § 37, og til andre formål efter et skøn over byggeomkostningerne for virksomhedens lokaler i forhold til de samlede byggeomkostninger. Hvis lokalerne til de forskellige former for anvendelse er af samme standard, kan fordelingen foretages på grundlag af forholdet mellem etagearealet af virksomhedens lokaler og bygningens samlede etageareal.

Efter forslaget § 40, stk. 1, kan afgift vedrørende vedligeholdelse af tilkørselsveje til landbrugsbedrifter, der benyttes både erhvervsmæssigt og privat, fradrages med to tredjedele. Efter bestemmelsens stk. 2 kan afgift af udgifter til privat telefon, der også benyttes erhvervsmæssigt, under visse betingelser fradrages med halvdelen.

Efter forslaget § 41 kan afgift vedrørende anskaffelse af vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 tons kun fradrages, når køretøjet udelukkende anvendes til brug for virksomhedens fradragsberettigede aktiviteter.

Afgift af driftsudgifter kan derimod fradrages fuldt ud, selvom køretøjet også anvendes til anden brug. For lejede køretøjer, der ikke udelukkende anvendes til registreringspligtige formål, kan afgiften af lejen fradrages med en tredjedel og afgiften af driftsomkostningerne fradrages fuldt ud. Reglerne finder kun anvendelse, når omsætningen i virksomheden overstiger 10.000 kr. årligt.

Til § 42

Bestemmelsen indeholder en opregning af indkøb m.v., der ikke giver ret til fradrag for indgående afgift, selv om de vedrører virksomhedens fradragsberettigede aktiviteter.

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 16, stk. 3. Der er ikke fradrag for indkøb m.v., som vedrører kost eller bolig til indehaver og personale, naturalafłønning, personalegoder som børnepasning og ferieboliger, repræsentation og gaver, hotelophold og personbiler.

Efter de foreslåede regler i § 13, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., skal der betales afgift af erhvervsrelateret kur-

susvirksomhed. Det følger af bestemmelsens stk. 1 om begrænsninger i fradragsretten, at indkøb af hotel- og restaurationsydelser ikke kan fradrages. I bestemmelsens stk. 2 præciseres rækkevidden heraf for indkøb m.v. af de pågældende ydelser til brug for deltagere i denne kursusvirksomhed. Virksomheder, der afholder afgiftspligtige kurser, kan således ikke fradrage afgift af indkøb m.v., som vedrører overnatning og bespisning af virksomhedens kursusdeltagere m.v.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 16, stk. 6. Bestemmelsen indeholder en undtagelse fra stk. 1, idet bilforhandlere og -udlejere samt køreskoler har fradragsret for indkøb m.v. af personbiler.

Til §§ 43-44

Bestemmelserne indeholder regler om regulering for investeringsgoder. Ved reguleringen ændres den fradragsret, som virksomheden har opnået i forbindelse med anskaffelsen af godet.

Den gældende lov indeholder alene i § 16, stk. 2, de overordnede regler for regulering. De nærmere regler om regulering er fastsat i bekendtgørelse nr. 75 af 26. februar 1985 om regulering af indgående merværdiafgift for investeringsgoder (reguleringsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsens regler foreslås optaget i loven.

Efter de gældende regler foretages der udelukkende regulering i tilfælde, hvor der er fradragsret i forbindelse med anskaffelsen af et investeringsgode. Efter 6. momsdirektiv kan EF-medlemslandene gennemføre regler om tilbagebetaling af afgift til virksomheder i tilfælde, hvor investeringsgoder, der er anskaffet uden ret til fradrag, senere anvendes til afgiftspligtige formål. Det foreslås, at disse regler gennemføres.

Ved eventuel fremtidig inddragelse af nye områder under afgiftspligten, f.eks. i forbindelse med ændringer i EF-direktiver, herunder ændringer i EF-landenes undtagelsesbestemmelser, må der som hidtil i forbindelse med den nødvendige lovændring i hvert enkelt tilfælde tages stilling til, hvorvidt der kan ske regulering for anskaffelser foretaget inden ændringen finder sted.

Efter forslaget § 43, stk. 1, skal der ske regulering af den fradragsberettigede afgift, hvis der sker ændringer i anvendelsen efter anskaffelsen af et investeringsgode. Det, der reguleres, er altså den indgående afgift, som virksomheden tidligere har fået eller ikke fået fradragsret for.

Reguleringen sikrer, at fradragsretten, i stedet for kun at afspejle godets brug på anskaffelsestidspunk-

tet, tilpasses evt. ændringer i brugen inden for en bestemt periode, den såkaldte »reguleringsperiode«.

Regulering omfatter kun de investeringsgoder, som er nærmere defineret i stk. 2, og reguleringsperiodens længde afhænger af godets karakter, jf. forslagens § 44. Regulering skal ske både ved ændret brug i virksomheden af det pågældende gode og ved salg eller overdragelse af godet, jf. stk. 3. Regulering kan indebære såvel et større som et mindre fradrag.

Stk. 2 indeholder som nævnt en definition af investeringsgoder. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 2, i reguleringsbekendtgørelsen. Investeringsgoder er driftsmidler med en anskaffelsespris uden afgift på over 50.000 kr., der er undergivet værdiforringelse, fast ejendom, herunder til- og ombygning, samt reparationsarbejder til en samlet værdi af mere end 50.000 kr.

I stk. 3 er angivet de tilfælde, hvor regulering skal ske. Efter bestemmelsen skal der ske regulering i videre omfang end efter de hidtidige regler i reguleringsbekendtgørelsen. De ændrede reguleringsbestemmelser er fastsat i overensstemmelse med de tilsvarende regler i direktivets artikel 20.

Efter nr. 1 skal der ske regulering, når anvendelsen af investeringsgodet efterfølgende giver ret til et mindre fradrag end det, der er opnået ved anskaffelsen. Hvis der f.eks. ved anskaffelsen er opnået fuld fradragsret, skal der reguleres, når godet senere også benyttes til privat brug eller til brug for ikke-afgiftspligtige aktiviteter. Det samme gælder, hvis der er opnået delvis fradragsret, og den senere brug berettiger til et lavere fradrag eller evt. intet fradrag. Bestemmelsen svarer til de gældende regler i reguleringsbekendtgørelsens § 2, stk. 3.

Nr. 2 omhandler den modsatte situation, hvor den faktiske anvendelse af investeringsgodet berettiger til et større fradrag end det, der oprindeligt blev opnået ved anskaffelsen. Regulering kan ske både, når der ved anskaffelsen ikke er opnået noget fradrag, og når der er opnået delvis fradragsret.

Efter de gældende regler kan der ikke ske regulering, når der ikke ved anskaffelsen er opnået fradragsret, eller når investeringsgodet senere er overgået til en anvendelse, for hvilken der ikke er fradragsret. Forudsætningen for regulering har således hidtil været, at der ved anskaffelsen er opnået delvis fradragsret, eller at investeringsgodet ikke efter den fradragsberettigede anskaffelse er overgået til en anvendelse, som virksomheden ikke har fradragsret for, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse indebærer f.eks., at en virksomhed efterfølgende kan få fradragsret for et investeringsgode, der oprindeligt er indkøbt til brug for ikke-afgiftspligtige aktiviteter, hvis godet senere

overgår til brug i forbindelse med afgiftspligtige aktiviteter. Der vil også kunne ske regulering, hvis et investeringsgode efter først at være anskaffet til erhvervsmæssig brug derefter overgår til privat anvendelse og senere igen anvendes erhvervsmæssigt.

Ændringen betyder altså, at der inden for reguleringsperioden kan ske regulering ved en ændret anvendelse af investeringsgoder uanset forholdene på anskaffelsestidspunktet.

Efter nr. 3 skal der ske regulering ved salg af et investeringsgode, for hvilket der ikke ved anskaffelsen er opnået fuld fradragsret. Salg af fast ejendom reguleres efter nr. 4. Salget sidestilles med godets overgang til fuld fradragsberettiget anvendelse. Bestemmelsen indebærer en ændring af reguleringsbekendtgørelsens § 3, stk. 1. Ændringen foreslås i overensstemmelse med direktivets artikel 20, stk. 3.

Virksomheders salg af aktiver er en levering efter forslagens § 8, stk. 1. Der skal svares afgift ved salget, når virksomheden enten ved anskaffelsen af godet eller senere har fået fradrag herfor. Afgørende er altså, om godet på salgstidspunktet helt eller delvist anvendes i forbindelse med den registreringspligtige virksomhed. Virksomheden skal beregne afgift på samme måde som ved almindeligt varesalg.

Ved salget anses godet for i den resterende del af reguleringsperioden at blive anvendt til fuldt fradragsberettiget formål. Regulering finder derfor sted, hvis virksomheden kun har opnået delvis fradragsret for godet ved anskaffelsen. Der er loft over reguleringsbeløbet, som ikke kan overstige 25 pct. af salgssummen uden afgift.

Efter nr. 4 skal der ligeledes ske regulering ved salg af fast ejendom. Salget sidestilles med den faste ejendoms overgang til ikke-fradragsberettiget anvendelse. Er der derfor opnået fradrag i forbindelse med den faste ejendoms anskaffelse eller opførelse, skal der reguleres for den del af fradraget, som vedrører den resterende del af reguleringsperioden. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen. Køberen kan altså indtræde eller succedere i sælgerens reguleringsforpligtelse. Bestemmelsen svarer til de gældende regler i bekendtgørelsens § 4.

Endelig skal der efter nr. 5 ske regulering, når et driftsmiddel overdrages som led i hel eller delvis overdragelse af virksomheden. En sådan overdragelse skal efter forslagens § 8, stk. 1, 3. pkt., ske uden afgift, og overdragelsen sidestilles derfor med driftsmidlets overgang til ikke-fradragsberettiget formål. Ligesom for overdragelse af fast ejendom under nr. 4 kan regulering dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.

Efter stk. 4 bemyndiges skatteministeren til at fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af reguleringen efter stk. 3. Det er hermed hensigten at fastsætte nærmere regler om overtagelsen af reguleringsforpligtelsen svarende til reglerne i den gældende reguleringsbekendtgørelse.

I forslaget § 44 fastsættes reglerne om reguleringsperiodens længde og reguleringens størrelse i det enkelte år.

Bestemmelsens stk. 1 fastsætter reguleringsperiodens længde. For driftsmidler fastsættes reguleringsperioden til 5 år og for fast ejendom samt reparation og vedligeholdelse heraf til 10 år. Bestemmelsen svarer til de gældende regler i bekendtgørelsens § 2, stk. 2, idet det dog præciseres, at reguleringsperioden for fast ejendom regnes fra ibrugtagningstidspunktet, når ejendommen er opført til udlejning. En virksomhed, der er frivilligt registreret for opførelse af fast ejendom med henblik på udlejning, anses først for at tage ejendommen i brug, når første udlejning finder sted.

Efter stk. 2 foretages reguleringen med lige store andele over reguleringsperioden. For driftsmidler reguleres der således med en femtedel og for fast ejendom med en tiendedel i det enkelte regnskabsår. Det beløb, der reguleres, er det afgiftsbeløb, som er betalt ved anskaffelsen henholdsvis ibrugtagningen. Det gælder uanset, om der oprindeligt er opnået fuld eller delvis fradragsret.

Reguleringen sker på grundlag af de ændringer i fradragsretten, som finder sted i det enkelte regnskabsår i forhold til fradragsretten i anskaffelses-/ibrugtagningsåret. Samlet regulering for den resterende reguleringsperiode skal dog ske, når investeringsgodet sælges eller overdrages efter forslaget § 43, stk. 3, nr. 3, 4 eller 5. Bestemmelsen svarer til de gældende regler i bekendtgørelsen, men er dog for så vidt angår reglerne om samlet regulering tilpasset de ændrede regler om regulering.

Stk. 3 indeholder en bagatelgrænse. Der skal således ikke foretages regulering, hvis udsvinget i virksomhedens fradragsprocent for det pågældende investeringsgode er mindre end 10 pct. i forhold til fradragsprocenten på anskaffelses-/ibrugtagningstidspunktet. Bestemmelsen svarer til de gældende regler i bekendtgørelsen.

Kapitel 10

Afgiftsgodtgørelse

Kapitlet indeholder bestemmelser om godtgørelse af afgift til udenlandske virksomheder, diplomater, humanitære organisationer m.v.

Til § 45

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 39, stk. 1, og § 39 a. Det foreslås dog, at der i stedet for godtgørelse kan ydes afgiftsfritagelse efter EF's regler herom. Det gælder varetransport m.v. samt reparation af løseregenstande.

I stk. 2 fastsættes det, at der kan ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer samt tilknyttet personale har betalt i forbindelse med indkøb her. Skatteministeren fastsætter efter forhandling med udenrigsministeren og forsvarsministeren, for hvilke varer og ydelser der kan ydes godtgørelse. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 39, stk. 2.

Stk. 3 svarer til gældende lovs § 39, stk. 3. Ved »udenrigspersonbefordring« forstås transport af personer til og fra andre EF-lande eller steder uden for EF.

Efter stk. 4 ydes der godtgørelse af den afgift, som er betalt i forbindelse med transaktioner omfattet af forslaget § 13, stk. 1, nr. 11 og 12, dvs. bank- og forsikringsvirksomhed, til aftagere uden for EF, eller når de pågældende transaktioner vedrører udførsel af varer til steder uden for EF. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 39, stk. 3, men er præciseret i overensstemmelse med 6. momsdirektiv.

Stk. 5 svarer til den gældende lovs § 39, stk. 4, mens stk. 6 svarer til § 29, stk. 7, i den gældende lov.

Efter stk. 7 bemyndiges skatteministeren til at fastsætte nærmere regler for udbetaling af afgiftsgodtgørelsen efter stk. 1, 3, 4, 5 og 6. Det er hensigten at fastsætte regler svarende til bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 639 af 20. oktober 1988 om tilbagebetaling af merværdiafgift. Det drejer sig f.eks. om krav til ansøgningen om tilbagebetaling af afgift.

Kapitel 11

Betalingspligtige personer

Kapitlet indeholder bestemmelser om, hvilke personer afgiften påhviler. De pågældende personer er betalingspligtige i lovens forstand og hæfter således for afgiftens betaling.

Til § 46

Bestemmelsen fastsætter reglerne for, hvilke personer der skal betale afgiften. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3 sammenholdt med § 24, men reglerne er præciseret.

Hovedreglen er efter stk. 1, at afgiften påhviler den afgiftspligtige person, der leverer varer og ydelser her i landet.

Efter nr. 1 påhviler afgiften dog aftageren, når aftageren er en registreret virksomhed, og varen leveres af en udenlandsk virksomhed, der ikke er registreret her i landet, og som har erhvervet varen fra et andet EF-land end det land, hvor den udenlandske virksomhed er registreret (trekantshandel). Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3, stk. 6.

Efter nr. 2 påhviler afgiften ligeledes aftageren, når denne er en registreret virksomhed, som får leveret og installeret eller monteret en vare af en virksomhed, der er etableret i et andet EF-land. Installerer varen af en her i landet etableret virksomhed, er det denne virksomhed – og ikke aftageren – som er betalingspligtig. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3, stk. 1, litra h. Skatteministerens kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig. Det er hensigten at fastsætte regler svarende til reglerne i bekendtgørelse nr. 1211 af 23. december 1992 efter merværdiafgiftsloven (Momsloven) om lister, regnskabsføring, afregning m.v. for EF-handel med varer og transportydelser.

Efter nr. 3 påhviler afgiften den registrerede virksomhed, som aftager EF-transportydelser (forslagets § 19, stk. 2), hertil knyttede ydelser (forslagets § 20, stk. 2) eller formidlingsydelser (forslagets § 21) med leveringssted her i landet, når virksomheden, som leverer ydelsen, ikke er registreret her. Afgiften påhviler ligeledes den, som modtager rådgivningsydelser m.v. (forslagets § 18) med leveringssted her i landet, men hvor leverandøren ikke er registreret her. Det gælder, uanset om aftageren er registreret. De gældende regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 198 af 22. marts 1990 om merværdiafgift (moms) af visse ydelser, der sælges til udlandet eller købes i udlandet.

Efter stk. 2 påhviler afgiften den, der erhverver varer fra andre EF-lande.

I stk. 3 er det fastsat, at den, der indfører varer fra steder uden for EF, skal betale den med indførslen forbundne afgift.

Enhver, som anfører afgiftsbeløb på en faktura, skal efter stk. 4 svare afgift. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 52, stk. 4, hvorefter enhver virksomhed, som med urette anfører afgiftsbeløb på en faktura, skal indbetale dette beløb til de statslige told- og skattemyndigheder.

En udenlandsk virksomhed, som er registreret her i landet, er betalingspligtig for afgiften efter stk. 1. Er virksomheden registreret ved en herboende repræsentant efter reglerne i forslagets § 47, stk. 2, hæfter repræsentanten efter stk. 5 solidarisk sammen med den udenlandske virksomhed for betaling af afgiften. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 24, 3. pkt.

Det er i stk. 6 fastsat, at flere virksomheder, som er registreret under ét, jf. forslagets § 47, stk. 4, hæfter solidarisk for betaling af afgiften. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 24, 2. pkt.

Kapitel 12

Registrering

Kapitlet indeholder regler om omfanget af registreringspligten. Registreringspligtige virksomheder er virksomheder med leverancer (§ 47) og virksomheder, der foretager erhvervelser (§ 48). Der er fastsat regler om registreringsgrænser (§ 49) og valgfri samt frivillig registrering (§§ 50-51).

Til § 47

Bestemmelsen indeholder reglerne om registrering af de afgiftspligtige personer (virksomheder), der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, som ikke er fritaget efter forslagets § 13. Det er de samme virksomheder, der efter reglerne i den gældende lovs § 5 er registreringspligtige. Bestemmelsen omfatter således ikke virksomheder, der er anmeldelsespligtige efter den gældende lovs § 5 a. Det betyder, at virksomheder, der kun skal betale afgift af erhvervelser fra andre EF-lande, ikke skal registreres efter denne bestemmelse, men efter forslagets § 48, jf. nedenfor.

Efter stk. 1 skal afgiftspligtige personer (virksomheder), der leverer varer og ydelser, anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 1, 1. pkt. Registrering kan dog undlades for virksomheder, der handler med varer og i forbindelse hermed præsterer ydelser i Københavns Frihavn.

Stk. 2 omhandler udenlandske virksomheder uden forretningssted her i landet. Hvis en udenlandsk virksomhed driver virksomhed, der er registreringspligtig efter stk. 1, herunder foretager erhvervelser, skal den registreres ved en herboende repræsentant. Virksomheden skal altså i forhold til de statslige told- og skattemyndigheder have en adresse her i landet. Virksomhedens repræsentant hæfter solidarisk for afgiften, jf. forslagets § 46, stk. 5. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 1, 2. og 3. pkt. Det er dog præciseret, at virksomheden ikke skal registreres, når aftageren i stedet betaler afgiften.

I stk. 3 fastsættes det, at registreringsforholdet følger den afgiftspligtige person. Har den afgiftspligtige person flere virksomheder her i landet, registreres de derfor som udgangspunkt under ét. Det betyder, at virksomhederne i henseende til merværdiafgiftslo-

ven betragtes som én virksomhed. Virksomhederne kan derfor udveksle varer og ydelser uden afgiftsmæssige konsekvenser, og der skal kun føres ét afgiftsregnskab. Virksomhederne kan dog registreres hver for sig, hvis den afgiftspligtige person anmoder herom. Det er en forudsætning, at der så føres et særskilt regnskab for de enkelte virksomheder. Virksomhederne behandles i så fald som selvstændige i afgiftsmæssig henseende. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 2.

Efter stk. 4, 1. pkt., kan flere afgiftspligtige personer registreres under ét, hvis de anmoder herom. De vil i så fald blive betragtet som én virksomhed i henseende til merværdiafgiftsloven. Det er en forudsætning, at de alene driver registreringspligtig virksomhed, dvs. at de har fuld fradragsret for afgiften på deres indkøb m.v. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 3.

Efter bestemmelsens 2. pkt. er der fastsat en videre adgang til fællesregistrering for koncernforbundne virksomheder. De statslige told- og skattemyndigheder kan tillade, at to eller flere afgiftspligtige personer, der driver både registreringspligtig og ikke-registreringspligtig virksomhed, kan registreres under ét. Tilladelsen kan kun gives, hvis den ene afgiftspligtige person (moderselskabet m.v.) gennem direkte eller indirekte besiddelse af samtlige aktier m.v. ejer den eller de andre afgiftspligtige personer (datterselskaber, datterdatterselskaber m.v.), der inddrages under fællesregistreringen. Der er dog i 4. pkt. fastsat den undtagelse fra kravet om 100 pct. ejerskab, at tilladelse til fællesregistrering kan gives, selv om der er udstedt medarbejderaktier m.v. i de datterselskaber, der ønskes inddraget under fællesregistreringen. Tilladelsen er betinget af, at aktierne m.v. kun kan tilbagesælges til det udstedende selskab.

Denne udvidelse af adgangen til fællesregistrering foreslås i overensstemmelse med 6. momsdirektivs artikel 4, stk. 4.

Der vil efter forslaget kunne ske fællesregistrering mellem et moderselskab, f.eks. en bank, og 100 pct. ejede datterselskaber. Datterselskabers 100 pct. ejede datterselskaber kan ligeledes inddrages under fællesregistreringen. Fællesregistreringen behøver ikke omfatte hele koncernen.

Det er efter 5. pkt. en betingelse for fællesregistrering, at selskaberne er etableret her i landet.

Stk. 5 indeholder de tidsmæssige krav til registrering. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 5.

Til § 48

Bestemmelsen omhandler registrering af virksom-

heder, der ikke er registreringspligtige efter forslagens § 47. Registreringsforpligtelsen omfatter virksomheder, der skal betale afgift af erhvervelser fra andre EF-lande. Det drejer sig om ikke-afgiftspligtige juridiske personer og om afgiftspligtige personer, der alene har afsætning af varer og ydelser, som er fritaget for afgift efter forslagens § 13, eller som i øvrigt ikke er registreringspligtige efter § 47.

Baggrunden for, at der sondres mellem virksomheder, der er registreret efter henholdsvis forslagens § 47 og forslagens § 48, er bl.a., at kravene til virksomhederne med hensyn til afregning af afgiften er forskellige.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5 a om anmeldelsespligtige virksomheder.

Bestemmelsen indeholder en bagatelgrænse. Når den samlede værdi af virksomhedens erhvervelser hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr., skal der ikke ske registrering, medmindre det drejer sig om punktafgiftspligtige varer. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 3.

Falder virksomheden ind under bagatelgrænsen, skal der således ikke betales afgift af erhvervelsen, som i stedet skal afgiftsbelægges i det land, hvor sælgeren er registreret.

Til § 49

Bestemmelsen fastlægger, hvornår en afgiftspligtig person er fritaget fra registreringspligten.

Afgiftspligtige personer skal ikke registreres og betale afgift, når de samlede årlige leverancer af varer og ydelser højst udgør 10.000 kr. Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 4, stk. 3. Udenlandske virksomheder, der driver registreringspligtig virksomhed her i landet efter § 47, stk. 2, skal dog altid, uanset omfanget af deres virksomhed her i landet, registreres og betale afgift. Det samme gælder for afgiftspligtige personer, som leverer nye transportmidler til andre EF-lande. Denne bestemmelse findes i den gældende lovs § 4, stk. 3 in fine.

Stk. 2 fastsætter særlige registreringsfritagelser for visse typer af virksomheder.

Det gælder i nr. 1 for marketenderier og kantiner, der ikke skal registreres og betale afgift af deres salg, når salget ikke overstiger 30.000 kr. om året. Denne særlige registreringsgrænse er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 644 af 20. oktober 1988 om fritagelse for at betale afgift efter merværdiafgiftsloven.

Det gælder endvidere i nr. 2 for blinde, der ikke skal registreres og betale afgift, når salget af varer og ydelser ikke overstiger 110.000 kr. om året. Denne

registreringsgrænse findes ligeledes i ovennævnte bekendtgørelse.

Stk. 3 fastsætter, hvornår fjernsalg her til landet fra andre EF-lande falder uden for registreringspligten. Virksomheder i andre EF-lande, der driver fjernsalgsvirksomhed her i landet, skal som udgangspunkt registreres og betale afgift her i landet efter forslagets § 47, stk. 2. »Fjernsalg« omfatter alle de tilfælde, hvor virksomheder etableret i andre EF-lande sælger direkte til privatpersoner m.v. her i landet, og hvor sælgeren på en eller anden måde er involveret i transporten eller forsendelsen af varerne, f.eks. postordresalg.

EF-landene skal efter 6. momsdirektiv fastsætte en omsætningsgrænse for fjernsalg, der afgør, i hvilket EF-land der skal betales afgift. Er en virksomheds fjernsalg til et andet EF-land under omsætningsgrænsen i dette land, skal salget ikke afgiftsberigtiges i dette land (forbrugslandet), men i sælgerens land. Den pågældende virksomhed skal så heller ikke registreres i forbrugslandet.

Efter stk. 3 er omsætningsgrænsen her i landet fastsat til 280.000 kr. Virksomhedens fjernsalg må hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstige denne grænseværdi.

Fjernsalg af punktafgiftspligtige varer skal dog altid afgiftsberigtiges i forbrugslandet. I tilfælde, hvor virksomheder sælger både punktafgiftspligtige og andre varer, indgår omsætningen med punktafgiftspligtige varer i opgørelsen af virksomhedens samlede omsætning her til landet.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 2.

Til § 50

Efter bestemmelsen kan virksomheder, der er fritaget for registrering, vælge at lade sig registrere. Det gælder efter stk. 1 for virksomheder, der er undtaget fra registreringspligten efter forslagets §§ 48 og 49. Det drejer sig f.eks. om virksomheder, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser, men som er under registreringsgrænsen, og om virksomheder, der foretager afgiftspligtige erhvervelser til en samlet årlig værdi på højst 80.000 kr.

Det fastsættes i stk. 2, at den valgfri registrering skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5 b.

Til § 51

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at udlejning, bortforpagtning og salg af fast ejendom er fritaget for afgift efter forslagets § 13.

Efter stk. 1 kan de statslige told- og skattemyndigheder imidlertid give tilladelse til frivillig registrering for erhvervsmæssig udlejning af fast ejendom. Det præciseres i forhold til de gældende regler, at registreringen omfatter alle de lejemål, som udlejes eller forsøges udlejet til erhvervsmæssige formål. Det skal ses i sammenhæng med forslagets § 44, hvorefter reguleringsperioden på 10 år ved fast ejendom regnes fra ibrugtagningstidspunktet, dvs. tidspunktet for første udlejning. Der kan ikke gives tilladelse til frivillig registrering for udlejning til boligformål. Den frivillige registrering kan heller ikke omfatte allerede indgåede erhvervslejemål, medmindre lejerer erklærer sig indforstået hermed.

Der kan også gives tilladelse til frivillig registrering for køb og opførelse af fast ejendom m.v., når det sker med henblik på efterfølgende salg til en registreret virksomhed. Der kan ikke i øvrigt gives tilladelse til frivillig registrering.

Den frivillige registrering medfører, at virksomheden kan fradrage afgiften af udgifter til opførelsen af den faste ejendom efter reglerne i forslagets kapitel 9.

Efter stk. 2 skal den frivillige registrering for udlejning af fast ejendom omfatte en periode på mindst 2 kalenderår. 2-års perioden regnes fra tidspunktet for første udlejnings påbegyndelse.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 6, men er udvidet med regler, som i dag er fastsat i bekendtgørelse nr. 358 af 23. juli 1985 om frivillig registrering efter merværdiafgiftsloven for udlejning, bortforpagtning og salg af fast ejendom.

I stk. 3 bemyndiges skatteministeren til at fastsætte nærmere regler for meddelelse af tilladelse til frivillig registrering. Det er hensigten at fastsætte regler svarende til de regler, der i dag findes i ovennævnte bekendtgørelse.

Kapitel 13

Regnskabsbestemmelser

Kapitlet indeholder bestemmelser om fakturakrav, udarbejdelse af lister og overordnede regnskabsbestemmelser.

Til § 52

Bestemmelsen fastsætter regler om registrerede virksomheders udstedelse af faktura over leverancer.

Efter stk. 1 skal registrerede virksomheder udstede faktura over afgiftspligtige leverancer. Hvis der skal ske delvis betaling, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura herfor. Faktureringspligten kan opfyldes ved, at modtageren i stedet

udsteder et afregningsbilag til leverandøren. Udstedes afregningsbilag, skal modtageren sikre sig, at leverandøren er en registreret virksomhed og kræve kvittering for beløbets modtagelse. Hvis modtageren ikke kender leverandøren og ikke har kendskab til, om vedkommende er registreret for merværdiafgift, har modtageren pligt til at få forholdene nærmere undersøgt, f.eks. ved told- og skatteregionen. Dette skal ske, inden modtageren kan udstede et afregningsbilag.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 17, stk. 1 og 4, idet reglerne dog er præciseret med hensyn til de nærmere krav til udstedelsen af afregningsbilag og i øvrigt er kortet ned med henblik på at fastsætte de nærmere fakturakrav ved bekendtgørelse. Det foreslås således, at skatteministeren fastsætter de nærmere regler for, hvilke krav der stilles til indholdet af en faktura, herunder om fravigelse af fakturakravet for visse typer af salg, f.eks. torvesalg. Det er hensigten at fastsætte regler svarende til de gældende lovbestemmelser, der ikke gentages i forslaget, og de regler, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 647 af 20. oktober 1988 om regnskabsføring efter merværdiafgiftsloven.

Efter stk. 2 skal der udstedes en kreditnota, hvis den leverede vare returneres, efter at faktura er udstedt. Desuden skal der udfærdiges en faktura, hvis der finder efterbetaling sted. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 17, stk. 3.

Det fastsættes i stk. 3, at virksomheder, som ikke driver virksomhed med afgiftspligtige leverancer, ikke må anføre afgift på fakturaer. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 17, stk. 10.

Har en ikke-registreret virksomhed alligevel anført afgift på en faktura, skal virksomheden efter stk. 4 indbetale afgiftsbeløbet til myndighederne. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 17, stk. 11.

Leverandøren skal efter stk. 5 opbevare kopi af fakturaer og kreditnotaer samt modtagne afregningsbilag. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 17, stk. 6.

Til § 53

Efter stk. 1 skal virksomheder og privatpersoner, der udelukkende registreres for enkeltstående salg af nye transportmidler til andre EF-lande, ved salget udstede en faktura. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om de oplysninger, som fakturaen skal indeholde. Det er hensigten at fastsætte samme regler som fastsat i den gældende bekendtgørelse nr. 1211 af 23. december 1992 efter merværdiafgiftsloven (Momsloven) om lister, regnskabsføring, afreg-

ning m.v. for EF-handel med varer og transportydelser.

Kopi af fakturaen skal efter stk. 2 indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder senest 1 måned efter udløbet af den kalendermåned, i hvilken salget har fundet sted. Med henblik på at få tilbagebetalt merværdiafgift skal der samtidig fremlægges dokumentation for den ved anskaffelsen betalte afgift.

Det tilbagebetalingsberettigede beløb er som udgangspunkt det afgiftsbeløb, der tidligere er betalt i forbindelse med transportmidlets anskaffelse, dvs. det beløb, der enten er indeholdt i den oprindelige købspris, eller er betalt ved en tidligere erhvervelse eller indførsel. Tilbagebetalingsbeløbet nedsættes dog, hvis transportmidlet har tabt i værdi siden anskaffelsen. Nedsættelsen svarer til forholdet mellem den oprindelige anskaffelsespris uden afgift og videresalgsprisen.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler.

Til § 54

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 17 a.

Til § 55

Bestemmelsen fastslår, at registrerede virksomheder skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelse af afgiftstilsvaret og kontrol med afgiftens korrekte opkrævning. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 18, stk. 1.

Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regnskabsmæssige regler. Det er hensigten at fastsætte regler svarende til de gældende regler i lovens § 18, stk. 2-4, og § 19 samt i bekendtgørelse nr. 647 af 20. oktober 1988 om regnskabsføring efter merværdiafgiftsloven.

Kapitel 14

Opgørelse af afgiftstilsvaret

Kapitlet indeholder regler om opgørelsen af de registrerede virksomheders afgiftstilsvaret, herunder om opgørelsen af den indgående og den udgående afgift.

Til § 56

Bestemmelsen fastsætter reglerne for opgørelsen af de registrerede virksomheders afgiftstilsvaret. Afgiftstilsvaret er det afgiftsbeløb, som virksomhederne for hver afgiftsperiode skal afregne til de statslige told- og skattemyndigheder.

Efter stk. 1 skal virksomhederne for hver afgiftsperiode, jf. forslagens § 57, stk. 2, opgøre den udgående og den indgående afgift. Virksomhedens afgiftstilsvaret er forskellen mellem den udgående og den indgående afgift. Afgiftstilsvaret afregnes efter reglerne i forslagens kapitel 15 og 16. Hvis den indgående afgift er større end den udgående afgift, skal virksomheden have godtgjort forskellen efter forslagens § 63. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 15, stk. 1, der dog præciseres.

Stk. 2 indeholder en definition af den udgående afgift. Den udgående afgift er afgiften af virksomhedens leverancer og erhvervelser samt afgiften af køb, for hvilke virksomheden er betalingspligtig efter forslagens § 46, stk. 1, nr. 1-3. Omfanget af de afgiftspligtige leverancer og erhvervelser fra andre EF-lande er fastsat i forslagens kapitel 3. Betalingspligtige køb efter forslagens § 46, stk. 1, er f.eks. køb af de i forslagens §§ 19-21 nævnte ydelser i udlandet. Den udgående afgift omfatter ikke afgiften af indførsel af varer fra steder uden for EF. Denne afgift afregnes efter reglerne i toldloven.

Den udgående afgift i en periode er afgiften af de leverancer, erhvervelser og betalingspligtige køb, for hvilke afgiftspligten er indtrådt i perioden. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 15, stk. 2, men det præciseres, at den udgående afgift også omfatter betalingspligtige køb, og at leveringstidspunktet/erhvervestidspunktet er afgørende for periodiseringen.

Stk. 3 indeholder en definition af den indgående afgift. Den indgående afgift er afgiften på virksomhedens fradragsberettigede indkøb m.v. Omfanget af de fradragsberettigede indkøb m.v. er fastsat i forslagens kapitel 9. Den indgående afgift i en periode er afgiften på virksomhedens indkøb m.v. i perioden.

Der gælder dog den undtagelse herfra, at når der skal betales afgift ved indførsel af en vare efter forslagens § 32, stk. 2, og varen er indkøbt til videresalg, kan denne afgift først medregnes til den indgående afgift i den afgiftsperiode, i hvilken videresalget sker. Det bemærkes, at der kun er fradrag i det omfang, virksomheden ikke har valgt at anvende de foreslåede regler i kapitel 17, jf. forslagens § 69, stk. 2.

Kapitel 15

Afregning af afgiften

Kapitlet indeholder regler om registrerede virksomheders afregning af afgift og fastsættelse af afgiftsperioden (§ 57), forhøjelse af afgiftstilsvaret m.v.

ved forsinket betaling (§ 58), forfald (§ 59), særlige regler for virksomheder, der kun skal drives i kort tid (§ 60), særlige regler om afregning for visse indførsler (§ 61), regler for dårlige betalere (§ 62), tilbagebetaling af overskydende afgift (§ 63), særlige afregningsregler for virksomheder uden afgiftspligtige leverancer (§ 64) og særlige regler for ikke-registrerede virksomheders afregning (§ 65).

Til § 57

Bestemmelsen indeholder regler om registrerede virksomheders angivelse af afgiften, herunder om afgiftsperiodens længde. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 20, idet bestemmelsen dog er gjort kortere med henblik på fastsættelsen af de nærmere regler i bekendtgørelse.

Efter stk. 1 skal de registrerede virksomheder senest 1 måned og 15 dage (indtil udgangen af 1996 1 måned og 10 dage, jf. forslagens § 84, stk. 8) efter hver afgiftsperiodes udløb angive størrelsen af den udgående og den indgående afgift, samt størrelsen af virksomhedens afgiftspligtige leverancer, som er fritaget for afgift efter forslagens § 34. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for angivelsen. Det er hensigten at fastsætte regler svarende til de regler i den gældende lovs § 20, der ikke medtages i den foreslåede lovtekst, dvs. regler om underskrift og angivelsens form. Det er endvidere hensigten at fastsætte regler svarende til de bestemmelser, der efter den gældende bemyndigelsesbestemmelse er fastsat i bekendtgørelse nr. 641 af 20. oktober 1988 om angivelse og indbetaling af merværdiafgift (moms).

Stk. 2, 3 og 4 om afgiftsperiodens længde, forkortet afgiftsperiode og ændringer i afgiftsperioden svarer til den gældende lovs § 20, stk. 2, 3 og 4.

Til 58

Bestemmelsen indeholder regler om forhøjelse af afgiftstilsvaret ved for sen angivelse og om skønsmæssig fastsættelse af afgiftstilsvaret. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 21.

Til § 59

Bestemmelsen indeholder regler om forfaldstidspunktet for afgiften for en afgiftsperiode, betaling af renter ved ikke rettidig betaling af afgift, inddrivelse ved lønindeholdelse og betaling af gebyr. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 22.

Til § 60

Efter bestemmelsen kan afgiftsperioden for virksomheder, der kun skal drives i kort tid, fastsættes til dette tidsrum. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 22 a, stk. 1.

Til § 61

Bestemmelsen indeholder regler om afregning af afgift for varer, der indføres fra steder uden for EF.

Efter stk. 1 afregnes afgiften for indførsler efter reglerne i toldloven. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29, stk. 1, sidste punktum.

Stk. 2 indeholder en særregel om afregning af afgiften for brevforsendelser af bøger m.v. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29, stk. 8.

Til § 62

Bestemmelsen fastsætter nærmere regler for forkortede afgiftsperioder samt angivelses- og betalingsfrister for virksomheder i restance. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 22 a, stk. 2-11.

Til § 63

Bestemmelsen indeholder regler om udbetaling af overskydende afgiftsbeløb, når virksomhedens indgående afgift overstiger den udgående. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 23.

Til § 64

Bestemmelsen fastsætter regler for afregning af afgift for de virksomheder, der er registreringspligtige efter forslagens § 48, dvs. virksomheder, der udelukkende skal registreres, fordi de foretager afgiftspligtige erhvervelser fra andre EF-lande. Disse virksomheder skal udelukkende foretage afgiftsangivelse for de afgiftsperioder, i hvilke der rent faktisk foretages erhvervelser. Tilsvarende regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 1211 af 23. december 1992 efter merværdiafgiftsloven (Momsloven) om lister, regnskabsføring, afregning m.v. for EF-handel med varer og transportydelser.

Efter stk. 2 skal virksomheden, når den i en afgiftsperiode har foretaget afgiftspligtige erhvervelser, senest 1 måned og 15 dage (indtil udgangen af 1996 1 måned og 10 dage, jf. forslagens § 84, stk. 8) efter udløbet af afgiftsperioden angive den samlede værdi uden afgift af disse erhvervelser og den samlede værdi af afgiften heraf til de statslige told- og skattemyndigheder. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for angivelsen. Det er hensigten at

fastsætte regler svarende til de gældende regler i ovennævnte bekendtgørelse.

Afgiftsperioden er kvartalet. Reglerne i forslagens § 58, stk. 1 og 2, om afgiftsforhøjelse ved ikke rettidig angivelse og § 59 om forfald, betaling og inddrivelse af afgiften m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Til § 65

Bestemmelsen indeholder regler om opgørelse og afregning af afgift for de virksomheder m.v., der ikke er registreret.

Stk. 1 fastsætter de forpligtelser, som en ikke-registreret virksomhed, der er betalingspligtig for ydelser, skal opfylde. I forhold til registrerede virksomheders forpligtelser er der tale om forenkledte regler. Virksomheden skal føre et regnskab over de modtagne ydelser, som virksomheden skal betale afgift af, og angive størrelsen af det afgiftsbeløb, som skal betales, til de statslige told- og skattemyndigheder senest 1 måned og 15 dage (indtil udgangen af 1996 1 måned og 10 dage, jf. forslagens § 84, stk. 8) efter afgiftsperiodens udløb. Afgiftsperioden er kvartalet. Der skal kun ske angivelse, når der i perioden er foretaget betalingspligtige køb. Reglerne om afgiftsforhøjelse i forslagens § 58 finder tilsvarende anvendelse.

Efter stk. 2 forfalder afgiften til betaling 1 måned efter afgiftsperiodens udløb, og afgiften skal indbetales senest 15 dage derefter. Indbetaling kan dog undlades, hvis afgiften er på under 50 kr. Forslagets § 59, stk. 3, om lønindeholdelse finder tilsvarende anvendelse.

De gældende bestemmelser i bekendtgørelse nr. 198 af 22. marts 1990 om ikke-registrerede virksomheders opgørelse og afregning af afgiften ved køb af ydelser optages hermed i loven, idet der dog er sket en ændring af de gældende angivelses- og indbetalingsfrister. Efter de gældende regler har virksomheder kunnet undlade at betale afgift i det omfang, de har haft fuld fradragsret. Denne bestemmelse foreslås ikke ophævet. Det har ingen betydning for den reelle afgiftsbelastning.

Stk. 3 indeholder regler for afregning af afgift for privatpersoner og andre ikke-registrerede personer, der erhverver et nyt transportmiddel fra et andet EF-land. Nye transportmidler skal altid afgiftsberigtiges her i landet. En privatperson m.v., der erhverver et nyt transportmiddel fra et andet EF-land til brug her i landet, skal derfor anmelde denne erhvervelse til de statslige told- og skattemyndigheder senest 14 dage efter, at transportmidlet er ankommet her til landet. Samtidig med anmeldelsen indsendes faktura over erhvervelsen. Afgiften skal indbetales

14 dage efter påkrav fra de statslige told- og skattemyndigheder. Bestemmelsen svarer til den gældende § 14 i bekendtgørelse nr. 1211 af 23. december 1992 efter merværdiafgiftsloven (Momsloven) om lister, regnskabsføring, afregning m.v. for EF-handel med varer og transportydelser. Forslagets § 59, stk. 3, om lønindeholdelse finder tilsvarende anvendelse.

Ved for sen betaling af afgiften skal der efter stk. 4 betales 1,3 pct. i månedlig rente svarende til gælden- de regler på området.

Kapitel 16

Særlige bestemmelser vedrørende landbrug og fiskeri m.v.

Kapitlet indeholder særlige regler for landbrugs- virksomheders m.v. angivelse og afregning af afgif- ten.

Til §§ 66-68

Bestemmelserne indeholder særlige regler vedrø- rende landbrug og fiskeri m.v. Bestemmelserne svar- er til den gældende lovs §§ 25-28.

Kapitel 17

Særlige bestemmelser for brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter

Kapitlet indeholder særlige regler for beregning af afgift af brugte varer, kunstgenstande, samlere objek- ter og antikviteter. Formålet med disse regler er at undgå dobbeltbeskatning ved afgiftsberigtigelse i forbindelse med levering af brugte varer m.v. Det drejer sig især om tilfælde, hvor de nævnte varer er indkøbt fra ikke-registrerede virksomheder og pri- vatpersoner. I disse tilfælde er der således ikke de- klareret en afgift på varen, som videreforhandleren kan fradrage.

Ordningen indebærer, at videreforhandlere kun skal pålægge afgift af avancen i stedet for som i dag af hele salgssummen.

I den gældende lovs § 10 er der fastsat særlige re- gler om afgiftsberegning for videresalg af brugte biler.

EF-Kommissionen har senest i 1989 fremsat for- slag til et 7. momsdirektiv (KOM (88) 846) om en særordning vedrørende brugte genstande, kunstgen- stande, antikviteter og samlere objekter. Dette forslag er på nuværende tidspunkt næsten færdigforhandlet mellem EF-medlemslandene.

Reglerne i dette kapitel gennemfører Kommissio- nens forslag med de ændringer, som EF-landene un- der forhandlinger i årene 1989-1993 er nået til enig- hed om. Dog foreslås der ikke indført regler for en

række tilfælde af grænseoverskridende handel med brugte varer, idet sådanne regler er afhængige af, at alle EF-lande anvender fælles regler. Reglerne i de- te kapitel må således ændres i forbindelse med en vedtagelse af EF's 7. momsdirektiv.

Til § 69

Efter stk. 1 kan virksomheder, der med henblik på videresalg indkøber m.v. brugte varer, kunstgenstan- de, samlere objekter eller antikviteter, ved videresalget afgiftsberigtige disse varer efter reglerne i dette kapi- tel.

Ordningen omfatter videreforhandlere. Dette ind- befatter også auktionshuse eller andre, der handler for egen regning eller for en andens regning i hen- hold til en kommissionsaftale med henblik på køb eller salg.

De pågældende virksomheder kan vælge at an- vende de særlige regler, men reglerne er ikke obliga- toriske. Det vil sige, at videreforhandleren i hvert en- kelt tilfælde kan vælge at afgiftsberigtige salget en- ten efter lovens almindelige regler eller efter de særl- ige regler i dette kapitel.

Efter stk. 1, 2. pkt., kan de særlige regler kun an- vendes, når varerne er indkøbt uden deklareret af- gift.

Det drejer sig om indkøb fra privatpersoner. Dette gælder både, når privatpersonen har leveret varen her i landet eller fra et andet EF-land.

I visse tilfælde kan reglerne også anvendes ved indkøb fra virksomheder, når virksomheden sælger varen uden at deklarere afgift. Det gælder således, når en videreforhandler har købt den brugte vare m.v. fra en anden videreforhandler, der i overens- stemmelse med reglerne i dette kapitel har leveret varen uden at deklarere afgift.

Det gælder endvidere, når videreforhandleren har indkøbt et brugt motorkøretøj fra biludlejere m.v., som i forbindelse med salget til videreforhandleren afgiftsberigtiger uden at deklarere afgift efter de særl- ige regler i forslagens § 30.

Endelig gælder det ved indkøb fra virksomheder, hvis leverancer er fritaget for afgift efter forslagens § 13. Et eksempel herpå er indkøb af kunstgenstande fra kunstneren selv. Ved indkøb i andre EF-lande hos afgiftspligtige personer, kan reglerne anvendes, hvis leveringen til videreforhandleren er fritaget i medfør af artikel 13 i 6. momsdirektiv, således som denne er gennemført i det pågældende EF-land.

Efter stk. 2 kan videreforhandlere, der indfører kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter fra steder uden for EF ved videresalg af de pågældende varer tilsvarende afgiftsberigtige leverancerne efter

reglerne i dette kapitel. Det er dog en forudsætning, at den afgift, der påhviler varen ved indførslen, ikke fradrages.

I stk. 3 er »brugte varer« nærmere defineret. Ved brugte varer forstås løsøregenstande, der kan genanvendes i den foreliggende stand eller efter reparation. Heraf følger, at løsøregenstanden skal bevare sin identitet. Definitionen omfatter ikke ædelmetaller og -stene, dvs. uindfattede stene og f.eks. guld og sølv i barrer. Derimod omfatter definitionen genstande forarbejdet til smykker, mønter eller kunstgenstande. Det er også præciseret, at definitionen ikke omfatter sådanne transportmidler, der i medfør af § 11, stk. 4, skal afgiftsberigtiges efter reglerne for nye transportmidler.

I stk. 4-6 er det fastsat, hvad der forstås ved »kunstgenstande«, »samlerobjekter« og »antikviteter«. Definitionerne svarer til de definitioner, der findes på toldområdet, idet definitionen i de fleste tilfælde er identisk med en KN-kode – dvs. den kombinerede nomenklatur i EF's brugstarif. Særligt vedrørende kunstgenstande bemærkes dog, at den foreslåede afgrænsning i stk. 4 stort set svarer til kunstværker, der kan sælges uden afgift efter de gældende regler om afgiftsfrihed for kunstneres salg af egne værker.

Til § 70

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler om afgiftsberegning.

For alle brugte varer m.v., undtagen personmotor-køretøjer, foreslås afgiftsgrundlaget opgjort på grundlag af en »margen«, dvs. forskellen mellem salgsprisen og indkøbsprisen. Dette svarer til de regler, der ifølge den nuværende lovs § 10, stk. 1, gælder i forbindelse med videresalg af brugte personmotor-køretøjer. Reglerne for personmotor-køretøjer foreslås imidlertid ændret, jf. nedenfor til forslagsets § 71.

I stk. 1 er det fastsat, at afgiften skal beregnes på grundlag af 80 pct. af forskellen mellem salgspris og indkøbspris. Ved at tage 80 pct. af forskelsbeløbet, beregnes der ikke afgift af afgiften. Det beregnede afgiftsbeløb svarer til, at der beregnes 25 pct. af for-tjenstmargenen af det pågældende salg, ekskl. afgift. I tilslutning hertil er der givet en regel om fastsættelse af indkøbsprisen i tilfælde, hvor videreforsandleren selv har indført kunstgenstande m.v. fra et sted uden for EF, jf. ovenfor til forslagsets § 69, stk. 2. Der udbetales ikke overskydende afgift, ligesom der ikke kan ske modregning i skyldig afgift, når købsprisen overstiger salgsprisen.

Efter stk. 2 må videreforsandleren ikke deklarere afgift.

I stk. 3 foreslås det præciseret, at lovens almindelige regler skal anvendes ved videresalg af brugte varer m.v. til købere uden for EF, idet der dog er en henvisning til stk. 5 om den periodevis opgørelse, hvor det ikke er muligt at udskille enkelte salg, herunder salg til lande uden for EF, ved opgørelsen.

I disse tilfælde vil det ikke være muligt at kompensere for tidligere betalt afgift for varer, som videreforsandleren indkøber fra privatpersoner og ikke-registrerede virksomheder her i landet. Har videreforsandleren derimod indført den brugte vare m.v. fra et sted uden for EF, kan den afgift, der er betalt ved indførslen, fradrages ved genudførslen.

Af hensyn til kontroludøvelsen vil det være nødvendigt, at videreforsandlerne, som vælger at anvende de særlige regler for beregning af afgift ved videresalg af brugte varer m.v., fører et særligt regnskab for dette salg. En regel herom foreslås indsat i stk. 4. Skatteministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for dette regnskab.

Det er ikke altid muligt at foretage afgiftsberigtigelse af den enkelte vare. Det drejer sig om tilfælde, hvor videreforsandleren foretager et samlet indkøb, f.eks. et dødsbo, og hvor der ikke på afregningsbilaget er anført en pris på den enkelte vare. Samme forhold vil gøre sig gældende, hvor en enkelt vare indgår i et videresalg af en flerhed af varer, som sælges under ét, f.eks. salg af en samling frimærker.

På denne baggrund foreslås det i stk. 5, at afgiftsgrundlaget i disse tilfælde skal opgøres periodevis. Afgiftsgrundlaget beregnes derfor som 80 pct. af forskellen mellem værdien af de i afgiftsperioden foretagne køb og salg. Ved »afgiftsperioden« forstås virksomhedens afgiftsperiode efter lovens almindelige regler, dvs. typisk kvartalet.

Det foreslås ligeledes, at når værdien af køb overstiger værdien af salg i en afgiftsperiode, kan det overskydende beløb overføres og medregnes ved opgørelsen af det samlede køb i den efterfølgende periode. Der kan ikke ske udbetaling af overskydende afgift. I tilslutning hertil foreslås det yderligere, at videreforsandlerne, der for en del af omsætningen vil være nødt til at opgøre afgiftsgrundlaget periodevis, kan vælge også at foretage periodeopgørelse for så vidt angår den resterende del af omsætningen.

Endelig foreslås der indsat en bemyndigelse til skatteministeren til at udstede nærmere regler om den periodevis opgørelse af afgiftsgrundlaget. Det er tanken at fastsætte nærmere regler for bl.a. regnskabet.

Varer, der én gang er henført til den periodevis opgørelsesmetode, kan ikke senere overgå til anden ordning. Begrundelsen herfor er, at disse varer ikke

regnskabsmæssigt eller fysisk kan udskilles fra andre varer i virksomheden.

Til § 71

Bestemmelsen indeholder nærmere regler om beregning af afgift i forbindelse med videresalg af brugte personmotorkøretøjer. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10, der giver videreforhandlere mulighed for ved salg af brugte personmotorkøretøjer at beregne afgift på grundlag af 80 pct. af forskellen mellem salgsprisen og indkøbsprisen.

Bestemmelsen tager imidlertid direkte højde for, at EF-landenes afgiftssatser er forskellige. Det indebærer en ændret beregningsmåde.

Efter den foreslåede bestemmelse kan videreforhandlere således beregne afgift af levering af brugte personmotorkøretøjer efter lovens almindelige regler, men således, at der indrømmes et fradrag i afgiftsbeløbet.

Dette fradrag beregnes som:

$$\text{Afgiftssatsen i procent} \times \frac{\text{forhandlerens indkøbspris}}{(100 + \text{afgiftssatsen i procent})}$$

Dette svarer ved indkøb i Danmark til 20 pct. af indkøbsprisen.

Ved indkøb af brugte køretøjer her i landet vil de ændrede regler ikke medføre nogen ændring i det afgiftsbeløb, der skal afregnes i forbindelse med det enkelte videresalg. Det bemærkes, at videreforhandleren skal foretage fradraget i det beregnede afgiftstilsvaret ved videresalget. Fradraget kan således ikke ske på et tidligere tidspunkt. Ved beregning af fradraget i forbindelse med videresalg af personmotorkøretøjer indkøbt i andre EF-lande skal forhandleren anvende den afgiftssats, der er gældende for levering af personmotorkøretøjer i det pågældende EF-land.

Kapitel 18

Andre særlige bestemmelser

Til § 72

Bestemmelsen indeholder regler om ydelse af delvis kompensation for den afgift, der påhviler modernælkserstatning, der sælges til direkte forbrug her i landet. Kompensationen udgør 833 øre pr. kg modernælkserstatning, og ydes til virksomheder, der er autoriseret til fremstilling af modernælkserstatning. Tilsvarende kompensation ydes til virksomheder, der fra andre EF-lande erhverver eller fra steder uden for EF indfører modernælkserstatning. Virksomheder, der erhverver eller indfører modernælkserstatning, skal være registreret hos Veterinærdirektoratet.

erstatning, skal være registreret hos Veterinærdirektoratet.

Efter stk. 2 er Veterinærdirektoratet berettiget til at foretage eftersyn efter tilsvarende regler, som fastsat for de statslige told- og skattemyndigheders kontroludøvelse efter forslagens § 74, stk. 1.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 30 a, som nærmere udmøntet i bekendtgørelse nr. 655 af 17. december 1984 om delvis refusion af merværdiafgift af modernælkserstatninger.

I stk. 3 og 4 er der fastsat regler for Veterinærdirektoratets kontrol svarende til reglerne i forslagens § 74, stk. 2 og 4.

I stk. 5 bemyndiges skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om udbetaling af kompensationsbeløb. Det er tanken at fastsætte regler svarende til de gældende regler i bekendtgørelsen.

Til § 73

Bestemmelsen indeholder regler for beregning af afgift for turistkørsel her i landet med udenlandske busser. Bestemmelserne svarer til reglerne i den gældende lovs § 29 b, men er præciseret med regler, som i dag er fastsat i bekendtgørelse nr. 988 af 11. december 1992 om merværdiafgift af turistkørsel med udenlandske busser.

Efter stk. 1 beregnes afgiften af denne turistkørsel på grundlag af et gennemsnitsvederlag. »Gennemsnitsvederlaget« er det beløb, hvorefter afgiften skal afregnes. Afgiftstilsvaret opgøres derfor ikke som for andre registreringspligtige virksomheder på grundlag af virksomhedens indgående og udgående afgift. Det ville således være forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger at opgøre tilsvaret for denne kørsel efter de almindelige regler, fordi indtægter og udgifter i så fald skulle fordeles mellem kørslen her i landet og i udlandet. Gennemsnitsvederlaget modsvarende den gennemsnitlige merværdi, der ligger til grund for afgiftstilsvaret for tilsvarende turistkørsel med danske busser.

Gennemsnitsvederlaget udgør 20 øre pr. personkilometer. Personkilometertallet beregnes som det tilbagelagte antal kilometer her i landet multipliceret med antallet af de befordrede passagerer. Bestemmelsen svarer til bekendtgørelsens § 2.

I stk. 3 bemyndiges skatteministeren til at fastsætte de nærmere regler til gennemførelse af bestemmelsen. Det er hensigten at fastsætte regler svarende til de gældende regler i bekendtgørelsen.

Kapitel 19

Kontrolbestemmelser

Kapitlet fastsætter regler om de statslige told- og skattemyndigheders kontrolvirksomhed, krav til virksomheder og andre om at yde myndighederne den fornødne bistand i forbindelse hermed, og regler om efteroprævning af afgiftsbeløb m.v.

Til § 74

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 31, men det er i stk. 1 præciseret, at eftersyn af en virksomheds lokaler kan foretages, hvor det skønnes nødvendigt, mod legitimation, men uden retskendelse.

Til § 75

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 32. Det er dog i stk. 4 præciseret, at forsikringsselskaber har pligt til på begæring at videregive oplysninger om nye lystfartøjer, som de har forsikret, og som efter 6. momsdirektiv altid skal beskattes her i landet.

Til § 76

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 33. Det foreslås dog som noget nyt i stk. 4, at de statslige told- og skattemyndigheder får mulighed for at foretage eftersyn på de hovedposthuse, der modtager pakker m.v. fra udlandet og hos de virksomheder, som modtager pakker m.v. fra udlandet til besøgelse her i landet. Bestemmelsen skal give myndighederne mulighed for at kontrollere omfanget af post fra udenlandske virksomheder, der sælger varer her i landet ved fjernsalg m.v.

Til § 77

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 34.

Kapitel 20

Klageadgang

Kapitlet indeholder regler om adgangen til at klage over afgørelser efter loven, herunder om nedsættelse af et særligt nævn og om nævnets kompetence. Der foreslås regler om direkte henskydning af sager til nævnet, om henstand med afgiftens betaling under klagersager, om overspringelse af klageinstanser og om frister ved indbringelse af klager, herunder for domstolene. Reglerne foreslås ændret i forhold til de gældende bestemmelser i overensstemmelse med anbefalinger fra et af skatteministeren nedsat udvalg

vedrørende forbedring af sagsbehandlingen i nævns-sager.

Til § 78

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 39 c.

Til § 79

Stk. 1-4 svarer til den gældende lovs § 37, stk. 1-4, men der foreslås en række ændringer. Efter den gældende § 37, stk. 4, litra a, har nævnet den endelige administrative afgørelse af spørgsmål om afgiftspligtens omfang, dvs. omfanget af fritagelserne i den gældende lovs § 2, stk. 3. Bestemmelsen foreslås afløst af stk. 4, nr. 1, der i stedet henviser til omfanget af fritagelserne i forslagens § 13. Bestemmelsen i § 13 modsvarer den gældende lovs § 2, stk. 3, men er præciseret og udvidet i forhold hertil, jf. bemærkningerne til forslagens § 13. Nævnets kompetence ændres derfor tilsvarende som en konsekvens heraf. Det betyder f.eks., at nævnet bliver kompetent til at træffe endelig afgørelse i spørgsmål vedrørende omfanget af fritagelserne for velgørende arrangementer og genbrugsbutikker, jf. forslagens § 13, stk. 1, nr. 19 og 20. Disse ændringer vurderes ikke i praksis at forøge antallet af nævnsager nævneværdigt.

Herudover foreslås det i stk. 4, nr. 4, at spørgsmål vedrørende afgiftsfritagelse for aviser skal afgøres af nævnet som eneste administrative instans. Disse sager er meget skønsmæssige. Da der er få sager på landsbasis, kan told- og skatteregionerne kun opnå tilstrækkelig ekspertise på området ved en uforholdsmæssig ressourceanvendelse. Området er derfor velegnet til afgørelse i nævnet.

Endelig foreslås i stk. 4, nr. 5, nævnets kompetence udvidet til også at omfatte spørgsmål om omfanget af den delvise fradragsret. Efter de gældende regler kan nævnet træffe afgørelse i spørgsmål om fuld fradragsret for den indgående afgift efter den gældende lovs § 15, stk. 3, eller ingen fradragsret efter den gældende lovs § 16, stk. 3. Afgørelser vedrørende delvis fradragsret efter den gældende § 16, stk. 2, er derimod ikke omfattet af nævnets kompetence. Denne begrænsning har i praksis givet anledning til afgrænsningsproblemer for nævnet. Det foreslås derfor, at spørgsmål om delvis fradragsret inddrages under nævnets kompetence. Forslaget kan gennemføres uden nogen væsentlig merbelastning af nævnet.

Stk. 5 medfører en tydeliggørelse af nævnets virke som henskydningsnævn. Nævnet har også hidtil virket både som et klagenævn og et henskydningsnævn. Adgangen til at henskyde visse sager til nævnets afgørelse uden at afvente en afgørelse fra de sædvanlige instanser er imidlertid ikke udtrykkeligt nævnt i

den gældende lov, hvoraf det alene fremgår, at nævnet har den endelige administrative afgørelse af visse sagstyper. Henskydnings- og overspringelsesadgangen bygger hovedsagelig på udtalelser i lovens forarbejder.

Henskydningsadgangen har i praksis kun været lidt benyttet i de senere år, hvor der i øvrigt generelt er indført kortere klageveje og tilstræbt en kortere sagsbehandlingstid og dermed hurtigere afgørelser.

Formålet med henskydningsadgangen er især at skabe mulighed for hurtigt at få fastlagt de principielle retningslinier for administrationen – navnlig ved ny lovgivning. Henskydningsadgangen foreslås derfor begrænset til spørgsmål af principiel karakter. Det er ligeledes en betingelse, at der må antages at være behov for en særlig hurtig afklaring. Det foreslås endvidere, at nævnet selv skal afgøre, om et spørgsmål er af den nævnte karakter. Kompetencen hertil kan delegeres til nævnets formand.

Det er ikke muligt at foretage en præcis afgrænsning af, hvornår et spørgsmål er af principiel karakter. Det må dog forventes, at nævnet vil være meget tilbageholdende med at anse en sag for principiel, da det ikke er hensigten at udvide antallet af sager, der henskydes til nævnet. For at anse en sag for principiel er det således ikke afgørende, at et tilsvarende spørgsmål ikke tidligere har været forelagt for nævnet. Afgørelsens vigtighed for klageren er heller ikke afgørende. Ordningen skal primært tilgodese hensynet til en korrekt og ensartet administration af loven. Det er på denne baggrund tanken, at ordningen som udgangspunkt skal benyttes ved gennemførelse af ny lovgivning for hurtigt at få fastlagt en ensartet praksis. Det må dog yderligere kræves, at sagens udfald har interesse for en større kreds af virksomheder.

Kun i tilfælde, hvor der må antages at være behov for en hurtig stillingtagen til en sag vedrørende ældre lovgivning, fordi der mangler praksis på området, kan det forventes, at nævnet vil anse sagen for principiel. Som eksempel kan nævnes introduktion af et helt nyt produkt, hvor der skal tages stilling til, om det er punktafgiftspligtigt.

Når et spørgsmål henskydes til nævnet, skal der i klagen redegøres for de faktiske omstændigheder, herunder behovet for en hurtig afgørelse, og den nærmere begrundelse for, at sagen må anses for principiel. Det er hensigten, at nævnet skal behandle sagen på det forelagte grundlag for at afgøre, om det vil behandle spørgsmålet som en henskydnings sag. Nævnet skal således ikke indhente yderligere oplysninger. Det skyldes hensynet til, at sådanne spørgsmål bør afgøres meget hurtigt. For ikke at foregribe sagens materielle afgørelse foreslås det samtidig, at nævnets afgørelse ikke skal begrundes.

Adgangen til at indbringe principielle spørgsmål for nævnet kan benyttes både af virksomheder og af de statslige told- og skattemyndigheder. Hvis en sag vedrører en konkret virksomhed, bør myndighederne dog foretage en konkret afvejning af hensynet til at opnå en hurtig og endelig administrativ afgørelse over for virksomhedens eventuelle interesse i at få spørgsmålet behandlet ved flere instanser.

I stk. 6 foreslås det, at der indføres en 3-måneders frist for indbringelse af klagesager for nævnet.

Efter de gældende regler er mulighederne for at påklage en afgørelse til nævnet kun begrænset af en klagefrist på 4 uger for så vidt angår klager over told- og skattemyndighedernes skønsmæssige ansættelser af afgiftstilsvaret. Forslaget opretholder denne frist.

Det må både af tidsmæssige grunde og af hensyn til sagsbehandlingen anses for uhensigtsmæssigt, at klagebehandling i andre tilfælde kan komme på tale lang tid efter afgørelsen i den forudgående instans.

For skattesager er der i skattestyrelsesloven fastsat tilsvarende frister for klage til Landsskatteretten og for indbringelse for domstolene.

Stk. 7 og 8 svarer til den gældende lovs § 37, stk. 5 og 6.

Til § 80

Den gældende lov indeholder ikke regler om henstand med afgiftens betaling i klagesager. Det foreslås i stk. 1, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand i forbindelse med klager.

En tilsvarende bemyndigelse findes på skatteområdet i kildeskattelovens § 73 E. Denne bemyndigelse er udnyttet ved kapitel 13 i bekendtgørelse nr. 795 af 1. oktober 1993 om opkrævning m.v. af indkomst- og formueskat.

Efter bekendtgørelsen kan der i forbindelse med påklage af en skatteansættelse efter skattestyrelsesloven bevilliges henstand med betaling af skatten af den påklagede del af ansættelsen, inkl. moranter. Henstand forudsætter en ansøgning herom.

En henstandsordning imødekommes i praksis næsten altid. I ganske særlige tilfælde gøres henstandsbevillingen betinget af sikkerhedsstillelse, f.eks. ved brgrænset skattepligt eller hvis det skønnes, at der er risiko for, at skattekravet ikke senere vil kunne indrives.

Henstand betinges altid af, at henstandsbeløbet forrentes med lovhjemlede renter.

Henstand gives i et tidsrum på ikke over 4 år. Henstanden kan forlænges efter fornyet ansøgning.

Der kan i henstandsbevillingen tages forbehold om modregning med overskydende skat o.lign.

Det er hensigten at fastsætte tilsvarende regler på afgiftsområdet, således at der ved klage efter ansøgning som alt overvejende hovedregel gives henstand med ikke betalte afgiftsbeløb, inkl. renter, som kan henføres til klagesagen. Der vil dog ikke blive givet henstand, hvis det skønnes, at afgiftskravet ikke senere vil kunne inddrives.

Efter administrativ praksis foretages ikke aktive inddrivelsesskridt, men dog modregning f.eks. i overskydende skat, når en sag påklages eller indbringes for ombudsmanden eller domstolene. Hvis der er risiko for forældelse af kravet, skal virksomheden midlertidigt give afkald på forældelsesindsigelsen.

Efter stk. 2 kan en sag indbringes for den overordnede instans, hvis der er forløbet mere end 3 måneder fra sagens indbringelse for en underordnet administrativ instans, uden at denne har truffet afgørelse i sagen. Dette svarer til princippet for klagesager, der er indbragt for skatteankenævn.

Efter stk. 3 begrænses adgangen til domstolsprøvelse, således at en sag ikke kan indbringes for domstolene, før sagen har været forelagt for den endelige administrative instans.

Efter skattestyrelsesloven gælder det tilsvarende, at en skattesag ikke kan indbringes for domstolene, før den har været forelagt for Landsskatteretten.

Det foreslås desuden i stk. 4, at der indføres en frist på 3 måneder for indbringelse af den endelige administrative afgørelse for domstolene, dog således at sagen kan indbringes forinden, hvis der ikke træffes en administrativ afgørelse inden 6 måneder efter klagen. Der gælder tilsvarende regler for indbringelse af Landsskatterettens afgørelser for domstolene.

Der indføres med stk. 5 samme værnetingsregler som i skattestyrelsesloven. Det vil sige, at sagerne skal anlægges ved landsret som 1. instans.

Kapitel 21

Straffebestemmelser

Til §§ 81-82

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs §§ 35-36. I forslaget § 81, stk. 4, foreslås det, at adgangen til at pålægge offentlige myndigheder bødeforsvar udvides til også at gælde staten. Forslagets § 82 er ændret i overensstemmelse med ændringer i retsplejeloven.

Kapitel 22

Eftergivelse

Kapitlet indeholder regler om eftergivelse af skyldige afgiftsbeløb m.v. eller om henstand med betalingen heraf.

Til § 83

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 39 d.

Kapitel 23

Ikrafttrædelsesbestemmelser

Til § 84

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1994 og finder anvendelse på transaktioner, der finder sted fra og med denne dato.

I stk. 2-6 er fastsat særlige overgangsbestemmelser. Efter stk. 2 skal virksomheder, der driver kursusvirksomhed, som er omfattet af § 13, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., således registreres pr. 1. april 1994 og betale afgift af kursusvirksomhed, der afholdes fra og med denne dato.

I stk. 3 fastsættes det, at også rabatter, der ydes ikke-registrerede virksomheder m.v. fra og med den 1. april 1994, kan fradrages i afgiftsgrundlaget.

Efter stk. 4 har reglerne i § 43, stk. 3, nr. 2, om regulering for investeringsgoder, der ved anskaffelsen ikke har givet virksomheden ret til fradrag, først virkning for investeringsgoder, der anskaffes fra og med den 1. april 1994.

De statslige told- og skattemyndigheder kan efter stk. 5 fravige kravet om 100 pct. ejerskab som betingelse for fællesregistrering efter forslaget § 47, stk. 4, 3. pkt., i en 2-årig overgangsperiode frem til den 1. april 1996. Det er hensigten at give tilladelse til de koncerner, der efter hidtidig praksis har kunnet undlade at afgiftsbelægge den koncerninterne afsætning. Overgangsbestemmelsen skal gøre det muligt for disse virksomheder at foretage de nødvendige strukturelle tilpasning som følge af lovforslaget.

Efter stk. 6 har reglerne i kapitel 17 først virkning for videresalg af brugte varer m.v., der er leveret til virksomheden fra og med den 1. april 1994.

I stk. 7 fastsættes overgangsregler som følge af ændringerne i reglerne om klageadgang. Reglerne i forslaget § 79, stk. 4, finder anvendelse på klager m.v., der indbringes for nævnet fra og med den 1. april 1994. Reglerne i forslaget § 79, stk. 6, finder anvendelse for afgørelser, der træffes af de statslige told- og skattemyndigheder fra og med den 1. april 1994. Reglerne i forslaget § 80, stk. 2 og 3, finder anvendelse på klager, der indbringes fra og med den 1.

april 1994. Reglerne i forslaget § 80, stk. 4, finder anvendelse på administrative afgørelser, der træffes fra og med den 1. april 1994.

I stk. 8 fastsættes det, at lovens frister (1 måned og 15 dage/15 dage) for angivelse og betaling af afgift i en række tilfælde først har virkning for afgiftsperio-

der, der påbegyndes efter den 31. december 1996. Indtil da gælder den kortere frist (1 måned og 10 dage/10 dage), der er fastsat i lov nr. 487 af 30. juni 1993 om ændring af merværdiafgiftsloven (Momsloven).

Efter stk. 9 ophæves den gældende lov.

Skatteministeriets lovekendtgørelse nr. 41 af 1. februar 1993

Bekendtgørelse af merværdiafgiftsloven (Momsloven)¹⁾

Herved bekendtgøres lov om merværdiafgift (Momsloven), jf. lovekendtgørelse nr. 773 af 16. september 1992, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 1019 af 19. december 1992 (ændringer som følge af EF's indre marked m.v.), § 3 i lov nr. 1020 af 19. december 1992 (betalingsbestemmelser), lov nr. 1033 af 19. december 1992 (vurderingsydelser samt visse forenklinger)²⁾ og § 20 i lov nr. 1073 af 23. december 1992 (forhøjelse af gebyr for erindringsskrivelser).

Lovbekendtgørelsen gælder først fuldt ud den 1. april 1993, jf. note 6.

§ 1. Efter denne lovs bestemmelser svares der afgift til statskassen i alle led af den erhvervmæssige omsætning af varer og ydelser samt ved indførsel af varer fra steder uden for EF.

Stk. 2. Der svares ligeledes afgift ved erhvervelse af varer fra andre EF-lande, når sælgeren er en momsregistreret virksomhed og erhververen er en afgiftspligtig virksomhed eller en offentlig institution m.v., jf. dog § 4, stk. 3. Dette gælder dog ikke for varer, der af sælgeren skal installeres her i landet, eller ved fjernsalg her til landet, jf. § 3, stk. 1, punkt f og h.

Stk. 3. Der svares altid afgift ved erhvervelse af nye transportmidler fra andre EF-lande.

1. Afgiftspligtens omfang

§ 2. Afgiftspligten omfatter alle nye og brugte varer. Gas, vand, elektricitet, varme og lign. anses som varer.

Stk. 2. Afgiftspligten omfatter endvidere alle ydelser, bortset fra de i stk. 3 nævnte.

Stk. 3. Følgende ydelser er undtaget fra afgiftspligten:

- a. Hospitalsbehandling, lægevirksomhed, tandlæge- og anden dentalvirksomhed, kirurgi, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje.
- b. Social forsorg og bistand, herunder vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, observationshjem, plejehjem og lign. private eller offentlige institutioner.

- c. Skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse, herunder omskoling, samt anden undervisning, der har karakter af egentlig skolemæssig eller faglig uddannelse. Undervisning i sprog, musik, legemsøvelser, håndarbejde, tegning, bogføring og maskinskrivning anses for uddannelse af denne karakter.
- d. Kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, museer, zoologiske haver og lign. Afgiftspligtig er dog radio- og fjernsynssendelser, teater- og biografforestillinger, koncerter og lign.
- e. Sportsaktiviteter og sportsarrangementer, herunder arrangementer, hvortil er knyttet spil på totalisator eller på anden lignende måde. Afgiftspligtig er dog motorløb og arrangementer, hvor der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.
- f. Personbefordring. Afgiftspligtig er dog anden erhvervmæssig passagerkørsel med bus end rutekørsel.
- g. Postvæsenets tjenesteydelser. Afgiftspligtig er dog telekommunikation.
- h. Udlejning, bortforpagtning og administration af fast ejendom. Afgiftspligtig er dog udlejning af værelser i hoteller, gæstgiverier, moteller og lign., udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, samt udlejning af cam-

- ping-, parkerings- og reklameplads.
- i.³⁾ Forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, herunder tjenesteydelser i forbindelse med sådan virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og -formidlere.
 - j. Bank- og sparekasse- samt finansieringsvirksomhed. Afgiftspligtig er dog deponering og forvaltning af aktier, obligationer og andre værdipapirer, forvaltning af kreditter og kreditgarantier af en anden end den, der har ydet kreditterne, samt udlejning af bankbokse.
 - k. Lotterier og lign. samt spil om penge.
 - l. Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.
 - m. Rejsebureauvirksomhed og turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed m.v.
 - n. Tjenesteydelser udøvet af bedemænd m. fl. i direkte tilknytning til bisættelser.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere betingelser for de i stk. 3 nævnte undtagelser fra afgiftspligten.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter der kan indrømmes fritagelse for afgiftspligten i forbindelse med arrangementer, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almenyttige formål.

II. Afgiftspligtige virksomheder

§ 2 a. Afgiftspligtige virksomheder er virksomheder, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed med afsætning af varer og tjenesteydelser. Som afgiftspligtig virksomhed anses tilige levering af nye transportmidler til andre EF-lande.

§ 3. Afgiften svares af:

- a. Den, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed med afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser.
- b. Andelsforeninger og andre foreninger, selv om foreningen kun afsætter til medlemmer eller kun afsætter medlemmers varer og ydelser.
- c. Offentlige forsyningsvirksomheder, der afsætter varer og afgiftspligtige ydelser.
- d. Andre statslige, amtskommunale og kommunale institutioner, for så vidt de afsætter varer og afgiftspligtige ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder. Leverancer fra en amtskommunal eller kommunal institution til andre institutioner

under samme amtskommune eller kommune betragtes ikke som afsætning. Det samme gælder leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere amtskommuner eller kommuner, til de amtskommuner eller kommuner, som er partnere i institutionen.

- e. Den, der foranstalter auktioner afholdt.
- f. Den, der her til landet sælger varer fra andre EF-lande ved fjernsalg. Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke skal svare afgift efter § 1, stk. 2.
- g. Den, der leverer nye transportmidler til andre EF-lande.
- h.³⁾ Udenlandske virksomheder, der leverer varer her til landet, når varen installeres eller monteres af virksomheden eller for dens regning her i landet. Leveres varen til en momsregistreret virksomhed her i landet, kan den udenlandske virksomhed undlade at svare afgift, hvis den momsregistrerede varemottager i stedet svarer afgiften. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den udenlandske virksomheds dokumentation for, at afgift ikke skal svares.

Stk. 2. Efter samråd med det i § 37 omhandlede nævn bestemmer skatteministeren, i hvilket omfang erhvervsvirksomheder og foreninger skal svare afgift af varer og afgiftspligtige ydelser, når de fremstilles eller præsteres til virksomhedens eller foreningens eget brug.

Stk. 3. Levering af gas, vand, elektricitet og varme som led i udlejning af hus eller husrum medfører ikke pligt til at svare afgift.

Stk. 4.⁴⁾ Kunstneres salg af egne kunstværker af den art, der hører under toldtariffens position 99.01-99.03, medfører ikke pligt til at svare afgift.

Stk. 5. Skolers og kursusvirksomheders udlejning af værelser og servering i forbindelse med egen undervisning medfører ikke pligt til at svare afgift.

Stk. 6.³⁾ Uanset stk. 1 skal virksomheder, der er registreret i et andet EF-land, ikke svare afgift, når virksomheden sælger varer her i landet, der er erhvervet fra et andet EF-land end det land, hvor virksomheden er registreret (trekantshandel), hvis den momsregistrerede varemottager her i landet svarer afgift. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den

udenlandske virksomheds dokumentation for, at afgift ikke skal svares.

§ 4. Den, hvis omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser ikke overstiger 10.000 kr. årlig, skal ikke svare afgift efter § 3.

Stk. 2. Den, hvis omsætning ved fjernsalg her til landet hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr., skal ikke svare afgift efter § 3. Der skal dog altid svares afgift ved fjernsalg af punktafgiftspligtige varer.

Stk. 3. Virksomheder m.v., der er omfattet af § 1, stk. 2, men ikke er omfattet af § 3, og som har erhvervet varer fra momsregistrerede virksomheder i andre EF-lande, skal ikke svare afgift, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. Der skal dog altid svares afgift af punktafgiftspligtige varer og nye transportmidler.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter andre grupper af virksomheder fritages for at svare afgift efter § 3.

§ 5. Den, der efter § 3, jf. § 4, stk. 1, 2 og 4, skal svare afgift, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder. Dette gælder også udenlandske virksomheder. Såfremt virksomheden ikke har filial eller lignende her i landet, skal den registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.

Stk. 2. Har den pågældende flere virksomheder, anmeldes disse til registrering under ét. Såfremt der føres særskilt regnskab for de enkelte virksomheder, kan virksomhederne dog på begæring registreres hver for sig.

Stk. 3. Registreringspligtige virksomheder, der ikke har samme ejer, kan efter begæring registreres under ét.

Stk. 4. Virksomheder, der registreres under ét, betragtes som én virksomhed.

Stk. 5. Anmeldelse til registrering skal ske senest 8 dage, før virksomheden påbegyndes. Ændringer i en virksomheds ejerforhold, ansvarlige ledelse eller beliggenhed skal anmeldes inden 8 dage efter, at ændringen er sket.

Stk. 6. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 5 a. Virksomheder m.v., der skal svare afgift efter § 1, stk. 2, men ikke er omfattet af § 3,

skal anmelde virksomheden og indbetale afgift til de statslige told- og skattemyndigheder. Den, der erhverver nye transportmidler fra et andet EF-land, skal tilsvarende anmelde erhvervelsen og betale afgift heraf. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, opgørelse og afregning af afgiften.

§ 5 b. Virksomheder, der efter § 4, stk. 1, 2 og 4, ikke skal svare afgift, kan vælge at lade virksomheden registrere, jf. § 5.

Stk. 2. Virksomheder m.v., der efter § 4, stk. 3, ikke skal svare afgift, kan vælge at lade virksomheden anmelde, jf. § 5 a.

Stk. 3. Registrering efter stk. 1 og anmeldelse efter stk. 2 skal omfatte en periode på mindst to kalenderår.

§ 6. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter virksomheder, der afsætter ydelser vedrørende fast ejendom, som er undtaget fra afgiftspligten efter § 2, efter anmodning kan registreres (frivillig registrering).

Stk. 2. Frivilligt registrerede virksomheder skal svare afgift af omsætningen af ydelser, der omfattes af den frivillige registrering.

Stk. 3. Frivillig registrering kan tidligst ophæves 2 år efter registreringen.

III. Afgiftspligtig værdi

§ 7. Ved afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser er den afgiftspligtige værdi vederlaget, heri ikke indbefattet afgiften efter denne lov.

Stk. 2. I den afgiftspligtige værdi medregnes:

- a. De afgifter i henhold til andre afgiftslove, der er opkrævet af tidligere omsætningsled, eller som svares i forbindelse med indførsel fra steder uden for EF eller ved erhvervelse af varer fra andre EF-lande, eller som det påhviler virksomheden at betale i forbindelse med den pågældende omsætning.
- b. De udgifter til emballage, forsendelse, forsikring og lign., som indgår i prisen, eller for hvilke leverandøren afkræver modtageren særskilt betaling.
- c. Tilslutnings- og oprettelsesafgifter og andre beløb, som leverandøren afkræver modtageren som betingelse for levering af varer og afgiftspligtige ydelser.
- d. Agentprovision og lign. samt auktionssalær.
- e. Kasserabatter og andre rabatter, der er be-

tinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen).

- f. Afbetalingstillæg, finansieringstillæg og lign.
- g. Serveringsafgift, der ikke er indbefattet i prisen, med et beløb, der svarer til sædvanlig serveringsafgift.

Stk. 3. Renter, der beregnes af den til enhver tid skyldige del af købesummen, kan holdes uden for den afgiftspligtige værdi på betingelse af, at det af købekontrakten eller bilag vedrørende betalingerne fremgår, hvor meget renten udgør af de enkelte betalinger.

§ 8. For varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes af virksomhedens indehaver, er den afgiftspligtige værdi indkøbsprisen eller fremstillingsprisen, heri ikke indbefattet afgiften efter denne lov, jf. dog stk. 3. Det samme gælder varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, eller til formål som nævnt i § 16, stk. 3. I den afgiftspligtige værdi medregnes afgifter som anført i § 7, stk. 2, punkt a. Har virksomheden selv indført varerne fra steder uden for EF, anses en i overensstemmelse med reglerne i § 29, stk. 2, fastsat værdi tillagt eventuel told som indkøbsprisen.

Stk. 2. For varer og afgiftspligtige ydelser, der helt eller delvis leveres mod anden betaling end penge (byttehandel), er den afgiftspligtige værdi virksomhedens almindelige pris ved afsætning af den pågældende vare eller ydelse. Findes der ikke en sådan almindelig salgspris, er den afgiftspligtige værdi en kalkuleret salgspris, der skal omfatte samtlige de omkostninger og den avance, der i almindelighed indgår i den afgiftspligtige værdi for varer eller ydelser af den pågældende art.

Stk. 3. For varer og afgiftspligtige ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v. til brug for virksomhedens indehaver, fastsættes den afgiftspligtige værdi på den i stk. 2 anførte måde. Det samme gælder varer og afgiftspligtige ydelser, som virksomheden anvender ved byggeri m.v. for egen regning, når ejendommen skal benyttes til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, herunder til salg eller udlejning, eller til formål som nævnt i § 16, stk. 3.

§ 9. Består der mellem leverandøren og modtageren af varer og afgiftspligtige ydelser et interessefællesskab, f.eks. således, at den ene er økonomisk interesseret i den anden parts virksomhed eller ejendom, kan skatteministeren påbyde, at den afgiftspligtige værdi skal fastsættes på den i § 8, stk. 2, anførte måde.

Stk. 2. Skatteministeren kan for grupper af virksomheder fastsætte standardbeløb, hvorefter varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes som nævnt i § 8, stk. 1, kan afgiftsberigtiges. I tilfælde, hvor den afgiftspligtige værdi opgøres på grundlag af en kalkulation, kan der ligeledes fastsættes regler om afgiftsberigtigelse efter standardbeløb.

§ 10. Ved afsætning af brugte personmotor-køretøjer og af vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt ikke over 4 tons kan en forhandler – når der ikke ved overdragelsen til forhandleren er faktureret afgift efter denne lov – afgiftsberigtige køretøjet på grundlag af en afgiftspligtig værdi, der udgør 80 pct. af forskellen mellem indkøbsprisen og salgsprisen indbefattet afgiften. Overstiger salgsprisen ikke indkøbsprisen, beregnes ingen afgift.

Stk. 2. Udlejningsvirksomheder og køreskoler kan ved afsætning af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, afgiftsberigtige disse på grundlag af salgsprisen reduceret med nærmere fastsatte reduktionsprocenter. Skatteministeren fastsætter reduktionsprocenterne under hensyn til den andel i prisen, som afgiften i henhold til lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. udgør.

Stk. 3. Beregnes afgiften på det i stk. 1 eller stk. 2 anførte grundlag, må der ikke i fakturaen for det pågældende salg anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan udregnes.

Stk. 4. Som brugte køretøjer anses køretøjer, der på tidspunktet for erhvervelsen er eller har været registreret her i landet, jf. færdselslovens § 72, stk. 1.

IV. Den afgiftspligtige omsætnings omfang

§ 11. De registrerede virksomheders afgiftspligtige omsætning omfatter:

- a. Leverancer mod betaling.
- b. De af virksomheden fremstillede eller forhandlede varer og afgiftspligtige ydelser,

som tages i anvendelse af virksomhedens indehaver.

- c. Varer og afgiftspligtige ydelser, der tages i anvendelse til formål som nævnt i § 16, stk. 3, eller til brug for byggeri m.v.
- d. Varer og afgiftspligtige ydelser, der i øvrigt tages i anvendelse til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser. Dette gælder dog ikke ydelser, der i virksomheden tages i anvendelse til formål, som er undtaget fra afgiftspligten efter § 2, stk. 3, jf. dog § 3, stk. 2. Reglen i 1. pkt. omfatter tillige offentlige forsyningsvirksomheder.

Stk. 2. Den afgiftspligtige omsætning i statslige, amtskommunale og kommunale institutioner af den i § 3, stk. 1, punkt d, omhandlede art omfatter alene leverancer mod betaling til andre end den pågældende statsinstitution, den pågældende amtskommune eller kommune eller de amtskommuner eller kommuner, der er parthavere i institutionen.

Stk. 3. Til den afgiftspligtige omsætning medregnes afsætning m.v. af varer, som virksomheden har modtaget i kommission eller konsignation.

Stk. 4. Afsætning m.v. af virksomhedens maskiner og andre driftsmidler medregnes til den afgiftspligtige omsætning. Det samme gælder varelager, maskiner og andre driftsmidler ved virksomhedens afmeldelse fra registrering.

§ 12.³⁾ Den afgiftspligtige omsætning omfatter ikke:

- 1) Levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EF-land, når erhververen er registreret for moms eller for EF-erhvervelse i det andet EF-land. I overensstemmelse med EF's regler herom kan leverancer i lignende tilfælde holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.
- 2) Levering af nye transportmidler til andre EF-lande.
- 3) Levering af varer og ydelser til diplomatiske udsendinge eller internationale organisationer, der er anerkendt som sådanne, i andre EF-lande.
- 4) Levering af varer, der af virksomheden eller af en køber, som ikke er registreret her i landet, eller for disses regning udføres til steder uden for EF, og ydelser, der præsteres i udlandet.

5) Arbejdsydelser på varer, som efter behandlingen bliver transporteret til et sted uden for EF af virksomheden eller af en aftager etableret i udlandet.

6) Projekteringsarbejde m.v. vedrørende bygninger og anden fast ejendom beliggende i udlandet.

7) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord i luftfartøjer og skibe i udenrigsfart (bortset fra sportsfly og lystfartøjer), samt ydelser, der præsteres for sådanne luftfartøjer og skibe.

8) Salg og udlejning af luftfartøjer og af skibe på 5 registertons brutto og derover bortset fra sportsfly og lystfartøjer.

9) Reparations-, vedligeholdelses- og installationsarbejder på de af nr. 8 omfattede luftfartøjer og skibe og disses faste udstyr samt de af den pågældende virksomhed i forbindelse hermed leverede materialer.

10) Ydelser i forbindelse med indførsel af varer fra steder uden for EF, såfremt sådanne ydelser indgår i beskatningsgrundlaget ved pålæggelse af afgiften, jf. § 29. Det samme gælder ydelser, herunder transportydelser m.v., der er direkte knyttet til transport af varer omfattet af proceduren for intern eller eksternt fællesskabsforsendelse.

11) Salg af aviser, som normalt udkommer med mindst ét nummer månedligt.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere betingelser for anvendelsen af stk. 1 samt bestemme, at ydelser, der præsteres for udenlandsk regning i andre tilfælde, kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.

Stk. 3.⁵⁾ Skatteministeren kan fastsætte, om og i hvilket omfang proviant, der leveres til skibe eller luftfartøjer til brug om bord eller til salg til passagerer m.v., kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning. Skatteministeren kan ligeledes i overensstemmelse med EF's regler bestemme, at levering fra told- og afgiftsfrie butikker i toldlufthavne, i fly og på skibe holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.

Stk. 4. Til den afgiftspligtige omsætning medregnes ikke afsætning af varer, der er anskaffet eller taget i anvendelse udelukkende til de i § 16, stk. 3, omhandlede formål.

Stk. 5. Overdragelse af varelager, maskiner og andre driftsmidler kan ikke medregnes til den afgiftspligtige omsætning, når overdragelsen sker som led i en overdragelse af virksom-

heden eller en del af denne, og den ny indehaver driver registreret virksomhed. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give de statslige told- og skattemyndigheder meddelelse om den ny indehavers navn og adresse samt om salgsprisen for varelager, maskiner og andre driftsmidler, der overdrages.

V. Opgørelse af den afgiftspligtige omsætning

§ 13. En virksomheds afgiftspligtige omsætning i en afgiftsperiode opgøres som den samlede afgiftspligtige værdi for de i perioden foretagne leverancer af varer og afgiftspligtige ydelser.

Stk. 2. Udstedes faktura over en leverance, anses faktureringsstidspunktet som leveringsstidspunkt, for så vidt faktureringen sker inden eller snarest efter leverancens afslutning.

Stk. 3. Finder betaling helt eller delvis sted inden leverancens afslutning eller inden fakturaens udstedelse, skal 80 pct. af det modtagne beløb medregnes i den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken betalingen har fundet sted.

Stk. 4. Varer, der udleveres i kommission eller konsignation, kan enten medregnes til den afgiftspligtige omsætning for den periode, i hvilken udleveringen finder sted, eller til omsætningen for den periode, i hvilken afregningen med kommissionæren eller konsignatøren finder sted. I sidstnævnte tilfælde må faktura i henhold til § 17 først udstedes ved afregningen.

Stk. 5. Ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning kan fradrages 80 pct. af beløb, der er godtgjort kunder for varer, som virksomheden har modtaget retur.

Stk. 6. Ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og afgiftspligtige ydelser. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvis, skal 80 pct. af de modtagne beløb medregnes i den afgiftspligtige omsætning, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96.

Stk. 7. Ved opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning kan fradrages kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, for så vidt rabatten senere bliver effektiv og under forudsætning af, at rabatten er ydet til en registreret virksomhed, der kan medregne afgiften for den pågældende leverance ved opgørelse af sin indgåen-

de afgift, jf. § 15, stk. 3. Fradraget er betinget af, at der udstedes kreditnota over den ydede rabat med angivelse af afgiften, jf. § 17, stk. 1 og 3.

Stk. 8. Varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes af virksomhedens indehaver, medregnes til den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken de er taget i anvendelse. Det samme gælder varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, eller til formål som nævnt i § 16, stk. 3.

V A. Opgørelse af den afgiftspligtige erhvervelse

§ 13 a. En virksomheds afgiftspligtige erhvervelse i en afgiftsperiode opgøres som den samlede afgiftspligtige værdi for de i perioden omfattede leverancer. Til den afgiftspligtige erhvervelse medregnes ikke leverancer, der er afgiftsberigtiget i et andet EF-land.

Stk. 2. Faktureringsstidspunktet anses som leveringstidspunkt, for så vidt faktureringen sker inden den 15. i måneden efter leveringen.

VI. Afgiftssatsen

§ 14. Afgiften udgør 22+3 pct. af den afgiftspligtige omsætning eller af den afgiftspligtige erhvervelse.

VII. Virksomhedernes afgiftstilsvær

§ 15. Registrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode til statskassen indbetale forskellen mellem udgående og indgående afgift, jf. § 20. Såfremt den indgående afgift for en afgiftsperiode overstiger den udgående afgift for samme periode, får virksomheden forskellen godtgjort efter reglerne i § 23.

Stk. 2. Den udgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften af virksomhedens afgiftspligtige omsætning og erhvervelse i perioden, jf. afsnit V og V A.

Stk. 3. Den indgående afgift er afgiften efter denne lov på virksomhedens indkøb m.v. af varer og afgiftspligtige ydelser til brug for virksomheden, jf. dog § 16.

Stk. 4. Den indgående afgift i en afgiftsperiode er

- 1) den afgift, der i perioden er faktureret til virksomheden af dens leverandører,
- 2) den afgift, der efter § 29 påhviler varer, som

virksomheden i perioden har indført fra steder uden for EF, og

- 3) den afgift, der efter § 1, stk. 2, påhviler varer, der i perioden er erhvervet fra et andet EF-land.

§ 16. Til den indgående afgift medregnes alene afgift af indkøb m.v., der udelukkende vedrører omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter der til den indgående afgift kan medregnes nærmere fastsatte andele af afgiften på indkøb m.v., som ikke udelukkende vedrører omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om regulering af fradrag for indgående afgift, når investeringsgoder, herunder fast ejendom, overgår til en anvendelse, som medfører ændring i fradragsretten. Reguleringen kan ske indtil 5 år, for fast ejendom indtil 10 år, efter investeringsgodets anskaffelse.

Stk. 3. Til den indgående afgift kan ikke medregnes afgiften af indkøb m.v., som vedrører:

- a. Kost til virksomhedens indehaver og personale.
- b. Anskaffelse og drift af bolig for virksomhedens indehaver og personale.
- c. Naturalaf lønning af virksomhedens personale.
- d. Anskaffelse og drift af vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, feriehjem, sommerhuse og lign. for virksomhedens personale.
- e. Repræsentation og gaver.
- f. Hotelophold.
- g. Anskaffelse og drift af personmotorkøretøjer, der er indrettet til befordring af ikke mere end 9 personer.

Stk. 4. Statslige, amtskommunale og kommunale institutioner af den i § 3, stk. 1, punkt d, omhandlede art kan til den indgående afgift kun medregne afgiften af indkøb m.v., som vedrører den del af omsætningen, hvoraf der skal svares afgift. Har institutionen afsætning til udlandet m.v., jf. § 12, stk. 1-3, kan afgiften af indkøb vedrørende denne del af omsætningen også medregnes til den indgående afgift.

Stk. 5. Såfremt varer m.v., der anvendes af virksomhedens indehaver, medregnes til virksomhedens afgiftspligtige omsætning efter § 11, stk. 1, kan afgiften af indkøbene medregnes til den indgående afgift. Det samme gælder varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes til

formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, eller til formål som nævnt i stk. 3.

Stk. 6. Virksomheder, der forhandler eller udlejer motorkøretøjer eller driver køreskole, kan uanset bestemmelsen i stk. 3, punkt g, medregne afgiften af indkøb m.v. til disse formål til den indgående afgift.

§ 16 a. (Ophævet)

VIII. Regnskabsbestemmelser

§ 17. For enhver leverance af varer eller afgiftspligtige ydelser fra en registreret virksomhed skal der udstedes faktura til modtageren. Såfremt en del af en samlet leverance kræves betalt, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura for denne del. Fakturaen skal være forsynet med udstedelsesdato og indeholde oplysning om leverandørens navn og adresse, modtagerens navn og adresse samt leverancens art, omfang og pris. Endvidere skal afgiftsbeløbets størrelse være angivet i fakturaen, eller det skal af denne fremgå, at afgiften udgør 20 pct. af det samlede beløb for den afgiftspligtige leverance. Leverandøren skal angive afgiftsbeløbets størrelse i fakturaen, såfremt modtageren er en registreret virksomhed, der anmoder herom. Leverandøren skal tillige efter anmodning fra en sådan modtager angive prisen uden afgift for de enkelte poster i fakturaen.

Stk. 2. Ved levering af varer, der er omfattet af § 12, stk. 1, nr. 1, skal der på fakturaen tillige anføres leverandørens og modtagerens momsregistreringsnummer.

Stk. 3. Sker der efter fakturaens udstedelse returnering af varer, skal der udstedes kreditnota. Det samme gælder, hvis leverandøren efter fakturaens udstedelse giver afslag i prisen på leverancen, og afslaget ikke har karakter af rabat, jf. § 7, stk. 2, punkt e. Finder efterbetaling sted, skal der udstedes efterbetalingsfaktura.

Stk. 4. Faktureringspligten anses for opfyldt, såfremt modtageren af den afgiftspligtige leverance til leverandøren udsteder afregningsbilag, der opfylder de i stk. 1 fastsatte bestemmelser om fakturaer.

Stk. 5. Hvor en registreret virksomhed leverer varer eller afgiftspligtige ydelser til en anden registreret virksomhed mod hel eller delvis betaling med varer eller afgiftspligtige ydelser

(byttehandel), er det tilstrækkeligt, at den ene af parterne i handelen udsteder faktura, såfremt denne tillige indeholder oplysning om art, omfang og pris for det, der er modtaget i bytte. Kan begge parter fuldt ud medregne afgiften af det modtagne til den indgående afgift, kan afgiften beregnes på grundlag af forskelsbeløbet.

Stk. 6. Kopi af fakturaer og kreditnotaer samt modtagne afregningsbilag skal opbevares af leverandøren.

Stk. 7. Såfremt en faktura (afregningsbilag) omfatter både afgiftspligtige og afgiftsfri leverancer, skal det af fakturaen fremgå, hvilke leverancer der er afgiftspligtige. Sådanne leverancer skal opføres for sig med særskilt sammentælling.

Stk. 8. Efter skatteministerens nærmere bestemmelse kan reglerne i stk. 1 om fakturaernes indhold fraviges for transportydelser samt for salg fra selvbetjeningslagre, torvesalg og lign.

Stk. 9. Ved salg til private forbrugere kan udstedelse af faktura efter reglerne i stk. 1 undlades, bortset fra ved salg af nye transportmidler og ved fjernsalg til andre EF-lande. Detailhandlere og andre virksomheder, hvis afsætning overvejende sker til private forbrugere, kan også undlade at udstede faktura for andet salg, medmindre modtageren er en registreret virksomhed, der anmoder om faktura, jf. dog stk. 2.

Stk. 10. Virksomheder, der ikke er registreret, må ikke på fakturaer anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Modtager en ikke registreret virksomhed afregningsbilag, hvorpå der er anført afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at afregningen indbefatter afgift, skal virksomheden gøre den, der har udstedt afregningsbilaget, opmærksom herpå og tilbagebetale det eventuelt modtagne afgiftsbeløb.

Stk. 11. Virksomheder, der i strid med stk. 10, 1. punktum, i en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til de statslige told- og skattemyndigheder. Det samme gælder, hvis en registreret virksomhed i en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller i en faktura over leverancer, hvoraf der ikke skal svares afgift, anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Indbetaling kan dog undlades, hvis fejlen berigtiges over for køberen.

Stk. 12. Ved prisangivelser for varer og afgiftspligtige ydelser skal det tydeligt tilkendes, hvis prisen ikke indbefatter afgift efter denne lov.

§ 17 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om, at registrerede virksomheder, der leverer varer til andre EF-lande, skal udarbejde lister over sådanne leverancer m.v.

Stk. 2.º Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende virksomhedernes indsendelse af lister.

§ 18. Registrerede virksomheder skal føre et regnskab over indkøb og afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, der kan danne grundlag for opgørelse af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen med afgiftens rigtige erlæggelse.

Stk. 2. Regnskabet skal indeholde særlige konti, hvoraf størrelsen af den indgående og den udgående afgift fremgår. Afgiftskontiene kan føres ved periodiske posteringer, såfremt afgiftsbeløbene direkte kan beregnes på grundlag af regnskabets konti over køb og salg af varer og afgiftspligtige ydelser.

Stk. 3. Virksomheder, der ikke fører almindelige forretningsbøger, eller hvis forretningsbøger ikke føres i overensstemmelse med stk. 1 og 2, skal føre regnskab i et særligt regnskabs hæfte, der udleveres af de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Registrerede virksomheder skal til dokumentation af den indgående afgift kunne fremlægge fakturaer (afregningsbilag), der opfylder forskrifterne i § 17, stk. 1, jf. stk. 5 og 8, eller de statslige told- og skattemyndigheders meddelelser om størrelsen af den afgift, der efter § 29 påhviler varer, som virksomheden har indført fra steder uden for EF, eller fakturaer for erhvervelser fra andre EF-lande med anførelse af leverandørens og modtagerens momsregistreringsnummer. Fakturaer på højst 200 kr., der er udstedt af detailhandlere eller andre virksomheder, hvis afsætning overvejende sker til private forbrugere, kan fremlægges som dokumentation, selv om fakturaerne ikke indeholder oplysning om modtagerens navn og adresse.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter nærmere bestemmelser vedrørende de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

§ 19. Registrerede virksomheder samt virksomheder, der i henhold til § 4, stk. 1 og 3, er fritaget for at svare afgift, skal opbevare regnskabsmaterialet, herunder fakturaer, faktura-kopier og kassestrimler m.v., vedrørende køb og salg af varer og afgiftspligtige ydelser i 5 år efter regnskabsårets udgang.

Stk. 2. Registrerede virksomheder skal én gang hvert år på grundlag af en optælling af virksomhedens varelager foretage en opgørelse af lagerets værdi. Opgørelsen skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udgang.

IX. Afregning af afgiften

§ 20. Registrerede virksomheder skal senest 1 måned 10 dage efter udløbet af hver afgiftsperiode til de statslige told- og skattemyndigheder angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden samt størrelsen af den omsætning, der efter § 12, stk. 1-3, ikke skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Angivelsen, der skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, afgives på en særlig blanket, der også benyttes ved afgiftens indbetaling. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysninger på angivelsen, herunder fastsætte regler for angivelser via edb.

Stk. 2. Afgiftsperioden er kvartalet.

Stk. 3. Virksomheder, hvis udgående afgift regelmæssigt er mindre end den indgående afgift som følge af, at en væsentlig del af afsætningen efter § 12, stk. 1-3, ikke skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning, kan af de statslige told- og skattemyndigheder få tilladelse til at anvende kalendermåneden som afgiftsperiode. Såfremt den udgående afgift for sådanne virksomheder regelmæssigt er mindre end halvdelen af den indgående afgift, kan der gives virksomheden tilladelse til at anvende kortere afgiftsperiode end 1 måned, dog ikke under 1 uge.

Stk. 4. Ændring af afgiftsperioden kan kun ske med virkning fra begyndelsen af et kvartal, og anmodning herom må fremsættes senest 1 måned før ændringen ønskes iværksat. Virksomheder, der får tilladelse til at anvende kortere afgiftsperiode end kvartalet, kan ikke inden for de følgende 2 år anvende kvartalet som afgiftsperiode.

§ 21.⁷⁾ Såfremt en angivelse for en afgiftsperiode ikke foreligger rettidigt og det angivne

afgiftstilsvaret er positivt, forhøjes virksomhedens afgiftstilsvaret for den pågældende periode med 1 pct., dog mindst med 500 kr. og højst med 1.100 kr. I tilfælde, hvor afgiftstilsvaret er negativt eller nul, beregnes en afgiftsforhøjelse på 500 kr. i gentagelsestilfælde. Der beregnes dog ikke afgiftsforhøjelse i tilfælde, hvor afgiftstilsvaret er negativt eller nul og der er forløbet mere end 2 år, siden en negativ- eller nulangivelse er indkommet for sent.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele fritagelse for forhøjelse af afgift i henhold til stk. 1, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt.

Stk. 3.⁷⁾ Har de statslige told- og skattemyndigheder efter afleveringsfristens udløb ikke modtaget angivelse for en afgiftsperiode, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en foreløbig fastsættelse af virksomhedens afgiftstilsvaret til et skønsmæssigt beløb. Virksomheden betaler en afgift på 150 kr. for en foreløbig fastsættelse.

§ 22. Afgiften for en afgiftsperiode forfalder til betaling en måned efter afgiftsperiodens udløb og skal indbetales senest 10 dage derefter. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 2. Betales afgift ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne, dog mindst 50 kr. for en afgiftsperiode. Der betales ikke rente af en i henhold til § 21, stk. 1, foretaget forhøjelse af afgiften.

Stk. 3. Ubetalte afgifts- og rentebeløb kan inddrives ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for afgiftens indbetaling og fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse, herunder om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 5.⁶⁾ Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift.

§ 22 a. For virksomheder, der kun skal drives i kort tid, kan de statslige told- og skattemyndigheder fastsætte, at afgiftsperioden er det tidsrum, i hvilket virksomheden drives. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere for sådanne virksomheder forkorte fri-

sterne for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift.

Stk. 2. Virksomheder med kvartalet som afgiftsperiode skal uanset § 20, stk. 2, anvende kalendermåneden som afgiftsperiode og indsende angivelse samt indbetale afgiften senest 15 dage derefter, når

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,
- 2) virksomheden for en af de forudgående 3 afgiftsperioder ikke har indbetalt skyldig afgift som anført i nr. 1 og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr. og
- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift inden 10 hverdage fra modtagelsen af en erindringsskrivelse fra de statslige told- og skattemyndigheder, hvorved virksomheden underrettes om, at den ved fortsat manglende betaling pålægges forkortet afgiftsperiode og angivelses- og indbetalingsfrist efter dette stykke.

Stk. 3. Den forkortede afgiftsperiode efter stk. 2 skal anvendes med virkning fra den 1. i den kalendermåned, hvor 10-dages-fristen, jf. stk. 2, nr. 3, udløber. Afgiften for en tidligere afgiftsperiode, hvor afgiften endnu ikke er angivet og indbetalt, skal angives og indbetales samtidig med afgiften for den første forkortede afgiftsperiode.

Stk. 4. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., skal uanset § 28 indsende angivelse og indbetale afgift senest den 15. i den tredje kalendermåned efter afgiftsperioden, når

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,
- 2) virksomheden for en af de forudgående 3 afgiftsterminer ikke har indbetalt skyldig afgift som anført i nr. 1 og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr. og
- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift som anført i stk. 2, nr. 3.

Stk. 5. Virksomheder, der indfører varer fra steder uden for EF, skal uanset § 29 betale afgiften kontant ved varens angivelse til fortoldning, når

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,

2) virksomheden inden for de sidste 12 måneder har været i restance mindst 2 gange med mere end 50.000 kr. og

3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift som anført i stk. 2, nr. 3.

Stk. 6. Reglerne i stk. 2, 4 og 5 om forkortet afgiftsperiode m.v. finder anvendelse, uanset om virksomheden har angivet, men ikke indbetalt afgiftsbeløbet. Reglerne finder endvidere anvendelse, hvis virksomheden ikke har angivet afgiftsbeløbet og afgiftsskylden er blevet foreløbigt fastsat af de statslige told- og skattemyndigheder, men beløbet ikke er blevet indbetalt.

Stk. 7. Virksomheder, der stiller sikkerhed for et beløb svarende til det højeste afgiftstilsvaret inden for den seneste 12-månedersperiode, skal uanset stk. 2, 4 og 5 ikke anvende forkortet afgiftsperiode m.v. Sikkerheden skal stilles for mindst 1 år, hvori der ikke må opstå nye restancer. Hvis der efter sikkerhedsstillelsen opstår en ny restance, overføres virksomheden til forkortet afgiftsperiode m.v. efter stk. 2, 4 og 5.

Stk. 8. Virksomheder, der efter stk. 2, 4 og 5 er overført til forkortet afgiftsperiode m.v., kan føres tilbage til sædvanlig afgiftsperiode m.v., såfremt virksomheden i en 12-månedersperiode ikke har været i restance i mere end 7 dage med et beløb over 50.000 kr. Virksomheder i restance kan dog ikke overføres til sædvanlig afgiftsperiode m.v.

Stk. 9. De statslige told- og skattemyndigheder kan i andre tilfælde end fastsat i stk. 2, 4 og 5 forkorte en virksomheds afgiftsperiode og fristen for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift, hvis virksomheden ikke har indbetalt afgift rettidigt eller virksomhedens indehaver er i restance vedrørende andre registreringsforhold. Det samme gælder, hvis en virksomheds indehaver ved eksekution er fundet ude af stand til at betale sin gæld, hvis indehaveren har standset sine betalinger eller er under frivillig akkord eller likvidation, eller hvis virksomheden er et aktieselskab og dette er under likvidation efter reglerne om insolvente selskaber. Ligeledes gælder dette for en virksomhed, hvis indehaverens bo er under konkursbehandling eller tvangsakkordforhandling, eller hvis indehaverens dødsbo behandles efter kapitel III i lov om skifte af dødsbo og fællesbo.

Stk. 10. De statslige told- og skattemyndigheder kan under ganske særlige omstændighe-

der fritage en virksomhed for forkortet afgiftsperiode m.v., hvis der er indgået en betalingsordning, som virksomheden overholder.

Stk. 11.⁶) Der skal betales et gebyr på 65 kr. pr. afgiftsperiode for virksomheder, der er omfattet af stk. 2 og 4.

§ 23. Overstiger en virksomheds indgående afgift i en afgiftsperiode den udgående afgift, udbetales det overskydende afgiftsbeløb til virksomheden. Overskydende afgift under 50 kr. udbetales ikke.

Stk. 2. Såfremt angivelsen er modtaget rettidigt, sker udbetaling efter stk. 1 senest 3 uger efter modtagelsen af afgiftsangivelsen for den pågældende periode. Kan de statslige told- og skattemyndigheder på grund af virksomhedens forhold ikke foretage kontrol af angivelsen, afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol.

Stk. 3. Udbetaling sker kun, såfremt afgiftsangivelse vedrørende tidligere afgiftsperioder er modtaget. Krav på afgift (og eventuelle renter) for disse perioder modregnes ved udbetalingen, selv om afgiftskravet ikke er forfaldent.

§ 24. For betaling af afgift i henhold til bestemmelserne i denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning. Er flere virksomheder, der ikke har samme ejer, registreret under ét, jf. § 5, stk. 3, hæfter de pågældende solidarisk for betaling af afgift vedrørende de virksomheder, der er omfattet af den fælles registrering. Er en udenlandsk virksomhed registreret ved en herværende repræsentant efter § 5, stk. 1, 3. pkt., hæfter denne og virksomheden solidarisk for betaling af afgiften.

X. Særlige bestemmelser vedrørende landbrug og fiskeri m.v.

§ 25. Såfremt den, der i henhold til § 5, stk. 1, skal anmelde sin virksomhed til registrering, alene har registreringspligtig virksomhed med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, registreres virksomheden i et særligt register for landbrug og fiskeri m.v.

Stk. 2. Har den pågældende foruden landbrug og fiskeri m.v. anden virksomhed med afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, sker registrering af virksomhederne under ét i det særlige register, såfremt omsætningen af andet

end varer fra landbruget og fiskeriet m. v. ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Det samme gælder, hvis sådan omsætning i øvrigt er af mindre omfang og alene vedrører levering af tjenesteydelser med benyttelse af det til landbruget og fiskeriet m.v. hørende materiel eller levering af naturprodukter fra ejendommens område.

Stk. 3. Føres der særskilt regnskab for virksomheden med landbrug og fiskeri m. v., kan denne registreres for sig i det særlige register.

§ 26. (Ophævet)

§ 27. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., kan føre det i § 18 omhandlede regnskab på grundlag af periodiske opgørelser fra leverandører og aftagere. Opgørelserne skal indeholde de i § 17, stk. 1, omhandlede oplysninger og må kun omfatte indkøb eller afsætning, der vedrører en enkelt af virksomhedens afgiftsperioder, jf. § 28, stk. 2.

§ 28. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., skal senest den 20. i den tredje kalendermåned efter udløbet af hver afgiftsperiode til de statslige told- og skattemyndigheder angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Afgiftsperioderne er første og anden halvdel af kalenderåret. For virksomheder, der fører driftsregnskab og benytter andet regnskabsår end kalenderåret, er afgiftsperioderne dog første og anden halvdel af regnskabsåret.

Stk. 3. Af afgiften for en afgiftsperiode forfalder halvdelen til betaling den 1. i den sjette kalendermåned og halvdelen til betaling den 1. i den niende kalendermåned efter afgiftsperiodens udløb. Beløbene skal indbetales senest 10 dage efter, at de er forfaldne til betaling.

Stk. 4. Udgør afgiften for en afgiftsperiode under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 20 og § 22, stk. 1, finder ikke anvendelse for virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v.

XI. Afgift af indførsel fra steder uden for EF

§ 29.⁵) Af varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, svares der afgift i forbindelse med

ankomsten her til landet. Såfremt varerne befinder sig under en ordning vedrørende intern eller ekstern Fællesskabsforsendelse, aktiv forædling, midlertidig indførsel m.v., hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, eller oplægges i Københavns Frihavn, svares der dog først afgift, når varen ophører med at være under en af disse ordninger. Af varer, der henføres under en toldoplagsordning, svares der afgift i forbindelse med ankomsten her til landet, medmindre de statslige told- og skattemyndigheder har meddelt tilladelse til afgiftsfri oplæggelse af varerne. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 2. Afgiften udgør 22 + 3 pct. af toldværdien tillagt eventuel told og andre afgifter, der skal betales i forbindelse med indførslen, bortset fra afgiften efter denne lov. I værdien medregnes de forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., der påløber indtil varernes første bestemmelsessted her i landet.

Stk. 3.^a) Der er afgiftsfrihed ved indførsel af varer

- 1) i samme omfang og under samme betingelser som fastsat for toldfrihed efter toldlovens §§ 18 og 19, samt hvor toldskyld ikke opstår efter § 87,
- 2) i overensstemmelse med EF's regler herom. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden.

Stk. 4. Varer kan indføres afgiftsfrit, såfremt tilsvarende leverancer her i landet af sådanne varer foretaget af afgiftspligtige virksomheder ville være fritaget for afgift.

Stk. 5. Der er afgiftsfrihed ved indførsel af varer, når varen af importøren leveres til et andet EF-land og leverancen kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning efter § 12, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 6. Varer, som har været midlertidigt udført til steder uden for EF, og som genindføres efter reparation, forarbejdning, tilpasning, omdannelse eller bearbejdning, kan af de statslige told- og skattemyndigheder på nærmere fastsatte vilkår tillades afgiftsberigtiget med 22 + 3 pct. af omkostningerne, heri indbefattet forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., ved den uden for EF foretagne forarbejdning og lign., tillagt eventuel told og andre afgifter som anført i stk. 2.

Stk. 7. Skatteministeren kan i tilfælde, hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter toldlo-

vens § 54 er opfyldt, yde afgiftsgodtgørelse i samme omfang som toldgodtgørelse. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse, hvor det er åbenbart, at forudsætningerne for afgiftsfrihed har foreligget ved indførslen.

Stk. 8. De statslige told- og skattemyndigheder kan på nærmere fastsatte vilkår tillade forhandlere af bøger, tidsskrifter, noder og frimærker at indbetale afgiften af brevpostforsendelser indeholdende de nævnte varer månedlig. Indbetaling skal ske på grundlag af en særlig afgiftsangivelse inden udgangen af den følgende måned. Tilsvarende tilladelse kan i særlige tilfælde gives for andre forsendelser indeholdende tidsskrifter.

XI A. Afgift af visse ydelser

§ 29 a. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter den, der i udlandet indkøber afgiftspligtige ydelser til brug her i landet, skal svare afgift med 22 + 3 pct. af vederlaget for de pågældende ydelser.

§ 29 b. Der skal svares afgift af kørsel af den i § 2, stk. 3, punkt f, 2. pkt., nævnte art, som udføres med busser indregistreret i udlandet.

Stk. 2. Afgiften beregnes på grundlag af et gennemsnitsvederlag, der fastsættes efter den tilbagelagte strækning og antallet af befordrede passagerer.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler efter stk. 1 og 2.

§ 29 c. Der skal i overensstemmelse med EF's regler herom svares afgift her i landet af transport af varer og hertil knyttede ydelser inden for EF. Tilsvarende gælder for formidling af transportydelser og hertil knyttede ydelser.

XI B. Bestemmelser vedrørende erhvervelse

§ 29 d. Følgende erhvervelser af varer fra andre EF-lande er fritaget for afgift:

- 1) Erhvervelser, hvor tilsvarende leverancer foretaget af afgiftspligtige virksomheder her i landet ville være fritaget for afgift.
- 2) Erhvervelser, hvor indførsel af tilsvarende varer ville være fritaget for afgift efter § 29.

Stk. 2. Transaktioner, der efter denne lov anses som levering af en vare her i landet, skal anses som erhvervelse af varer fra andre EF-lande.

Stk. 3. Reglerne i denne lov vedrørende den indenlandske omsætning gælder tilsvarende for erhvervelse af varer fra andre EF-lande, medmindre andet er anført.

Stk. 4. I overensstemmelse med EF's regler herom svares der afgift af varer, der kommer fra andre EF-lande i andre tilfælde end nævnt i § 1, stk. 2 og 3.

XII. (Ophævet)

§ 30. (Ophævet)

XII A. Refusion for konsummælksprodukter m.v.

§ 30 a. Skatteministeren bemyndiges til efter forhandling med landbrugsministeren at fastsætte regler om delvis refusion af merværdiafgift af konsummælksprodukter m.v. (bortset fra piskefløde og creme fraiche) og margarine, der sælges til direkte forbrug på hjemmemarkedet.

Stk. 2. Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m. er berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomheder, der bliver omfattet af reglerne i stk. 1, samt til at efterse disse virksomheders varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale.

XIII. Kontrolbestemmelser

§ 31. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt correspondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til efter tilsvarende regler som fastsat i stk. 1 og 2 at foretage eftersyn i forbindelse med anmeldelsespligtige erhvervelser, jf. § 5 a.

Stk. 4. Det i stk. 1 og 3 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

§ 32. Leverandører til registreringspligtige virksomheder skal på begæring meddele de

statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres leverancer af varer og ydelser til disse virksomheder.

Stk. 2. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres indkøb af varer og ydelser til virksomheden.

Stk. 3. Pengeinstitutter, herunder postgirokontoret, samt advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhvervsmæssigt udlåner penge, skal på begæring give de statslige told- og skattemyndigheder enhver oplysning om deres økonomiske mellemværende med navngivne registreringspligtige virksomheder. Forsikringselskaber skal på begæring give de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger i forbindelse med kontrollen efter § 31, stk. 3.

Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 1 og 2 omhandlede virksomheder samt til at gennemse kontrakter m.v. hos virksomheder, der finansierer registrerede virksomheder.

§ 33. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder enhver oplysning til brug ved registrering af virksomheder og kontrollen med afgiftens betaling eller tilbagebetaling.

Stk. 2. Politiet yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem skatteministeren og justitsministeren.

Stk. 3. De kommunale skattemyndigheder giver efter skatteministerens bestemmelse de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om forhold af betydning for afgiftskontrollen, som de under den skattemæssige kontrol bliver opmærksom på.

Stk. 4. Skatteministeren kan pålægge de kommunale skattemyndigheder i forbindelse med den skattemæssige kontrol at indhente oplysninger af betydning for afgiftskontrollen. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de kommunale skattemyndigheder sådanne oplysninger.

§ 34. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse efter § 20, stk. 1, eller § 28, stk. 1, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift eller fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter

påkrav. Det samme gælder, når en virksomhed ikke har indsendt angivelsen, og det efter § 21, stk. 3, foreløbigt fastsatte afgiftstilsvær har været for lavt.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsværet. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed har modtaget et for stort beløb som afgiftsgodtgørelse og størrelsen af det beløb, som virksomheden derfor skal tilbagebetale, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i § 37 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Stk. 5.⁶⁾ Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift.

XIV. Straffebestemmelser

§ 35. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller kontrollen med udbetalinger efter §§ 23, 30 a og 39 a.
- 2) Overtræder § 5, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., eller stk. 5, § 5 a, § 10, stk. 3, § 12, stk. 5, 2. pkt., § 13, stk. 4, 2. pkt., § 17, stk. 1, 2, 3, 6, 7, 10 eller 12, § 18, stk. 3, § 19, § 20, stk. 1, § 22 a, stk. 2, 3, 4 eller 5, § 27, 2. pkt., § 28, stk. 1, § 31, stk. 2, 3 eller 4, § 32, stk. 1, 2 eller 3, eller § 33, stk. 4, 2. pkt.
- 3) Undlader at efterkomme et efter § 3, stk. 2, eller § 9, stk. 1, meddelt påbud.
- 4) Tilsidesætter vilkår, som er fastsat i henhold til § 2, stk. 4 og 5, § 4, stk. 4, og § 12, stk. 2.
- 5) Overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt af-

gift, som skulle have været betalt efter denne lov, eller forsøger herpå.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå udbetalinger efter §§ 23, 30 a og 39 a, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelser begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 36. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 35 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

XV. Andre bestemmelser

§ 37. Skatteministeren nedsætter et nævn bestående af 6 medlemmer, der skal repræsentere et alsidigt kendskab til administrations- og erhvervsforhold. Nævnets formand udpeges af skatteministeren.

Stk. 2. Ved behandling af sager af den i stk. 4, punkt e, omhandlede art udvides nævnet med 3 medlemmer, hvoraf 1 skal være sagkyndigt vedrørende erhvervsforhold og 2 skal væ-

re sagkyndige vedrørende amtskommunale og kommunale anliggender.

Stk. 3. Ved behandling af sager, der efter nævnets skøn kræver speciel branchemæssig, teknisk eller handelsmæssig indsigt, kan nævnet tilkalde sagkyndige rådgivere.

Stk. 4. Nævnet har den endelige administrative afgørelse af:

- a. Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- b. Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi.
- c.³⁾ Spørgsmål om omfanget af de i § 12, stk. 1, nr. 8 og 11, og § 29, stk. 4, omhandlede fritagelser.
- d. Spørgsmål i henhold til § 15, stk. 3, og § 16, stk. 3, om den indgående afgift.
- e. Spørgsmål om, hvad der er offentlig forsyningsvirksomhed efter § 3, stk. 1, punkt c.
- f. Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder i henhold til § 34, stk. 2, foretagne skønsmæssige ansættelser.

Stk. 5. Den, der har anmodet nævnet om en afgørelse, har efter begæring adgang til mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 6. Nævnets forretningsorden samt regler om bekendtgørelse af afgørelser, der træffes af nævnet, fastsættes af skatteministeren.

§ 38.⁵⁾ Med steder uden for EF sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland.

§ 38 a. Ved punktafgiftspligtige varer forstås i denne lov de varer, der er omfattet af EF's fælles regler om punktafgiftspligtige varer.

§ 38 b. Skatteministeren kan i overensstemmelse med EF's regler bestemme, at der skal svares afgift af salg om bord på skibe, fly eller tog i trafikken mellem Danmark og andre EF-lande.

§ 39. Skatteministeren fastsætter bestemmelser om godtgørelse af afgift, som udenlandske virksomheder har betalt ved køb, bearbejdning m.v., opbevaring eller transport af varer, der udføres til udlandet.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter, om og i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som diplomatiske udsendinge m.fl. har betalt her i landet.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som transportvirksomheder har betalt i forbindelse med udenrigspersonbefordring eller af-

gift, der er betalt i forbindelse med bank-, finansierings- samt forsikringsvirksomhed i landet uden for De europæiske Fællesskaber.

Stk. 4. Humanitære organisationer m.v., der udfører varer til steder uden for EF, får godtgørelse af den afgift, som er betalt for varerne. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser herom.

§ 39 a. Skatteministeren fastsætter bestemmelser, hvorefter der kan ydes afgiftspligtige virksomheder, der ikke er etableret her i landet, tilbagebetaling af den afgift, som er betalt her for varer og afgiftspligtige ydelser til virksomhedernes erhvervmæssige brug her i landet.

Stk. 2. Tilbagebetaling af afgift efter stk. 1 kan kun ydes for indkøb af den art, som registrerede virksomheder kan medregne til den indgående afgift efter bestemmelserne i §§ 15 og 16.

§ 39 b. Skatteministeren fastsætter bestemmelser, hvorefter der kan ydes statslige eller statsstøttede museer tilbagebetaling af den afgift, som er betalt ved køb på auktion af genstande til indlemmelse i museernes samlinger.

§ 39 c. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 37.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 39 d. Afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov kan eftergives, såfremt:

- 1) skyldneren godtgør, at denne ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og
- 2) skyldnerens forhold og omstændighederne i øvrigt taler derfor.

Stk. 2. Tilsvarende kan beløb eftergives, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1, nr. 2, skal der navnlig lægges vægt på, om skyldneren

udelukkende eller overvejende har gæld til de statslige told- og skattemyndigheder og eventuelt skattevæsenet, skyldnerens interesse i eftergivelse, gældens alder, omstændighederne ved dens pådragelse og hidtidige afvikling samt skyldnerens forhold under eftergivelsessagen.

Stk. 4. Eftergivelse kan kun meddeles skyldnere, som er fysiske personer, jf. dog stk. 8.

Stk. 5. Eftergivelse kan gå ud på bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld. I forbindelse med nedsættelse kan der træffes bestemmelse om henstand med og afdragsvis betaling af den ikke eftergivne del af gælden. I henstands- og afdragsperioden sker der ingen forrentning af gælden.

Stk. 6. Eftergivelse kan bortfalde, såfremt:

- 1) skyldneren i forbindelse med eftergivelsessagen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller

- 2) skyldneren groft tilsidesætter sine forpligtelser i forbindelse med afvikling af den ikke eftergivne del af gælden.

Stk. 7. Såfremt skyldneren ikke kan godtgøre, at denne ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, jf. stk. 1, nr. 1, kan der i stedet for eftergivelse meddeles skyldneren henstand. Stk. 1, nr. 2, stk. 2-4 og stk. 6, nr. 1, finder tilsvarende anvendelse ved meddelelse af henstand.

Stk. 8. Eftergivelse eller henstand kan i øvrigt, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, meddeles selskaber, foreninger, fonde m.v.

§ 40. Skatteministeren kan fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven, herunder foreskrive de nødvendige kontrolforanstaltninger.

XVI. Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§§ 41-44. (Udeladt)

§ 45. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 891 af 21. december 1991 om ophævelse af lov om arbejdsmarkedsbidrag og om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven) m.v. (tillægsmoms på 3 pct.) indeholder føl-

gende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1992. § 6, stk. 3, træder dog i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1 har virkning for erhvervsmæssig virksomhed og anden økonomisk virksomhed, der består i levering af ydelser mod vederlag, for hvilken bidragspligten efter arbejdsmarkedsbidragsloven ikke er indtrådt inden den 1. januar 1992.

Stk. 3. § 2 finder anvendelse på leverancer af varer og afgiftspligtige ydelser, der sker fra og med den 1. januar 1992.

Stk. 4. Ved indførsel af varer sker afgiftsberigtigelsen med den forhøjede afgiftssats efter § 2, når varerne angives til fortoldning fra og med den 1. januar 1992.

Stk. 5. Modtages varer retur, der er leveret før den 1. januar 1988, foretages ændring af den afgiftspligtige omsætning efter merværdiafgiftsloven således, at virksomhedens afgifts-tilsvar reguleres med den tidligere betalte afgift af det beløb, der er godtgjort kunden. For tab på uerholdelige fordringer foretages tilsvarende regulering.

Stk. 6. Virksomheder, der efter merværdiafgiftslovens § 25, stk. 1, er registreret som landbrug og fiskeri m.v., og som anvender et andet regnskabsår end kalenderåret eller perioden 1. juli-30. juni, skal foretage 2 særskilte angivelser af virksomhedens afgifts-tilsvar efter merværdiafgiftsloven for den afgiftsperiode, der begynder i 2. halvår af 1991 og udløber i 1. halvår af 1992. Den ene angivelse skal omfatte perioden fra afgiftsperiodens begyndelse og til og med den 31. december 1991, og den anden angivelse skal omfatte perioden fra den 1. januar 1992 til afgiftsperiodens udløb. Det samme gælder virksomheder, der efter merværdiafgiftsloven anvender en kortere afregningsperiode end måneden.

Stk. 7. Den afgiftsomlægning, der sker ved ophævelsen af arbejdsmarkedsbidraget og indførelsen af tillægsmomsen på 3 pct., påvirker ikke forholdet mellem de af Danmarks Statistik opgjorte forbrugerprisindeks og nettoprisindeks.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler til gennemførelse af loven.

Bilag til f. t. l. om merværdiafgift

§ 6

Stk. 1. Hvis der inden 1. januar 1992 er aftalt en bestemt pris eksklusive moms, kan køberen kræve, at et beløb svarende til det ophævede arbejdsmarkedsbidrag fratrækkes i denne pris, inden moms og tillægsmoms faktureres. Dette gælder tillige, når salgsprisen er aftalt inklusive 22 pct. moms, hvis sælgeren hæver prisen med henvisning til et aftalt forbehold om afgiftsændringer.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder dog ikke anvendelse, såfremt sælgeren godtgør, at der mellem parterne er aftalt andet med hensyn til omlægningen fra arbejdsmarkedsbidrag til tillægsmoms.

Stk. 3. Prisangivelser eksklusive moms i form af prislister eller andet skriftligt materiale, der er gældende for tiden før 1. januar 1992, skal korrigeres eller tilbagekaldes inden udgangen af 1991 med virkning fra 1. januar 1992, medmindre deres gyldighedsperiode udløber forinden. Korrektion sker ved en henvisning til de priser, der var gældende den 26. november 1991, med angivelse af, at disse priser eksklusive moms reduceres med 2,4 pct. for leverancer den 1. januar 1992 eller senere. Tilbagekaldelse sker ved udsendelse af nyt materiale, der angiver både de priser eksklusive moms, der var gældende den 26. november 1991, reduceret med 2,4 pct., og de priser eksklusive moms, der gælder for leverancer den 1. januar 1992 eller senere. Prislister eller andet skriftligt materiale, der erstatter materiale, hvis gyldighed udløber inden 1. januar 1992, skal indeholde tilsvarende oplysninger. Materiale, der alene angiver priser inklusive moms, skal ikke tilbagekaldes.

Det bemærkes, at § 1 i lov nr. 891 af 21. december 1991 ophæver lov om arbejdsmarkedsbidrag (ambi-loven), lovbekendtgørelse nr. 602 af 19. august 1991. § 2 i lov nr. 891 af 21. december 1991, der blev bekendtgjort i Lovtiden-

de den 23. december 1991, omfatter satsændringerne i momsloven.

—
Lov nr. 362 af 14. maj 1992 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser: Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for afregninger, der skal angives eller betales fra og med den 1. juli 1992.

Det bemærkes, at loven blev bekendtgjort i Lovtidende den 16. maj 1992.

—
Lov nr. 363 af 14. maj 1992 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1993, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 25, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Forkortet afgiftsperiode m.v. efter denne bestemmelses stk. 2-7 kan dog tidligst få virkning for afgiftsperioder, der udløber efter den 1. januar 1993. Afgiftsperioder, for hvilke sidste rettidige indbetalingsdag er inden den 12. november 1992, medregnes ikke til de i bestemmelsens stk. 2, nr. 2, og stk. 4, nr. 2, nævnte forudgående afgiftsperioder/afgiftsterminer. De i bestemmelsens stk. 5, nr. 2, nævnte restancer for importmoms kan tidligst vedrøre indførslen efter den 1. januar 1993.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler til gennemførelse af loven herunder de fornødne overgangsbestemmelser.

—
Det bemærkes, at loven ligeledes blev bekendtgjort i Lovtidende den 16. maj 1992, og at ovennævnte ændring, der er betegnet som § 1, nr. 25, er den nye affattelse af lovens § 22 a, stk. 2-11.

Skatteministeriet, den 1. februar 1993

OLE STAVAD

/ K. Aasberg Karlsen

-
- ¹⁾ Denne lovbekendtgørelse indeholder bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for love, der er vedtaget efter 1. december 1991. Bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for tidligere vedtagne love kan findes i lovbekendtgørelse nr. 773 af 16. september 1992 eller tidligere bekendtgørelser af momsloven.
- ²⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv af 14. december 1992 om ændring af direktiv 77/388/EØF og om forenklingsforanstaltninger med hensyn til merværdiafgift, nr. 92/111/EØF, EF-Tidende 1992 L 384, s. 47.
- ³⁾ § 2, stk. 3, punkt i, § 3, stk. 1, punkt h, § 3, stk. 6, § 12, stk. 1, og § 37, stk. 4, punkt c, er ændret (indsat) ved lov nr. 1033 af 19. december 1992, der trådte i kraft den 1. januar 1993.
- ⁴⁾ De i § 3, stk. 4, nævnte toldpositioner er pr. 1. januar 1988 ændret til: 97.01-97.03 i forbindelse med iværksættelsen af det harmoniserede system.
- ⁵⁾ § 12, stk. 3, § 29, stk. 1 og 3, samt § 38 er ændret ved § 2 i lov nr. 1019 af 19. december 1992, der trådte i kraft den 1. januar 1993.
- ⁶⁾ § 17 a, stk. 2, §§ 22, stk. 5, og 34, stk. 5, samt § 22 a, stk. 11, er ændret ved § 20 i lov nr. 1073 af 23. december 1992, der træder i kraft den 1. april 1993. Gebyret forhøjes fra denne dato fra 50 kr. til 65 kr.
- ⁷⁾ § 21, stk. 1 og 3, er ændret ved § 3 i lov nr. 1020 af 19. december 1992, der trådte i kraft den 22. december 1992.

Bilag 2

Lov nr. 487 af 30. juni 1993

Lov om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven)

(Formidlingsydelser og udvidelse af kredittiden)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Droning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 41 af 1. februar 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, indsættes som *litra o*:
»o. Formidling af en ydelse, der er undtaget fra afgiftspligten, er ligeledes undtaget fra afgiftspligten, når formidleren handler i eget navn, men for fremmed regning.«

2. I § 20, stk. 1, 1. pkt., § 22, stk. 1, 1. pkt., og § 28, stk. 3, 2. pkt. ændres »10 dage« til: »15 dage«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 1993.

Stk. 2. § 1, nr. 2, har virkning for afgiftsperioder, der påbegyndes efter den 31. december 1996.

Givet på Christiansborg Slot, den 30. juni 1993

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Ole Stavad